

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7

Poslovni broj: Kzd-1/2018-236

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Županijski sud u Rijeci u vijeću sastavljenom od suca toga suda Jesenke Kovačić, predsjednice vijeća, te sudaca porotnika Roberte Rupac i Vanje Smokvina, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Marijane Žic Crnjaković, u kaznenom predmetu protiv optuženika G. B., zbog kaznenih djela iz članka 158 st. 1, 2 i 5 i dr. Kaznenog zakona (Narodne novine 125/11, 144/12, 56/15, 61/15 i 101/17- dalje u tekstu KZ/11), povodom optužnice Županijskog državnog odvjetništva u R., broj KMP-DO-7/17 od 30.studenog 2017., nakon održane nejavne rasprave 12., 13. i 27.ožujka 2019., 9. i 10.travnja 2019., u nazočnosti zamjenice Županijskog državnog odvjetništva u R., T. Č., optuženika G. B., te branitelja optuženika S. D. K., odvjetnice iz R., 16. travnja 2019. izrekao je, objavio i

presudio je

opt. G. B., OIB ..., sin pok. I. i pok. M. rođ. M., rođen ... u R., sa prebivalištem u R., a boravištem u M., i u R. F., P., državljanin RH., oženjen, otac jednog punoljetnog djeteta, sa završenom srednjom strojarskom školom, strojarski tehničar, zaposlen u vlastitom poduzeću P. T. sa primanjima oko 7.000,00 kuna, vlasnik stana u R., suvlasnik apartmana u B., vlasnik osobnog automobila Mercedes S 500, starog 15 godina, suvlasnik stana u P. od 200 m², suvlasnik stana u M. od 100 m², protiv njega se ne vodi drugi kazneni postupak, neosuđivan,

kriv je

što je

1)točno neutvrđenog dana u tijeku ljeta 2008., u apartmanu u mjestu Z., Općina B., K., u nakani da zadovolji svoj spolni nagon, iskoristivši naivnost djeteta M. D. rođene, njezinu životnu dob i seksualno neiskustvo i svoj bliski obiteljski odnos tetka i nećakinje, pozvao istu da dođe u spavaću sobu, pa iako svjestan nedopuštenosti svojeg postupanja, obzirom da je ista imala tek navršenih jedanaest godina, skinuo je svoju odjeću i pokazao joj svoj spolni organ, a zatim skinuo njene kupaće gaćice koje je imala na sebi, govoreći joj "samo da ju pogledam", te ju rukom milovao po njezinom spolovilu,

dakle, nad djetetom mlađim od petnaest godina izvršio bludnu radnju,

2)u vremenskom razdoblju od 2009. do 2010. u apartmanu u mjestu Z., Općina B., u osam navrata u nakani da zadovolji svoj spolni nagon, iskoristivši naivnost djeteta M. D. rođene, njezinu životnu dob i seksualno neiskustvo, svoj bliski obiteljski odnos tetka i nećakinje, iskoristivši vrijeme njenih dolazaka za vrijeme ljetnih školskih praznika bez roditelja kod njega, kao i vrijeme odsutnosti svoje supruge:

-tijekom ljeta 2009. u apartmanu u mjestu Z., Općina B., otok K., iskoristivši odsutnost ukućana u spavaćoj sobi na bračnom krevetu, iako svjestan nedopuštenosti svojih postupanja, obzirom na djetetovu dob (rođena) u nakani zadovoljenja svog spolnog nagona, izvršio spolni odnos sa djetetom M. D., na način da je dok je ležala na krevetu govoreći joj da će možda biti malo krvi, skinuo kupaći sa iste, a nakon toga legao tijelom na nju, stavljajući svoje spolovilo u njezino da bi potom sjeo na krevet, zahtijevajući od djeteta M. D. da sjedne na njega, što je ista i učinila, nakon čega je svoje spolovilo stavio u njezino za vrijeme dok je dijete M. D. govorila da ju to guši i da neće i tom prilikom u nju ejakulirao,

dakle, s djetetom mlađim od petnaest godina izvršio spolni odnošaj,

-tijekom ljeta 2009. i 2010. u apartmanu u mjestu Z., Općina B., iskoristivši odsutnost ukućana, iako svjestan nedopuštenosti svojih postupanja obzirom na djetetovu dob (rođena ...) u nakani zadovoljenja svog spolnog nagona u pet navrata svojim spolovilom penetrirao u njeno, tražeći od djeteta M. D. i da ga oralno zadovolji, što je ista i učinila,

dakle, s djetetom mlađim od petnaest godina izvršio spolni odnošaj ili sa spolnim odnošajem izjednačenu spolnu radnju,

-tijekom ljeta 2009. i 2010. u apartmanu u mjestu Z., Općina B. iskoristivši činjenicu da njegova supruga S. B. spava, u dva navrata na bračnom krevetu, iako svjestan nedopuštenosti svojih postupanja, obzirom na djetetovu dob (rođena) u nakani zadovoljenja svog spolnog nagona, rukom dodirivao dijete M. D., a potom uzimao njezinu ruku i stavljao na svoje spolovilo, nakon čega bi ejakulirao,

dakle, nad djetetom mlađim od petnaest godina izvršio bludnu radnju,

3)točno neutvrđenih dana u vremenskom razdoblju od rujna 2011. do 21.ožujka 2012. u R., u dva navrata iskoristivši odsutnost ukućana samovoljno i nepozvano dolazio u stan u kojem je stanovalo dijete M. D., iskoristivši svoj bliski obiteljski odnos tetka i nećakinje, te iako svjestan nedopustivosti svojeg postupanja obzirom na djetetovu dob (rođena), u nakani zadovoljenja svog spolnog nagona zahtijevao spolni odnos s djetetom M. D., koji je ova odbijala i molila ga da prestane, zaprijetivši joj govoreći "moraš to napraviti, brinem se ozbiljno za tebe kako to odbijaš raditi, jer to se mora" kao i da je zločesta i da će joj se nešto dogoditi, radi čega je M. D. u strahu od izrečenog s istim stupila u spolni odnos,

dakle, s djetetom mlađim od petnaest godina izvršio spolni odnošaj, a djelo je počinjeno uz uporabu sile ili prijetnje,

4)točno neutvrđenog dana tijekom 2011., u R., crnim fotoaparatom fotografirao spolovilo djeteta M. D. i snimao seksualni odnos.

dakle, neovlašteno snimao dječju pornografiju,

5) tijekom ljeta 2010. u apartmanu u mjestu Z., Općina B. točno neutvrđenih dana, na laptopu crne boje, pokazivao djetetu M. D. pornografiju odraslih, ali i video snimke spolnog odnošaja s djecom,

dakle, djetetu mlađem od petnaest godina posredstvom računalnog sustava, prikazao audio vizualne sadržaje pornografskog sadržaja

čime je počinio kaznena djela i to djelom pod točkom 1) kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta – spolnom zlouporabom djeteta mlađeg od petnaest godina iz čl. 158 st. 1 i 2 KZ/11, djelima pod točkom 2) kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta – šest kaznenih djela spolne zlouporabe djeteta mlađeg od petnaest godina iz čl. 158 st. 1 KZ/11 i dva kaznena djela spolne zlouporabe djeteta mlađeg od petnaest godina iz čl. 158 st. 1 i 2 KZ/11, djelima pod točkom 3) kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta – dva kaznena djela spolnom zlouporabom djeteta mlađeg od petnaest godina iz čl. 158 st. 1 i 5 KZ/11, te djelima pod točkama 4) i 5) kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta i to djelom pod točkom 4) iskorištavanjem djece za pornografiju iz čl. 163 st. 1 i 2 KZ/11, a djelom pod točkom 5) upoznavanjem djece s pornografijom iz čl. 165 st. 1 i 3 KZ/11,

Za gornja kaznena djela opt. G. B. utvrđuju se slijedeće kazne:

-za kazneno djelo pod točkom 1) iz čl. 158 st. 1 i 2 po čl. 158 st. 2 KZ/ 11 kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci,

-za kazneno djelo pod točkom 2) alineja 1 iz čl. 158 st. 1 KZ/11 po istom zakonskom propisu kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci,

-za pet kaznenih djela pod točkom 2) alineja 2) iz čl. 158 st. 1 KZ/11 po istom zakonskom propisu kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine za svako kazneno djelo,

-za dva kaznena djela pod točkom 2) alineja 3 iz čl. 158 st. 1 i 2 po čl. 158 st. 2 KZ/11 kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci za svako kazneno djelo,

-za dva kaznena djela pod točkom 3) iz čl. 158 st. 1 i 5 KZ/11 po čl. 158 st. 5 KZ/11 kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) godine za svako kazneno djelo,

-za kazneno djelo pod točkom 4) iz čl. 163 st. 1 i 2 po čl. 163 st. 1 KZ/11 kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine,

- za kazneno djelo pod točkom 5) iz čl. 165 st. 1 i 3 po čl. 165 st. 1 KZ/11 kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci

pa se opt. G. B. temeljem čl. 158 st. 5 KZ/11 uz primjenu čl. 51 st. 1 i 2 KZ/11

o s u đ u j e

na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina

Temeljem čl. 54 KZ/11 u izrečenu kaznu zatvora opt. G. B. uračunava se vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 9. listopada 2017. pa nadalje.

Temeljem odredbe čl. 148 st. 1 uz primjenu čl. 145 st. 1 i 2 toč. 1 i 6 Zakona o kaznenom postupku okrivljenik je dužan snositi troškove ovog kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 2.000,00 kuna, kao i troškove vještaka i to psihijatra i psihologa prof.dr.sc. K. R. i H. S. V., prof., koji su vještačili M. D., psihijatra i psihologa dr. D. L. i L. R. K., prof., koji su vještačili optuženika, stalnog sudskog vještaka ginekologije i opstetricije prof.dr.sc. H. H. i stalnog sudskog vještaka za audiovizualna vještačenja K. H., u sveukupnom iznosu od 39.542,86 kuna.

Na temelju odredbe čl. 453 toč. 3 ZKP opt. G. B.

OSLOBAĐA SE OPTUŽBE

da bi

2) u vremenskom razdoblju od 2009. do 2010. u apartmanu u mjestu Z., Općina B., u još sedam navrata, u nakani da zadovolji svoj spolni nagon iskoristivši naivnost djeteta M. D. rođene ..., njezinu životnu dob i seksualno neiskustvo, svoj bliski obiteljski odnos tetka i nećakinje, iskoristivši vrijeme njenih dolazaka za vrijeme ljetnih školskih praznika, bez roditelja, kod njega, kao i vrijeme odsutnosti svoje supruge, tijekom ljeta 2009. i 2010. iako svjestan nedopustivosti svojeg postupanja obzirom na djetetovu dob u nakani zadovoljenja svog spolnog nagona, dijete M. D. jezikom lizao po njezinom spolovilu, svojim spolovilom penetrirao u njeno, ujedno tražeći od djeteta M. D. da ga oralno zadovolji, što je ista u svakom navratu i učinila, rukom dodirivao i milovao dijete M. D. po spolovilu i tijelu potom uzeo njezinu ruku i stavljao na svoje spolovilo, nakon čega je u nekoliko navrata i ejakulirao,

3) u vremenskom razdoblju od rujna 2011. do konca ožujka 2012. u još najmanje trinaest navrata iskoristivši odsutnost ukućana u nakani da zadovolji svoj spolni nagon samovoljno i nepozvano dolazio u stan u kojem je stanovalo dijete M. D. na adresi u R., iskoristivši svoj bliski obiteljski odnos tetka i nećakinje, te iako svjestan nedozvoljenosti svojih postupanja obzirom na djetetovu dob (rođena ...) u spavaćoj sobi djeteta M. D. u nakani zadovoljenja svog spolnog nagona, sa imenovane skinuo odjeću, milovao ju i ljubio po tijelu, nakon čega je zahtijevao spolni odnos, koji je M. odbijala, zatim rukama uhvatio M. D. u predjelu ramena, pritisnuo na krevet, skinuo odjeću sa sebe i sa nje, te izvršio s njom spolni odnos pa dok je ona govorila da prestane govorio joj da je zločesta, da će joj se nešto dogoditi, da mora popustiti, te zahtijevao od iste da ga oralno zadovolji, istovremeno ju podučavajući kako će to činiti govoreći joj kojom brzinom, da ne koristi zube, davajući upute kako će ga po spolovilu milovati i natezati rukama i lizati jezikom što bi ona i učinila, nakon čega bi joj govorio da je s vremenom sve bolja,

dakle, s djetetom mlađim od petnaest godina izvršio spolni odnošaj ili sa spolnim odnošajem izjednačenu spolnu radnju, a djelo je počinjeno uz uporabu sile ili prijetnje,

pa da bi time počinio još 20 kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, spolnom zluporabom djeteta mlađeg od petnaest godina iz čl. 158 st. 1 i 5 KZ/11.

U oslobađajućem dijelu presude nisu nastali posebni troškovi postupka.

Obrazloženje

Županijsko državno odvjetništvo u R. optužnicom broj KMP-DO-7/17 od 30.studenog 2017., izmijenjenom na raspravi od 13.lipnja 2018., optužilo je G. B. zbog kaznenih djela, činjenično opisanih i pravno označenih, uz određene, po sudu izvršene izmjene, kao u izreci ove presude.

Opt. G. B. pozvan da se očituje o optužbi iskazao je da se ne smatra krivim niti po jednoj točki optužbe.

U tijeku dokaznog postupka, temeljem odredbe čl. 431 st. 1 toč. 7 ZKP/08 pročitani su iskazi svjedoka A. F. i B. B., saslušani su svjedoci R. T., L. M., S. B., S. B., te je dodatno saslušana S. B..

Temeljem odredbe čl. 431 st. 1 toč. 7 ZKP/089 pročitani su iskazi svjedoka M. D., N. D., Z. D. i B. N., te zapisnik o suočenju između svjedoka M. D. i S. B..

Pročitani su zdravstveni karton pacijentice M. D., liječnička dokumentacija dr. S. J., spec.ginekologije i opstetricije, liječnička dokumentacija pacijentice M. D. dostavljen od S.B.M., liječnička dokumentacija dostavljena od dr. D. K., spec.ginekologije i opstetricije, izjava ovjerena kod javnog bilježnika od 27.veljače 2007., potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od 9.listopada 2017. ser. broj 0667076, od 9.listopada 2017. broj 0667077 i od 9.listopada 2017. broj 0667078, zapisnik o pretrazi doma i drugih prostorija od 9.listopada 2017., zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta od 9.listopada 2017., tri zapisnika o pretrazi pokretnih stvari i bankovnog sefa od 9.10.2017. i od 10.10. 2017., dopis ŽDO u R. upućen PU P. R. od 27.listopada 2017., dokumentacija dr. D. Z., preslika putovnice od opt. G. B., SMS poruke između oštećenice – žrtve M. D. i supruge opt. S. B., pregledane su fotografije na listu 655 spisa, pročitani su nalaz i mišljenje kombiniranog psihijatrijsko-psihologijskog vještačenja optuženika, te su na raspravi saslušani vještaci dr. D. L. psihijatar i prof.psiholog L. R. K., pročitani su nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka specijaliste ginekologije i opstetricije prof.dr.sc. H. H., kao i iskaz vještaka, pročitani su nalaz i mišljenje telekomunikacijsko-informatičkog vještačenja po vještaku telekomunikacijske i informatičke struke dipl.ing.el. K. H., kao i iskaz tog vještaka na raspravi, saslušan je svjedok I. K., pregledana je fotodokumentacija od 12.6.2011., 20.5. i 4.6. 2013., 23.3. i 30.8.2008., 28.12. i 31.12. 2011. priložena u tri plastične folije, fotografije označene sa "B. 2010. do 2016. P.", preslika fotodokumentacije "s dečkom L. M.", preslika fotodokumentacija ulice ... "google maps 2018.", pročitana je SMS poruka od 25.11.2014. u 11:14:08, pročitani su nalaz i mišljenje stalnih sudskog vještaka psihijatra dr. K. R. i psihologa prof. H. S. V., povodom provedenog kombiniranog vještačenja oštećenice – žrtve M. D., kao i iskazi vještaka na raspravi, pročitana je potvrda Osnovne škole V. od 23.svibnja 2018., te izvadak iz kaznene evidencije za opt. G. B..

Na kraju dokaznog postupka opt. G. B. iznio je svoju obranu.

Saslušan u svojstvu svjedoka na raspravi od 12.ožujka 2019. (list 1383-1384 spisa) R. T. iskazao je da u cijelosti ostaje kod svog ranijeg iskaza kojeg je već dao, te nadodao kako je točno da su M. i on bili jednu večer vani, nakon čega su završili kod njega doma, i tu večer su imali spolni odnos i misli da je to jedini puta kada je sa M. imao spolni odnos. Ona ništa posebno o sebi nije pričala, bila je zatvorena, a on nije primijetio da bi ona tu večer s njim

izgubila nevinost. Tijekom tog odnosa nije krvarila, a inače nije mu pričala, a niti su razgovarali o tome da li je prije njega imala kakve seksualne odnose.

Svjedok upitan da li ima kakvih novih saznanja iskazao je da mu se u međuvremenu između njegovog zadnjeg saslušanja u svojstvu svjedoka javio preko facebook-a jedan dečko koji mu je rekao da je njegov tata privatni detektiv i da bi htio popričati s njime. Taj dečko se zove K. G., to mu ime piše na facebook-u. Njegov otac da bi popričao s njime nešto u vezi M. U vezi toga iz policije su ga zvali na razgovor, došao je tamo, pokazao im je poruke tog dečka što ga je pitao da li bi se našao sa njegovim ocem koji ima detektivsku agenciju. On ga je pitao da li bi razgovarao s njegovim ocem u vezi M. upravo u vezi ovog slučaja. Na kraju se nije našao s tim ocem od K., prvo je rekao da hoće pa da neće i na kraju se nije našao. Taj K. mu je u poruci napisao i da bi mu njegov otac dao i nekakve novce samo da se nađe s njim. Radilo se nešto u vezi M., da sumnja da ona laže, pa da li se može naći s njime. Nije mu govorio tko je angažirao tu detektivsku agenciju u vezi M.. Nakon tih poruka javio se L. M., koji je sadašnji dečko od M., pokazao mu poruke od K. i vjerojatno su on ili M. to prijavili policiji pa je onda njega policija zvala na razgovor. Inače on se sada ne druži više sa M., pozdrave se kada se sretnu. L. M. mu je poznanik i isto tako se s njime pozdravi kada se vide.

Svjedoku R. T. predložen je iskaz kojeg je dao na raspravi od 16.svibnja 2018. nakon čega je naveo da ostaje pri tom svom iskazu.

Tada je svjedok R. T. iskazao da poznaje M. D., da je živio na V. i da su bili prijatelji, a neko kratko vrijeme u 1. ili 2.razredu srednje škole bili su u vezi, a veza je bila takva da su bili malo više od prijatelja. Veza je trajala kratko, možda mjesec ili dva dana. U toj vezi su imali seksualne odnose. Dok se družio s M. i bio s njom u vezi nikada mu se nije tužila na neke svoje probleme, nije spominjala svog tetka, niti odlaske u B. U toj vezi s M. nije mu bilo ništa čudno, jer je to sve bilo površno. Nije mogao doprijeti do nje, djelomično zbog nje same, a djelomično jer je veza kratko trajala. Kada su prvi puta bili "skupa" bili su pijani, odnosno bili su vani u gradu i onda su nakon toga išli kod njega kući i tada su prvi puta imali spolni odnos. Kada kaže pijani navodi nisu bili pijani tako da nisu znali što rade, bili su vani i konzumirali su alkohol.

U odnosu na dio ranijeg iskaza gdje je svjedok rekao kako je veza kratko trajala možda mjesec ili dva dana, iskazao je da je to točno, ali da su samo tu večer imali spolni odnos dok su se svo ovo drugo vrijeme viđali i ljubili.

Na primjedbu braniteljice da nije životno i logično da je bio u vezi sa M. mjesec dana, a da su imali jedan seksualni odnos, svjedok je odgovorio da je to vrlo logično, jer da su tada imali 15 godina.

Svjedok L. M. (list 1384-1385 spisa) iskazao je da je sa oštećenicom M. D. u vezi oko 4 godine, ne zna točno kada je to bilo, ne zna datum, ali uglavnom nakon što je ovo ispričala svojim roditeljima rekla mu je o slučaju, rekla mu je da je kao mlada bila silovana od strica, nisu pričali detalje, znao je da joj je teško i da se ne želi na to vraćati, pa nije ni htio da mu govori detalje, jer zna da joj je teško što u najboljim godinama života ovo sve prolazi, a ne bi smjela. Zna da je razočarana u vezi sa strinom, jer je vjerovala u nju, a sada joj je strina okrenula leđa. Nakon što je M. to sve ispričala i priznala, odnosno nakon što je sve ovo krenulo mislila je da će strina stati na njenu stranu.

Upitan da li poznaje R. T. izjavio je da ga poznaje od malena, da su igrali zajedno nogomet, da mu je poznato da je M. bila s R., ona je rekla da je imala prvi odnos sa R. T. o čemu su razgovarali još prije svega ovoga što se M. dogodilo, a vezano za ovaj postupak. Pred dva, tri mjeseca R. i on sreli su se u kafiću T. na B., jer jedan i drugi tamo blizu stanuju, svatko je bio sa svojom ekipom i R. je došao do njega, te mu pokazao poruke od K. G., da se R. nađe sa njegovim ocem i da M. laže, da je izmislila priču da je silovana, da je nedužan čovjek u zatvoru i samo da se otac od tog K. i R. nađu, da će mu K. otac ponuditi neke novce, pa ako hoće da ih uzme, ako neće ne mora, ali samo da se nađu. Ovo sve što je naveo da M. laže i slično pisalo je u tim porukama koje je K. G. uputio R. T. putem messenger-a. Pitao ga je da li to može screenshot-ati i poslati M., ali mobitel mu se gasio, zbog baterije pa ga je pitao da li se mogu naći sutra da mu to pošalje pa da može prosljediti M. Našli su se sutradan ujutro, R. mu je to poslao i on je to prenio M. Kada je to M. vidjela prijavila je policiji. Pozvali su ga iz policije, bio je na razgovoru i rekao je sve što i ovdje. Koliko je njemu poznato R. se nije išao naći s tim čovjekom. K. G. je prijatelj od R., a navodno je njegov otac neki agent i K. je predlagao da se R. T. nađe s njegovim ocem koji je agent. Ne zna zbog čega je taj čovjek tražio da se nađe s R., njegova pretpostavka je valjda da ga nagovore da promjeni iskaz. Nadodao je da ako netko to nije zaslužio onda sigurno M. nije zaslužila da joj se ovo događa, ne zna zašto bi ona ovo rekla da joj se dogodilo ako joj se nije dogodilo i to u najboljim godinama svog života.

Upitan odakle mu saznanje da je otac od tog K. agent iskazao je da mu je M. to rekla, a upitan na temelju čega je zaključio kako pretpostavlja da taj agent traži, preko svog sina, R. T. da promjeni iskaz odgovorio je da mu je to jedino logično rješenje. M. D. inače poznaje 5, 6 godina uglavnom duže nego što su u vezi. Ne sjeća se kada je s M. imao prvi puta seksualni odnos, uglavnom ona s njime nije imala svoj prvi seksualni odnos. M. ne konzumira alkohol često, a niti ne konzumira drogu. Njene dobre prijateljice su I. B., T. B., M. H., A. F. i druge.

Svjedok S. B. saslušana u svojstvu svjedoka na raspravi 12. ožujka 2019. iskazala je da u potpunosti ostaje kod iskaza kojeg je dala pred ovim sudom, a s obzirom na protek vremena, te činjenicu da se u međuvremenu nije ništa promijenilo, predložila je da se njen iskaz pročita, a ukoliko bude potrebno isti će nadopuniti i odgovarati na postavljena pitanja.

U svom ranijem iskazu (list 782-785 spisa) svjedok S. B. iskazala je da su oni 1998. kupili apartman u B. i M. je od samih početaka počela tamo dolaziti i boraviti. Kada je imala 3 ili 4 godine došla je sa svojim roditeljima i onda su oni između sebe odlučili da se ne vraća s roditeljima, nego da ostane s njima u apartmanu. U prvom trenutku malo su se bojali, jer je ona bila malo dijete, međutim ostala je i od toga puta gotovo svaki vikend kada su odlazili u B. odlazila bi i ona s njima, bez svojih roditelja.

Nakon toga, 2006. njen brat napušta njihovu firmu, u kojoj je do tada radio 10 godina, jako se bio naljutio na nju i u ožujku 2006. odlazi iz firme. Naime, on je prethodni Božić, dakle par mjeseci prije toga, krajem 2005., pokušao osvojiti jednu njihovu djelatnicu. Zato što to nije uspio, ucijenio ih je da ju otpuste, rekao im je "otпустite tu kurvu" ili da će on otići. Uglavnom oni nisu otpustili tu djelatnicu, a on je otišao iz firme i još su mu isplaćivali plaću do kolovoza 2006. Njihovi međusobni odnosi su do tada bili relativno prihvatljivi. Kada su prekinuli taj radni odnos počeli su problemi, brat joj je prijetio, zvao ju na telefon, rekao da će joj iskopati oči, da je sotona, da će ju kad-tad uništiti, ako ne do smrti njihovih roditelja, onda nakon toga. O tim prijetnjama napravili su jednu zabilješku i to su ovjerali kod javnog bilježnika M. G. D., međutim njenog brata nisu nikada prijavili. Njihova međusobna svađa

dugo je trajala sve do kraja 2007. oko Božića. Te 2007. M. preko ljeta nije bila u B., bila je u I., kod sestrične od ove svjedokinje, i to samo jednom, nikada više nije htjela ići.

Željela je izgladiti odnos sa svojim bratom, najviše zbog njihovih roditelja pa je tako jednom prigodom, kada je njen brat došao kod roditelja, sišla dolje, uspjela je izgladiti njihov odnos i od tada do ove situacije njihovi odnosi nisu bili baš najbolji, ali su razgovarali, viđali se, bili na raznim obiteljskim druženjima, roštiljima, međutim čim bi oni otišli u P. nisu zvali jedni druge, ali oni su ih odmah nakon izgladivanja odnosa u ožujku 2008. pozvali u P. i oni su bili njihovi gosti. Isto tako vrlo brzo nakon što su se pomirili suprug i ona su njenom bratu dali 50.000 eura u gotovini, u kunama, jer je ona htjela da njen brat bude zadovoljan. Dala mu je taj novac zato što se uvijek od nje očekivao da mu ona daje novac. Dali su mu taj iznos da krene u novi život, jer više nije radio kod njih. On je godinama živio u stanu njenog muža u B. u., a kada su mu dali taj novac već je živio u A. P. Oni su financijski sudjelovali u renoviranju te njihove kuće.

Njen brat je 10 godina mlađi od nje i nju je mama odgojila tako da se ona uvijek osjećala obavezna pomagati svom bratu i to joj je bilo normalno. Ovaj novac kojeg su mu dali zapravo nema veze sa otpremninom, mada su oni tom prilikom rekli da je to novac za godine koje je on kod njih radio.

Kako su godine prolazile oni su se sve manje i manje čuli, međutim M. je ponovno veselo kao i uvijek 2008. krenula s njima u B. Dolazila bi gotovo svaki vikend, 8 do 10 puta tijekom ljeta i to je tako bilo sve do 2013. kada se dogodila poplava u apartmanu koji inače ima 35 m².

M. je optužila njenog muža da joj se pokazivao, da ju je dirao, ali isto tako da je ona to tada rekla što međutim nije točno. M. nikada to njoj nije rekla, jer ona to sigurno ne bi zaboravila, i bez obzira koliko voljela svog muža nikada M. ne bi izložila opasnostima, vodila ju iz vikenda u vikend u B., a niti bi ostala dalje sa svojim mužem.

Tako su te 2008. ponovno počeli dolaziti tamo, bilo je lijepo i njima i M. koja je B. toliko voljela, a isto tako i njih, odnosno nju i muža. Taj apartman je takav da ako stojite na vratima od kupaonice desno je spavaća soba, lijevo špajza i kada napravi jedan korak je u dnevnom boravku iz kojeg vidi terasu i plažu. Apartman je u prizemlju sa velikom terasom, ostakljenim pročeljem i svih 35 kvadrata otvoreno je prema plaži i cesti. S jedne strane se prodaje sladoled, s druge je kafić i stalno prolaze ljudi. Oni su u tom prostoru boravili jedino kada kuhaju ili spavaju, te ona ne vjeruje i zna da nije istina da se tu nešto tako moglo događati. Sve se čuje iz susjednih apartmana i ništa se nije moglo događati da se to ne vidi.

Što se spavanja tiče, spavali su svo troje u spavaćoj sobi na način da bi spavali muž, ona, pa M.. Svjedokinja je bila u sredini. Jedino kada je M. bila manja, ranijih godina, na početku, M. je spavala u sredini. U dnevnom boravku bio je kauč na razvlačenje pa upitana zbog čega M. nije tamo spavala izjavila je da ne zna, da o tome nisu razmišljali, da se jednostavno taj kauč nije razvlačio, a u spavaćoj sobi su imali veliki krevet. Na tom kauču bi spavao njihov sin kada bi došao. Osim ovaj puta kada je spomenula da su ih pozvali u P., nakon što su se pomirili, oni su te 2008. još jedanput došli kod njih u P. i to u 9. mjesecu, a zatim još jednom za Božić 2011. U P. su spavali na isti način, opet je M. spavala s njima, svjedokinja je ponovno bila u sredini, a M. roditelji su spavali u sobi za goste. U 12. mjesecu 2011. tata od M. se zadržao u Z., jer mu je bila istekla putovnica pa su M. i mama došle same, ali tu prvu noć, unatoč tome, M. je opet spavala s njima, jednostavno ona ih je jako voljela i

svaki trenutak je gledala da bude s njima. Kada joj je predočeno da je M. mama izjavila da je M. dok tata nije došao u P. spavala s njom, svjedokinja je izjavila da nije, nego je spavala s njima. Njihovo zadnje druženje bilo je u 6.mjesecu prošle godine kada su došli iz P., jer se oni uvijek jave kada dođu pa se vide u M., naprave nekakav roštilj i to je uglavnom to. Nakon toga se vrte u P. i ponovno se ne čuju po par mjeseci. To je bio otprilike takav odnos. Zadnji njihov susret sa M. u 6.mjesecu prošle godine bio je u M., njen odnos prema njima bio je kao uvijek, poljupci, zagrljaji i sve je normalno proteklo i tada je M. rekla da će doći sa svojim dečkom L. s kojim je već dugo pa da ga upoznaju. Misli da je s njime već tri godine pa joj je u šali rekla da će se oni i oženiti, a da oni neće biti tu. Tada su i roditelji bili s njom, a inače svog brata je zadnji puta vidjela 24.9.prošle godine (iskaz od 17.travnja 2018.) kada su došli iz P. i kada ga je zatekla u M. Tada ih je nekoliko puta pitao koliko će ostati, ne zna zašto ih je to pitao, ali oni se nikada nisu izjašnjavali o tome koliko će ostati.

U P. su inače otišli zato da bi bili sami, naime od uvijek su živjeli u nekakvoj zajednici sa njenim roditeljima i bratom, oni su uvijek sve morali znati gdje su, što rade, pa je njihov odlazak u P., možda je ružno reći, na neki način bijeg od njih, jer recimo ako bi nju zvao brat i ona se tog trenutka ne bi javila na telefon, on bi istog trenutka zvao mamu, a onda bi ona zvala nju ili bi došla u stan iskontrolirati što radi.

Oni su inače vrlo rijetko odlazili kod njih u A. P., u njihovu kuću. Oni imaju jednog prilično divljeg psa koji skače po svima pa su nastojali da se sva druženja odvijaju u M. Ako je njen suprug odlazio kod njih bez nje ona bi to uvijek znala, a i M. bi ju o tome obavijestila i poslala poruku.

Suprug i ona su skupa radili od 1991. kada su osnovali firmu, stalno su bili zajedno i na poslu i van posla. 2010. prodali su taj posao i nakon toga su isto tako bili stalno zajedno, na taj su način živjeli i ovdje i u P., te njen suprug sigurno nije bio u njihovoj kući kada bi M. bila sama, a da ona to ne zna.

Stalno ju svi pitaju zašto bi M. optužila njenog supruga za ovakve stvari pa može reći da je njen brat užasno ljubomoran na njih, iako je teško povjerovati da bi netko svoje dijete u to upleo, međutim njih dvoje nisu roditelji kao i drugi, iako M. jako voli svoju mamu, ali ona je sebe uvijek dijelila od njih, odnosno o njima je uvijek govorila kao "oni", kao da nije osjećala pripadnost njima, barem kada su se oni s njom družili. Misli da ju mama nije htjela saslušati o onome o čemu bi joj M. pričala i onda se stalno trudila dobiti maminu pažnju. Znala je slati mami SMS poruke, jer ju mama nije htjela saslušati "uživo". Jednom joj je M. napisala "ako misliš da sam luda vjeruj mi ja imam problem" a to je bilo kada je M. mislila da je trudna. Ne bi baš rekla da ih je M. voljela više nego svoje roditelje, ali joj je s njima bilo jako lijepo i ona je te susrete potencirala. U porukama je znala pisati B. i kako je ona tamo uživala, spavala, ručala, spavala, pa malo na plažu, pa spavala, pa od 24 sata spavati 19 i slično. Kod kuće je ona imala velikih problema sa spavanjem, noćima je bila budna i to od malena. Isto tako M. je govorila da njena mama za nju misli da je hiopohonder, jer puno stvari koje vidi na internetu o bolestima primjeni na sebe. Njena mama je govorila da je M. kao mala uvijek izmišljala da joj je nešto. M. inače i dan danas, nakon što je prestala dolaziti kod njih, odlazi u B. sama i sa svojim prijateljicama, i svaki puta bi je izvještavala što joj se u B. događalo, znala bi joj poslati poruku "idem u B., uzbudena sam, ipak je to B." pa ne zna da li bi uz takve traume mogla iskazivati toliku ljubav prema B. Jednom prilikom u stanu u M. kada je uzimala ručnike za sušenje M. je rekla kako mirišu na B..

Život njenog supruga i nje je takav da su oni uvijek zajedno, nemaju nekih prijatelja pa da bi onda njen suprug išao s prijateljem na kavu ili slično, oni su stalno zajedno. Ujutro se dignu, popiju kavu, idu šetati, a to je posebno tako nakon 2010., a do te 2010. su radili pa su opet bili stalno zajedno na poslu. Čitavo ovo vrijeme M. i ona komuniciraju putem mobitela, sa suprugom M. ne komunicira preko mobitela, ali komunicira preko nje, jer u porukama pita i za njega, odnosno pita u množini. Njena zadnja poruka je negdje iz 9.mjeseca prošle godine međutim ono što je primijetila je to da se toplina njenih poruka počela mijenjati, odnosno njene poruke su postale službene od sredine 6.mjeseca 2017. Nadalje ona je u porukama napisala primjerice "nisam vas vidjela tri mjeseca, baš mi falite svi". Isto tako napisala je "ful se osjećam sama u tome, joj da ste bar vi tu", a to je bilo u vrijeme kada je bila u strahu da je trudna, jer prvo mami to nije rekla, a poslije kada je rekla nije od nje dobila podršku, jer joj mama nikada ništa nije vjerovala. Kada se ovo događalo sa njenom sumnjom na trudnoću to je počelo u 11.mjesecu 2014. i trajalo je do sredine 1.mjeseca 2015. M. joj je jednu noć poslala poruku da se jave čim se probude, ali bili su budni, zvali su je s G. mobitela, razgovarali su na speakerfon opet o toj njenoj navodnoj trudnoći i zajedno s njom računali do kada je zakonska mogućnost da napravi abortus. Misli da je u tom periodu išla kod ginekologa tri puta i misli da je prva ginekologica bila dr. K. Onda je išla u M. i na kraju kod još nekoga koji joj je rekao da ima problema s hormonima. Sama ta tema njene trudnoće ili ne trudnoće nije bitna, ali time želi reći da se M. u tim trenucima obraćala njima kao i uvijek u svim ostalim trenucima.

Na upit što to znači da je njen brat ljubomoran na njihovu imovinu iskazala je da je on ljubomoran ne samo na imovinu, nego na njih i na njihov uspjeh. On je znao govoriti kako se uvijek hvali sa svojom sestrom, misli da on nije ljubomoran na njihove obiteljske odnose, naime njen suprug i ona su u jako dobrim međusobnim odnosima, u skladnom braku, ali misli da na to nije ljubomoran. Njegov brak nije skladan, međutim to njemu ništa ne znači, njen brat inače puno pije, a šogorica joj se žalila pa tako i u P. 2011. da se nešto u njihovom braku jako događalo. Što se tiče njenog brata on voli žene i to jako, a isto tako jako puno vremena provodio je noću gledajući pornografiju, jer je N. znala o tome govoriti, ali i M., jer bi on znao gledati pornografiju na njezinom kompjuteru kada bi njegov bio pokvaren i M. bi znala reći da ne može spavati od tih zvukova s kompjutera. Šogorica joj je tada u P. te 2011. za brata rekla "ne znaš ti njega", a ona se u stvari brata bojala, jer joj je prijeto. Dok je još radio kod njih kada bi prolazila pokraj njegove kancelarije ili njega uvijek mu se trebala s posebnom pažnjom naslijati, jer bi joj inače predbacio da mu nije dala dovoljno pažnje. Nikada nije vidjela ili primijetila da bi M. bila ljubomorna na njih, a njen brat nije možda bio ljubomoran na nekakav njihov uspjeh, nego na novac.

Na upit zbog čega bi M. njenog supruga prijavila za tako teška kaznena djela, kada govori o njihovom idiličnom odnosu, izjavila je da ne zna, da su po njenom mišljenju nagovorili ju roditelji.

Na poseban upit iskazala je da je M. 2013. smršavila neka 4 kg u mjesec dana, nikako joj nije bilo jasno od čega. Rekla je da normalno jede i da ne zna zašto je smršavila. Rekla je i da se srušila u gradu u nesvijest, ali da nije mami i tati o tome govorila da ne rade paniku. Sa svojom majkom svjedokinja sada više ne razgovara od trenutka kada su bezrezervno povjerovali M. da je njen suprug to napravio. To je možda od 10.mjeseca prošle godine. Nema saznanja o tome da M. odlazi na psihijatrijski tretman, ali joj je mama rekla da pije neke tablete. Mama joj je ispričala da je M. ovo ispričala svojoj prijateljici, prijateljica svojoj mami i da je mama od prijateljice išla na policiju.

Upitana da li misli da li njen brat voli svoju kćerku ili ne, iskazala je da misli da ju ne voli, odnosno da ne zna kako direktno odgovoriti na ovo pitanje, teško je na to odgovoriti, uglavnom kada je M. bila mala, Z. i M. se nikada nisu slagali.

Na poseban upit iskazala je da u apartmanu u B. nemaju zavjesa, i ponekad po noći zatvore venecijanere samo u spavaćoj sobi, a drugo je sve podignuto cijelo vrijeme. Venecijaneri postoje i sa prednje strane prema terasi u boravku, a njih zatvore samo kada odlaze iz B..

U B. su imali jedan laptop kojeg su koristili i ona i suprug. U vrijeme kada bi M. boravila s njima u apartmanu u B. nije nailazila na nekakve tragove seksa koji ne bi imali veze sa njom. Ona je uvijek radila krevet, dok je smeće praznio G. Njen san inače nije dobar, već dugi niz godina jako loše spava i čak je jedno vrijeme razmišljala da kada sin boravi u B. da prozor spavaće sobe pretvori u vrata, tako da kada se probudi noću može direktno izaći na balkon.

Upitana da li bi bilo situacija u B. da bi ona otišla negdje na kupanje ili šetnju, a da bi G. i M. ostajali sami u apartmanu iskazala je da nije.

Na upit da li se kada u P. dogodilo da bi M. s njenim suprugom ostala sama u stanu iskazala je da se to jednom dogodilo te 2011., jer je ona otišla na tečaj francuskog koji je trajao tri i pol sata ujutro, njeni roditelji su planirali ići u jedan trgovački centar, međutim kako M. voli ujutro spavati nije otišla s njima već je ostala spavati. Kroz sve ove godine njoj M. ni na koji način nije dala do znanja da G. prema njoj čini nešto neprimjereno, a to se nije moglo zaključiti niti iz poruka, niti iz njenog ponašanja i njenog odnosa prema njima. U P. primjerice ako bi se dogodila situacija da se razdvoje ona i G. s jedne strane, a njeni roditelji s druge, M. bi uvijek otišla s njima. Njen suprug i ona nisu imali ključ od njihovog stana u A. P., pretpostavlja da je njena mama imala ključ, ali o tom ključu nikada nitko nije pričao. G. i ona nisu znali gdje njena mama drži ključeve. Oni su imali ključ od stana njenih roditelja, ali ga nikada nisu koristili da bi otvorili vrata stana, jer njeni roditelji već 10 godina ne izlaze iz kuće nakon što je njezin otac dobio moždani udar. M. ih je inače u porukama obavještavala kada je sama kući, ona je bila dosta sama kod kuće, pa isto tako jedanput dok su bili ovdje, njeni su roditelji bili u B. 5 ili 6 dana i M. im je rekla da je sama i da dođu do nje.

Nakon što je svjedokinji pročitana raniji iskaz iskazala je da je sve točno tako, a u odnosu na zadnji pasus zapisnika, koji se odnosi na to kada su roditelji od M. bili u B. i kada je upisano da je rekla kako se M. nije bojala biti sama, navodi da je zapravo htjela reći da se M. ne boji G., jer da ga se boji, ne bi ih obavještavala da je sama kod kuće i zvala ih da dođu kod nje.

Posebno upitana iskazala je da danas ne kontaktira sa M., a niti sa njenim roditeljima, samo da ima problema sa napadima M. oca, odnosno svog brata, ali ne bi o tome, jer je to predmet postupka pred Prekršajnim sudom u R.

Svog supruga upoznala je sa 18 godina, a sada ima 55, upoznala ga je na plesu u Kulturno umjetničkom društvu S., kojeg su ona i on bili član. Njen je suprug bio poznati plesač, internacionalni plesač, a ona je tada išla u srednju ekonomsku školu. Brzo su započeli vezu i kod njih je išlo sve relativno brzo, zaljubili su se i do danas su zajedno. Vjenčali su se kada je imala 17 i pol godina, a njen je suprug imao tada 24. Nadovezala se da kada su već kod privatnih stvari i pitanja o njihovom privatnom životu, rekla bi još da je njoj njen suprug

od uvijek bio jako dobar i da su se uvijek jako slagali u svakom pogledu na privatnom, intimnom, poslovnom planu, u svim segmentima.

Upitana da li zna tko je angažirao privatnog detektiva iskazala je da je isti angažiran na inicijativu aktualne braniteljice okrivljenika, a ona je na to pristala. Odvjetnica da je rekla da će detektiv prikupiti dokaze koji su potrebni za obranu, primjerice adrese nekih svjedoka, i dokaze koji bi mogli pomoći u obrani.

Dodatno saslušana S. B. na poseban upit iskazala je da je u vezi vađenja krvi i analize krvi njenog oca, nakon moždanog udara, svima poznato u cijeloj njihovoj porodici i porodici D. Njen je tata imao moždani udar početkom 2008. kada su mu savjetovali da počne piti Marivarin, lijek protiv zgrušavanja krvi. Njen je otac na žalost u međuvremenu preminuo 27.siječnja prošle godine, međutim do kraja života je vadio krv, od 2008. pa do smrti i to u početku svakih 15 dana. Ujutro je dolazila medicinska sestra izvaditi mu krv koja se morala nositi na Zavod za transfuziologiju na S. i to je trajalo par godina. Njen bi suprug uzeo te epruvete i uputnicu i nosio Z., njenom bratu i to prvo ispred marketa na V. Kako je njen brat jako neodgovorna osoba, njen bi ga muž znao čekati po pola sata, zvati na telefon, a on bi bio u krevetu i tek bi se onda počeo spremati pa je nakon nekog vremena njenom mužu dosadilo to čekanje i lakše mu bilo još 500 metara produljiti do kuće i dati Z. kući te epruvete. Kada kaže u kući misli na A. P.

Upitana zašto onda njen suprug nije jednostavno produžio do bolnice predati te epruvete iskazala je da to nije bilo lako, jer se u bolnici čekalo, a Z. je imao nekoga tko bi mu to uzeo preko reda.

Upitana tko je to obavljao dok su oni bili u P. iskazala je da je Z. morao doći po epruvete, jer nije imao tko drugi. Na S. se to nosilo tri ili četiri godine, a nakon toga se nosilo u Zdravstveni centar u M.

Svjedok S. B. iskazao je da u cijelosti ostaje pri svom ranijem iskazu, jer u međuvremenu nema nikakvih novih saznanja i nema što za dodati.

U svom ranijem iskazu (list 917-919 spisa) ovaj svjedok je iskazao da od početka rujna 2010. je studirao i živio u P., pa tako i period od 9.mjeseca 2011. pa do 3.mjeseca 2012. kojeg pamti po dvije stvari. Prva je da je to prvi period kada su boravili u M. gdje je stan kupljen krajem 2009., tijekom 2010. se renovirao, a 2011. su uspjeli tamo otići. Njegovi roditelji bili su u M. između 3. i 6.mjeseca 2011., a svi zajedno naknadno u 8.mjesecu 2011. i to prvo njegovi roditelji, a nakon 15-tak dana i on. Druga stvar koju pamti te godine bilo je to da su prvi puta roditelji i on proveli Božić razdvojeno, to je bio Božić 2011. kada je on bio u R. u M., a roditelji su bili u P. sa obitelji D. Kada se vrati na taj period godinu dana kako je otišao studirati u P., najprije to ljeto 6. i 7.mjesec 2011. proveli su u H., a on je vrijeme provodio pola-pola, u M. i na K., dok su njegovi roditelji bili uglavnom u M., a vikendima bi odlazili na K.. Sve je bilo normalno i uobičajeno. U M. bi radili obiteljski roštilj, sjeća se da je u 6.mjesecu 2011. M. imala krizmu i misli da su tom prilikom bili u nekom restoranu. Njegovi roditelji su sa M. vikendom odlazili na K., a on bi u to vrijeme boravio u jednom apartmanu blizu K. kojeg je imala njegova tadašnja djevojka, a onda bi samo došao u posjet roditeljima na pola sata ili na pola dana. Najčešće je bio običaj da se roditelji i on vraćaju u P. u 9.mjesecu, međutim ove 2011. kako su uspjeli osposobiti stan u M., roditelji su otišli nešto ranije iz RH za F. preko M., a on im se pridružio nakon 15-tak dana, sredinom 8.mjeseca, i onda su neko vrijeme proveli u M., roditelji su nakon toga otišli u P., a on je u M. ostao još

10-tak dana. To je uglavnom bilo sve prije njegovog rođendana, a rođendan mu je 17.9. kada zna da su svi zajedno bili u P. u jednom restoranu. Slijedeće čega se sjeća je to da su D. dolazili za Novu godinu u P., on nije htio biti tamo, jer njemu odnos između njegovih roditelja i te obitelji nikada nije ležao, nije bio dobar i prirodan od strane Z., a to je njegov ujak, jer su se njegovi roditelji dali iskorištavati sve u ime obitelji i sloge, a kako je njegova mama znala govoriti, zbog none, tako da i dan danas zamjera svojim roditeljima što su na to pristali. Uglavnom rekao je da neće ostati u P. i da ide u M. i otišao je neposredno prije Božića. Inače njegovi roditelji i on jako su povezani i nastojali su sve blagdane biti zajedno bez obzira na kojoj se strani svijeta on nalazio. Kada se vratio iz M. u P., D. više nije bilo, a zna da je to bilo nekoliko dana iza Nove godine, jer je u svakom slučaju trebao biti u P. iza Tri kralja, jer su mu tada počinjali ispiti. Nakon toga njegovi roditelji bili su u P. još tri tjedna i vratili su se u R., a gledajući u putovnicu vidio je da je to bilo 30.1.2011. (omaška u iskazu, jer iz putovnice, a i iz kronologije koju opisuje svjedok proizlazi 30.1.2012.) kada su otišli, jer su imali velikih problema s poslom, odnosno zbog jednog poslovnog prostora. Bilo je veliko nevrjeme koje im je pričinilo štetu na poslovnoj zgradi na K. koja je bila milijunska, i oni su od tada do ljeta većinu vremena proveli sanirajući tu štetu i u radovima. Nakon ovog 9.mjeseca kada su se njegovi roditelji, odnosno kada su se svi vratili iz M. u P. pa do Božića te godine kada su D. došli u P. u posjetu, njegovi roditelji nisu dolazili u RH, a on je isto to cijelo vrijeme bio u P. Inače D. su bili kod njih u P. još dva puta 2008., a prvi puta misli da je to bilo nakon ljeta 2008. kada su se pomirili s njegovim roditeljima i drugi puta nekoliko mjeseci nakon toga. Jedan od ta dva puta bio je i on u P.

Upitan od čega su se mirili iskazao je da je to kod njih u obitelji jedna prilično komplicirana stvar i situacija. Njegov ujak je 10-tak godina radio kod njegovih roditelja i tu su bile česte svađe, on je puno puta znao prijetiti da će dati otkaz pa ga je na kraju i dao. Jednom je i njegova nona napala tatu i roditelji su se dogovorili da će konačno taj otkaz i prihvatiti, odnosno da mu neće dozvoliti da ga povuče. Jedno vrijeme su mu isplaćivali plaću, a onda su mu to ukinuli, što on nije dobro primio i kulminiralo je time da je njegovoj mami prijetio da će je ubiti, da će joj iskopati oči, da će joj se osvetiti ako ne tada, onda kada njihova mama umre. On je 10 godina živio s tim prijetnjama i vikama, to je bilo razdoblje do negdje 2007., a pomirili su se onda 2008. Ni dan danas ne zna zašto ga njegovi roditelji nisu prijavili zbog njegovih stvari, poznato mu je samo da su dali nekakvu izjavu kod javnog bilježnika. Poslije je saznao da su mu isplatili 50.000 eura. Tako su se te 2008. njegovi roditelji i D. odnosno Z. D. pomirili, što on nije nikada baš prihvatio. On bi zbog svoje mame znao prosjediti kroz jedan ručak i roštilj sa njima, a kada je bio stariji nije pristao na to da provodi s njima 10 dana i vodi ih po P. Kada se vratio u P., a nakon što su D. otišli, roditelji su mu rekli da je sve bilo u redu, pričali su gdje su sve s njima bili i što su sve vidjeli, u kojim su restoranima bili, da su Z. i N. išli sami u šoping, a oni s M. u razgledavanje. Pitaو je mamu da li u njegovoj sobi treba zamijeniti plahte a ona je rekla da ne treba, jer da je M. htjela spavati s njima u velikoj sobi. Njihova soba ima 30 kvadrata, to je bila biblioteka, preuređena u sobu, sva je u drvu, ima police, i izgleda kao soba od Harry Pottera pa mu nije čudno što joj se ta soba svidjela. U toj sobi je bračni krevet za dvije osobe. Osim toga u stanu su još dvije sobe, njegova koja ima 15-tak kvadrata i ima jedan bračni krevet, a na drugoj strani stana je još jedna gostinska soba veličine njegove sobe, također sa bračnim krevetom.

Njegovi roditelji su u B. imali laptoop koji je stajao kraj kuhinje, međutim stan u B. nije imao intereneta, ni telefona, pa laptop nije baš nečemu služio. S njime su se služili njegovi roditelji, a i on je imao pristup, jer laptop nije imao nikakav password. Putem tog laptopa njegovi roditelji su išli na Finu i Poreznu uglavnom najviše njegova mama, jer su to

bili njeni poslovi. Njegov je tata inače radio s ljudima, a mama je radila poslove "iza scene", računovodstvene, tako su imali podijeljene i kućne poslove.

M. se inače uvijek njegovoj mami povjeravala, izmjenjivale su silne količine poruka, povjeravala joj se i kada je mislila da je trudna i kada je imala problema s drogom, uvijek je sve dijelila sa njegovom mamom, a i s njime i s tatom, jer je mama sve njima prenosila. Isto tako u situaciji kada je M. mislila da je trudna zna da su je njegovi roditelji zvali zajedno po noći da bi s njom popričali. Isto tako u situaciji vezano za drogu koju je spomenuo, sestra od njegovog prijatelja je bila upletena u tu drogu pa ga je M. nazvala da li bi pričao s tim prijateljem, pa je on zvao prijatelja. Taj prijatelj je zvao okolo roditelje čija djeca su bila u prisustvu I. kada je uhvaćena sa drogom, a M. je onda zvala njega, da zove tog prijatelja, kako on ne bi zvao i M. roditelje.

Upitan da li mu je poznato da li je njegov otac odlazio u stan na V. kod M. iskazao je da su njegovi roditelji inače uvijek tamo išli zajedno, ali nisu pretjerano voljeli odlaziti, a njegov je otac u puno navrata odlazio i sam. Naime, njegov je nono imao krajem 2007. moždani udar, u vezi čega i dan danas pije lijek Marivarin i uglavnom nakon tog moždanog udara od 2008. pa nekoliko godina nakon toga, nono je morao često vaditi krv, koja se morala nositi na S. na pretrage. Kako Z. nije htio odlaziti u M. po krv, dogovorili su se da će medicinska sestra izvaditi noniću krv kod kuće i onda je njegov tata tu krv nosio Z. na V., a Z. bi to nosio na S. da se napravi pretraga. Najprije su se bili dogovorili da će se naći na V., gdje je njegovom tati zgodno stati s autom, ali kako se događalo da bi Z. zaspao ili zakasnio, tata je nastavio tu krv nositi doma u stan u V., što su svi u obitelji znali i Z. i N. i to je bio dogovor. Na početku se krv nosila dva puta tjedno, a poslije se smanjilo na jednom mjesečno. Upitan zašto odmah tada nije odnio krv u bolnici u S. kada je već bio na tom putu iskazao je da zato što je Z. u toj bolnici imao neku vezu tako da bi samo došao i predao preko reda. Njegov je otac sa M. imao normalan obiteljski odnos i nikada ništa neobično nije primjećivao. Stan u P. kupljen je 2007. za vrijeme dok su tu živjeli. Živjeli su u M., sa nonićem i nonom bio je uvijek u dobrim odnosima, jako dobrim, a sada ne komunicira s njima zato što je njegova nona, kao i uvijek kada se događa nešto sa obitelji D., odmah napala njega i njegovu mamu. Nona sada ima 82 – 83 godine i bila je došla sa jednim velikim kamenom i lupala na vrata da će im razbiti staklo. Silno je htjela pričati s njima i izbaciti ih iz kuće, a kako joj nisu htjeli otvoriti otišla je u vrt i uzela taj kamen. Inače policija im je rekla da o ovom predmetu i ovim stvarima s nikim ne pričaju i oni su se toga strogo pridržavali.

Upitan da li je laptop kojeg je uzela policija isti onaj koji je bio u B. iskazao je kako zna da je laptop kojeg je uzela policija laptop koji se koristio godinama, a da li je to onaj isti koji je bio u B. ne zna, moguće da je.

Nakon što mu je predložen ovaj iskaz svjedok je naveo kada je govorio o tome da su D. bili u P. 2008. ispravlja se, da su jednom bili u P., te godine prije ljeta, a drugi puta nakon ljeta, što je uvidio kada je nakon svjedočenja išao gledati fotografije.

Svjedok žrtva M. D. (list 770-774 spisa) iskazala je da se prvi puta to dogodilo kada je bila jako mala, oko njene 10-te ili 11-te godine u apartmanu u B. na otoku K. Okrivljenik ju je pozvao u sobu, skinuo kupaće, pokazao joj svoje spolovilo, a isto tako pokušao je vidjeti i njeno, tako da joj je skinuo gaćice ili kupaće i gledao, a ona mu je rekla da makne svoje, da joj se gadi, ali on nije htio. On joj je rekao "samo da pogledam", da je to normalno i da on njoj mora pokazati i takve stvari. Ona je isti dan to ispričala teti dok su šetali po B., a kada je on hodao iza njih. Teta isprva nije shvaćala što joj ona to govori, a onda je shvatila i kada su se

vratili u apartman ona je poludjela i počela je na njega vikati da to nije normalno, da je to bolesno, a ona nije tada ništa shvaćala što se događa. Okrivljenik joj je rekao da je zločesta pa se ona sakrila iza fotelje i ne zna više kako je to točno završilo, međutim o tome se više nije pričalo. Nakon par godina, tetak je spomenuo da se teta sjetila tog događaja, da je počela pričati o tome, pa ga je pitala što joj je rekao, a on je odgovorio da joj je rekao da je ona tada bila nešto krivo shvatila, jer da je upala u wc dok se on presvlačio.

Tom prilikom okrivljenik je rukom dirao njeno spolovilo i sve je to skupa trajalo kratko, nekih pet minuta. Nakon toga neko vrijeme se ništa nije događalo sve do slijedećeg ljeta.

Slijedećeg ljeta sve je počelo ispočetka, ona je to ljeto u B. bila u više navrata po tri dana, a u jednom navratu, koliko se sjeća, bila je tjedan dana. To ljeto joj je počeo gurati prste u spolovilo, davala mu je do znanja da to ne želi, iako baš nije shvaćala što se dešava. On joj je oduzimao slobodu i spolnu slobodu, sve što se djetetu može oduzeti u tim godinama. Ponašao se bez straha da će se to otkriti i koristio bi bilo koju situaciju kada bi ostajali sami u apartmanu, u svakoj takvoj prilici nešto je pokušavao. To je uvijek trajalo kratko, jer su kratko bili sami u apartmanu. Pokušao joj je gurati prste u spolovilo, govorio joj je da ona nešto radi njemu npr. da ga oralno zadovolji, što je ona i činila. Isto tako to ljeto nagovorio ju je na prvi spolni odnos, u tome je i uspio, od straha i manipuliranja i kada bi ona vidjela da se on iživcira, jer ga odbija, nije mu smjela reći ne, jer su bile prijetnje što će se dogoditi ako odbije. Govorio joj je da je kriva i slično, da će svi ostati bez svega, bez novaca, a da je ona isto kriva kao i on pa da će se i nju kriviti. Kod tog prvog spolnog odnosa rekao joj je da legne na krevet, što je i učinila, međutim odbijala je odnos na način da mu je govorila da ne želi, pa je on vidio da to tako neće moći, onda je pokušao na način da je sjeo na krevet i rekao njoj da sjedne na njega, što je ona i učinila. Boljelo ju je, međutim došlo je do spolnog odnosa, ali je to trajalo jako kratko pet do deset minuta. Tom prilikom nije krvarila i to je bilo to čega se sjeća od tog ljeta. Ne može se sjetiti gdje je tada bila teta, ona se nikada nije dugo vremena udaljavala, mogla je biti možda na plaži. Ovog prvog spolnog odnosa dobro se sjeća, a toga je bilo toliko da sada više ne može točno reći kada je što bilo i koliko puta koje ljeto.

Misli da je tog istog ljeta bio jedan drugi događaj. Sjeća se da je sjedila na crvenoj fotelji u dnevnom boravku i da joj je optuženik prišao i skinuo kupaće, te ju pokušao oralno zadovoljiti, što je ona izrazito odbijala, jer joj je to odvratno, a on je rekao da je to super, jer da je jezik najjači mišić na tijelu. Tada su isto bili sami u apartmanu. To je inače mali apartman, ona je kod tete i tetka dolazila sama, bez roditelja. Tamo imaju dnevni boravak i spavaću sobu i ona je spavala sa njima na bračnom krevetu, u spavaćoj sobi, u sredini. U dnevnom boravku postoji kauč gdje se isto može prespavati. Ne zna kako je došlo do toga da ona s njima spava u spavaćoj sobi, jednostavno je tako bilo. O ovome što je ispričala nikome nije govorila pa tako niti teti.

Okrivljenik ju je stalno nagovarao, govorio da je to normalno i da svu djecu netko tome treba naučiti. Kada bi ona to odbijala govorio joj je da njega jako brine što ona to odbija, jer da nije normalno da ona to odbija. Ne može se izjasniti koliko puta se to dogodilo tijekom ljeta 2009., ali u svakom slučaju bilo je više, kako spolnih odnosa tako i oralnog zadovoljavanja i to da bi ona oralno zadovoljavala optuženika ili obrnuto, a to bi se događalo ili u spavaćoj sobi ili u dnevnom boravku. Kristalno i jasno se ne sjeća više ni jednog događaja, jer su joj svi izmiješani, sada ima 21 godinu, a tada je imala 12. Takvih događaj je bilo jako puno, a ove što je ispričala su joj ostali jako upečatljivi.

Sjeća se, znalo se događati kada bi išli spavati da bi okrivljenik čekao da mu supruga zaspi, a onda bi ju počeo oprezno dirati. Sada kada o tome razmišlja čudno joj je da netko tko je s njima u krevetu ne može to osjetiti. On bi tada uzimao njenu ruku da ga ona dira po spolovilu i u tim prilikama bi ejakulirao, ali ne uvijek, ali kada bi bili tamo sami ili poslije kod nje doma, tada bi uvijek ejakulirao. Kada sada malo vrti događaje jednom je ejakulirao po plahti i sjeća se da je čistio tu plahtu i svijetlio s lampicom.

Misli da se sve ovo na K. događalo tijekom tri ljeta, a ona je na K. prestao dolaziti kada je bila u 8. razredu upravo zbog toga. Oni su vjerojatno mislili da je ona malo starija, u pubertetu, pa više ne dolazi. To je jednostavno samo tako prestalo, samo od sebe.

Njeni roditelji su isto znali povremeno doći kod njih na K., ali rijetko, a misli da su u jednom navrtu ostali duže, 10 dana, ali to je bilo prije dok je ona bila manja. Ova tri ljeta kada se sve ovo događalo misli da njeni roditelji uopće nisu dolazili na K. Kada je bila manja i kada bi došli njeni roditelji ona bi isto spavala u spavaćoj sobi sa tetom i tekom, ali se tada ništa nije događalo, a njeni bi roditelji prespavali u dnevnom boravku.

Kada je prestala dolaziti na K., on je počeo dolaziti kod nje u R. Bila je tada na adresi A. P. gdje je živjela sa roditeljima. Prva dva puta kada je došao kod nje ona mu je otvorila vrata, on je bio kod nje, nakon toga mu više nije htjela otvarati, pravila se da je nema kući, nakon čega bi ju zvao na mobitel jedno sto puta, a onda je napravio ključ od stana. 99 % taj ključ je uzeo kod njene none i nonota, jer okrivljenik živi iznad njih, a oni imaju sve ključeve koji stoje odmah u ladici čim se uđe u njihov stan pa pretpostavlja da je od tamo uzeo ključ i napravio duplikat. Svaki puta kada bi on dolazio kod nje u R. nagovarao bi ju na spolni odnos, što bi ona svaki puta odbijala. Najprije ga je molila da to ne čini, uvijek mu je govorila da ne želi, da ne može, da ju boli, a on je uvijek bio uporan. Nekada bi u tome uspio, nekada ne, ali kada ne bi uspio da dođe do spolnog odnosa uvijek bi tražio da ga barem oralno zadovolji, uglavnom morao je ejakulirati i to je to. Tako je bilo i ova dva prva puta kada mu je otključala vrata. Ovo u R. se nastavilo odmah nakon što je prestala odlaziti na K..

Oni su u to vrijeme počeli ići u P. i okrivljenik bi kod nje dolazio svaki puta kada bi bili tu i to dva, do tri puta, a dolazili su tri puta godišnje po jedno tri tjedna. Najčešće je dolazio kada bi ona imala školu poslijepodne, a roditelji su joj ujutro radili. Nakon što bi joj roditelji otišli na posao, ona se ustala i počela je stavljati ključ u bravu nakon njihovog odlaska i ona dan danas ne zna kako bi on uspio otključati vrata kada bi njoj bio ključ u bravi. To ga je i pitala, a on se samo nasmijao. Još dok je bila u 8.razredu okrivljenik ju je počeo presretati na ulici s autom poslije škole, odvezao bi ju doma i to je opet sve radio. Ona je ušla u auto, sada ne bi sigurno, ali onda kada joj je to netko iz obitelji rekao, ona je to napravila. Uglavnom sve se ovo događalo na dva mjesta u apartmanu na K. i u njenom stanu u R., a bila je i jedna situacija na Badnjak kod none, bili su svi isto tako i njeni roditelji koji su odlučili da će tamo prespavati da ne idu iz M. na V. Dolje valjda više nije bilo mjesta pa je išla spavati gore, u stan kod tete i tetka. Spavala je sama u jednoj sobi, ne zna gdje je bila teta u tom trenutku, ali okrivljenik je došao kod nje u sobu i opet je nešto pokušavao, počeo joj je skidati gaćice, dirati ju, htio je da dođe do spolnog odnosa, ali nije baš išlo ili nije bilo vremena pa do toga nije došlo i on je otišao iz njene sobe. Ona tada nije inzistirala da ostane s roditeljima u stanu kod none i nonota.

Ovo u R. je trajalo negdje od njenog 8.razreda pa do 3.razreda srednje škole. Ne zna zbog čega je stalo, jednostavno okrivljenik je prestao dolaziti kod nje.

O ovome je rekla jedino svojoj prijateljici A. F. i to davno prije. Neki dan je baš s njom pričala o tome, međutim nisu se mogle sjetiti kada je to bilo, ali ona njoj tada davno nije bila rekla točno o čemu se radi, niti od strane koga, samo joj je rekla da ima jedan problem, da ju nešto muči i guši. Prije godinu i pol, negdje u ljeto 2016. malo joj je više ispričala, odnosno detaljnije, ali ni tada joj nije rekla od strane koga je to bilo, niti koliko je to trajalo. Ona je tada pitala da li ju je netko seksualno zlostavljao, a ona je rekla da, da. Međutim tek kada je počeo ovaj proces rekla je od strane koga je to bilo.

Svojim roditeljima to je ispričala tek 31. rujna 2017. i to je sasvim slučajno pukla, jer su se oni svađali zbog neke banalne stvari, rekla im je zbog čega se oni svađaju, a ne znaju kakvih sve ljudi imaju problema iz čega su oni shvatili da valjda ona ima neki problem, pa ju je mama pitala da li ima problema sa dečkom ili fakultetom, onda ju je tata čak pitao da li je nekoga ubila, ona je rekla da ne, mama je plakala zbog njihove svađe, pa je pomislila kako plače zbog gluposti i kako će joj onda reći ovako nešto, onda ju je u jednom trenutku tata pitao da li ju je netko silovao, ona je rekla da, da, pa ju je pitao da tko i ona je rekla G. Taj trenutak neće nikada zaboraviti, njeni roditelji su bili doslovno zeleni, rekla je mami da sjedne da se ne onesvijesti, malo su o tome pričali, ona im ništa nije rekla detaljno, jer ne želi da to čuju. Drugi dan su pozvali jednog prijatelja koji radi u policiji i on im je rekao da to prijave, pri čemu je ona mislila kako to nema smisla, jer je bilo davno i nema dokaza, ali su ipak prijavili.

Isto tako okrivljenik je snimao i slikao njihov odnos skoro svaki puta i misli da je to najveće poniženje koje čovjek može doživjeti. To je bilo i na K. i u R. Redovito joj je isto tako pokazivao pornografiju odraslih, a u jednom slučaju je bila u pitanju dječja pornografija i točno se sjeća kako je to dijete izgledalo. Tu dječju pornografiju joj je pokazivao na K., a odraslu gdje je stigao.

Upitana koliko bi to sve skupa trajalo s obzirom da je izjavila da bi teta bila kratko odsutna iskazala je da je to bilo na laptopu, on bi otvorio, pogledali bi, to su bili neki kratki filmovi i onda bi došlo do spolnog odnosa ili oralnog zadovoljavanja, a možda nekada i ne bi, stalo bi samo na filmu, jer bi se teta vratila. Toga je bilo toliko puno da ona ne može točno sve popamtiti.

Nakon što je sve to prestalo u njenoj 17-toj godini tetka je viđala samo na obiteljskim okupljanjima, a tetu isto tako, time da je s njom i dalje bila u redovitim kontaktima preko SMS poruka, jer njena teta i tetak nisu jedna osoba i ona bi s tetom i danas bila u kontaktu da se nije tako postavila, a postavila se je tako da ju je optužila da laže. Do nedavno nije mislila da će sve ovo javno reći, jer ju je bilo sram i teško joj je. Kada su je ljudi pitali zašto to nije ranije rekla odgovorila bi da zbog straha i srama, a isto tako nije znala što će tetak napraviti ako to kaže. U zadnje vrijeme bilo joj je sve teže i morala je to izgovoriti. Isto tako počela ju je pratiti misao, s obzirom da njen bratić, a radi se o sinu okrivljenika, ima 30 godina, pa što ako dobije kćer, jednog dana se i njoj nešto tako desi, onda bi ona bila kriva, a ne želi da se nekome ovakve stvari događaju.

Kada bi se nakon ovoga vidali na obiteljskim okupljanjima pravila se kao da se ništa nije dogodilo, nije htjela da tetak posumnja da će ona nekome to ispričati i ponašala se normalno, to priznaje.

Njen otac je inače radio u tvrtki od okrivljenika i zna da je bila jedna velika svađa između njenih roditelja i tetka, a kada je njen tata otišao iz firme i oni međusobno jedno

vrijeme nisu razgovarali. To je možda trajalo par mjeseci, nakon čega su odnosi bili korektni. U M., kod none, jedan dan su se S. i G. spustili kod none u stan i tu su se oni pomirili. Misli da je tu S. pokazala volju da želi opet biti u dobrim odnosima sa svojim bratom i ta večer je završila tako da su opet svi bili u dobrim odnosima. Njen otac se više nije vraćao raditi u firmu optuženika, a kada je odlazio iz firme to je bila njegova odluka, rekao je da ide jer da nije zadovoljan kako se oni odnose prema njemu.

Ona i dalje živi sa svojim roditeljima na adresi A. P., a prijavljena je na adresi B., gdje je njen stan.

Njeni teta i tetak imaju stan u P. i ona je sa svojim roditeljima bila kod njih dva ili tri puta, jedanput je bilo to za vrijeme dok se sve ovo događalo, jedanput poslije, a za treći puta nije sigurna. Kada su bili u P. isto je spavala u sobi sa tetom i tetkom, time da je teta spavala u sredini i tamo se ništa nije događalo, dok su njeni roditelji spavali u drugoj sobi. Spavala je sa tetom i tetkom u sobi, jer je krevet u kojem su spavali roditelji bio manji.

Nakon što je ispričala ovo i nakon što su to prijavili policiji njeni roditelji su prestali kontaktirati sa obitelji okrivljenika. Njen je otac prvo htio razgovarati sa svojom sestrom, ali je odustao.

Inače njeni roditelji svakodnevno idu u M. kod none i nonota, nose im hranu, jer je nono nepokretan, a nona ne vozi.

Od 10. mjeseca 2017. ona ide na psihološku terapiju kod dr. Z. svaki tjedan jednom,

Okrivljenik je njenom tati dao otpremninu za odlazak iz firme u iznosu od 350.000,00 kuna, a isto tako oni su kupili prozore i ograde u njihovoj kući na V., a to je bilo kada su se tek useljavali kada je ona imala 5 godina. Ovaj stan B. je kupljen sa sredstvima njene none u $\frac{1}{2}$ i njenog oca u $\frac{1}{2}$. U tom stanu je najprije trebala živjeti njena nona, ali nije, jer su nona i nono sve manji pokretni, a taj stan je na drugom katu.

Upitana da li joj je okrivljenik što govorio kada joj je pokazivao dječju pornografiju, iskazala je da ne zna, da je on općenito govorio da je to normalno, da to svi rade, odnosno da svih netko uči pa joj je valjda zbog toga pokazao i dječju pornografiju kao da je to normalno

Okrivljenik je znao kada je ona dobila menstruaciju, jer ju je svaki puta pitao to i svršavao bi u nju dok nije dobila menstruaciju, a nakon toga više nije činio, svaki puta je koristio kondom kojeg bi poslije uzeo sa sobom.

U ovaj apartman u B. ulazi se direktno s ceste najprije na terasu, a onda u apartman. Na staklima se nalaze nekakve rolete koje kada se spuste unutra se ništa ne vidi. Kada bi se ovo događalo okrivljenik bi uvijek zatvarao vrata i zavidavao te rolete. To bi radio bilo kada tete ne bi bilo u apartmanu ili kada bi spavala ili bila u kupaonici. Ako bi teta spavala ono što je opisala odvijalo se u dnevnom boravku pri čemu misli kada se odvijalo preko dana. U spavaću sobu se ide kroz dnevni boravak i kuhinju, odnosno nakon kuhinje, a kada netko izlazi iz spavaće sobe uđe u tu kuhinjicu, ali se iz te pozicije ne vidi dnevni boravak, ne vidi se mjesto gdje je kauč. Kada se izlazi iz kupaone isto se stupa u tu kuhinjicu i sa vrata od kupaone se može vidjeti boravak, a misli i kauč, dok se fotelja ne može vidjeti kada se istupa iz spavaće sobe ili kupaone, jer je ona skroz s druge strane.

Unatoč tome što se sve ovo događalo ona je i dalje odlazila u B. jer je bila dijete, i ona je to doslovno odrađivala, obavljala da se to riješi, nakon čega bi zaista uživala u B. i moru.

Prvi puta je otišla na pregled ginekologu sa 18 godina. Ona je s mamom razgovarala o tome kada je imala prvog dečka pogotovo kada je mislila da je s njim u drugom stanju kada je imala 18 godina i kada je s tim dečkom stupila u spolni odnos. Također je i teti ispričala to kada je mislila da je u drugom stanju i upravo tada je prvi puta otišla na ginekološki pregled. Što se tiče prvog spolnog odnosa ona tom dečku nije ništa govorila o tome što je bilo prije.

Upitana zbog čega je u P. otišla spavati u sobu sa tetom i tetkom odgovorila je da taj stan ima tri sobe, treća soba je od njenog bratića kojeg tada nije bilo, ali se ništa njegovo ne smije dirati, pa ju nitko nije ni zvao da u tu sobu ide spavati.

Upitana što je očekivala od ljeta 2010. u B. s obzirom na neugodna iskustva od dvije godine ranije iskazala je da je on govorio da će prestati s time pa je mislila da hoće, ali bi onda stalno ponavljao, a ona je očekivala da će prestati, jer je onda imala 12 godina, ali se tada nikome ne povjerava.

Prvi spolni odnos imala je sa dečkom u 4.razredu srednje škole, a taj dečko je bio R. T..

U B. na K. bio je samo jedan laptop na koji joj je optuženik pokazivao pornografiju i njime se koristio isključivo G., a ona nije vidjela da bi se S. njime koristila.

Ona je roditeljima to ispričala tog 30.9. prošle godine, sjeća se da je bila subota, a na policiju su otišli u ponedjeljak. Nakon što je razgovarala sa roditeljima pa do odlaska na policiju o ovome je razgovarala sa A. F. i policajcem koji je prijatelj obitelji, a koji je došao u nedjelju ujutro, kao prijatelj, jer su ga zvali zbog savjeta. Na policiju ju je otpratio tata, a onda je ona otišla gore sama.

Na upit optuženika da li se išta u B. događalo od njene 3 godine života pa do te 2008. iskazala je da ne.

Na daljnji upit okrivljenika zbog čega nakon što joj se sve ovo događa 2008. ponovno dolazi 8 do 10 vikenda 2009. odgovara da je već sve objasnila.

Na daljnji upit okrivljenika zašto ona nakon što joj se to događalo i slijedeće 2009. ponovno dolazi 2010. u više navrata od 7 do 8 vikenda, svjedok je iskazala "jer si govorio da će to prestati" a inače može reći da je njoj to sada puno veća trauma nego što je bila onda kada je bila dijete, jer nije ni znala što joj se dešava.

Na kraju se svjedokinja obratila okrivljeniku riječima "Sve što se tebi sada događa sam si, si kriv".

Na daljnji upit okr. kako je on uspio ući u stan na V. ako je bio ključ u bravi s unutrašnje strane iskazala je "ja sam tebe to pitala kako si to uspio, a ti si se samo nasmijao, osim toga oprost, tebe je susjeda vidjela". Osobno je probala otvoriti vrata stana ako je ključ s unutrašnje strane u bravi i nije uspjela, zato joj nije jasno kako je to mogao okrivljenik. Pred mjesec dana obratila se i udruzi protiv pedofila u R., a udruga se zove R..

Svjedoku je predložen iskaz kojeg je dala sucu istrage 15. studenog 2017. te je iskazala da u cijelosti potvrđuje taj iskaz.

Tada je izjavila (list 646-648 spisa) da je okrivljenik suprug njene tete S., te da on i njena teta imaju apartman u K. u mjestu Z. gdje je ona odlazila od svoje 6 godine i to uvijek po ljeti. Kada je imala 11 godina, a to je bilo 2008., išla je u 5. razred osnovne škole, okrivljenik i ona su ostali sami u apartmanu, on ju je pozvao da dođe u spavaću sobu i rekao da sjedne. On je tada sjedio, skinuo je gaće i pokazivao joj spolovilo, govorio joj je da vidi, pogledala je, vidjela da mu je spolovilo ukrućeno, a zatim je rukama pokrila oči i govorila da ga makne. Onda je on njoj počeo skidati kupaće gaćice i nije joj bilo ništa jasno, te ju je rukom dirao po spolovilu. I to je tada bilo to. Taj dan je to ispričala svojoj teti S., kada su hodale ulicom, a tetak je išao iza njih, ispričala joj je što se dogodilo kao da je to normalna stvar. Prvo nije razumjela što ona govori, a kada je shvatila, zastala je, rekla da to nije normalno i da ne razumije što joj to govori. Kada su se vratili u apartman teta je poludjela, govorila da to nije normalno, derala se i govorila da je to bolesno. Ona je to govorila tetku. Tada se osjećala krivom, odnosno kao da je ona nešto napravila, onda je teta izašla na terasu pa je ona tetka pitala što je to bilo, jer joj ništa nije bilo jasno, a on joj je rekao da je zločesta i da ne daj Bože da bi to nekom govorila. Sve je bilo rečeno u smislu da je ona kriva i to se ljeto više ništa nije događalo.

Ponovno je išla na K. drugo ljeto kada je sve opet počelo, ali malo gore nego prvo ljeto. Tetak bi iskorištavao svaku priliku kada bi bili sami da ju dotakne ili da joj stavi ruke u gaćice i u spolovilo i svugdje, tog ljeta je bio prvi spolni odnos, a prije nego što se to dogodilo govorio joj je da će oni ovog ljeta to obaviti i da će biti vjerojatno malo krvi. Prije tog spolnog odnosa bilo je svega drugoga. Dobro se sjeća jednog događaja, sjedila je u fotelji i na sebi ja imala kupaći koristim. Skinuo joj je kupaće, počeo joj lizati spolovilo, ali na kratko, jer se tome opirala, misli da se njena teta tada tuširala pa nije bilo dovoljno vremena. Rekla mu je nešto u smislu da joj je to odvratno, a on joj je uporno govorio da je to super, jer je jezik najjači mišić. Lizao ju je površinski, nije jezik uvlačio u spolovilo. Spolni odnos bio je u spavaćoj sobi. Ležala je na krevetu, on joj je skinuo kupaći i potom legao na nju. Govorila mu je da ju to guši i da to neće. Uvijek mu je davala do znanja da to ne želi. Opirala se i kada je vidio da ne može staviti svoje spolovilo u njen spolni organ, sjeo je i rekao da sjedne na njega, pa je ona sjela tako da mu je bila leđima okrenuta i tada je on stavio svoj spolni organ u njeno spolovilo. Boljelo ju je, a sve je kratko trajalo. U to vrijeme još nije dobila menstruaciju, a tetak je to znao, jer ju je pitao prije spolnog odnosa i svršio je u nju. To ljeto bilo je 4 ili 5 spolnih odnosa i uvijek je svršavao u nju. Ona mu je svaki puta davala do znanja da to ne želi, a on bi se uvijek izživcirao i to užasno i govorio da će ostati bez svega i da će joj se nešto dogoditi. Sjeća se da je jednom jako plakala za vrijeme tog odnosa. Koliko se sjeća nije nikada krvarila kod spolnog odnosa pa niti kod ovog prvog. Morala je tetka i oralno zadovoljavati, a to je bilo onda kada se jako opirala seksualnom odnosu pa je onda tražio "bar to", a upotrebljavao je svakakve termine kao npr. "moraš popušiti".

Tijekom 2010. bila je na K. i tada se isto svašta događalo, bilo je seksualnih odnosa, oralnog odnosa i drugog. U 7. razredu je dobila menstruaciju i od tada je tetak počeo upotrebljavati kondome. Kada je bila u 8. razredu i imala 14 godina, to je bilo 2011., prestala je odlaziti ljeti na K.

U R. je to počelo kada je bila u 8. razredu, u stanu A. P., u stanu njenih roditelja. Na početku ju je znao presretati u ulici autom, morala je ući u auto i tada bi išli u taj stan. Tada je škola završavala oko podne, a njeni su roditelji radili. Koliko se sjeća roditelji nisu niti

jednom došli, ali da jesu, točno zna da bi on rekao da je nešto obavljao na V. i da ju je usput pokupio, jer ju je vidio.

Prijateljica A. F. je skužila da se nešto s njom događa pa ju je pitala i ona joj je postepeno ispričala što joj se dogodilo, ali nije išla u detalje. Prije joj je govorila da ju je netko silovao, a tek nedavno je rekla da ju je silovao tetak. Tetak je najviše počeo dolaziti kod nje doma kada je išla u 1.razred srednje škole. Škola joj je bila u smjenama, a roditelji nikada nisu bili kod kuće ujutro. Prvi puta kada je došao ujutro otvorila mu je vrata, imali su kratko odnos jer ju je boljelo. Tada je snimao spolni odnos malim crnim aparatom, a snimao je da se ne vide njihova lica. Na K. je tetak imao laptop i više puta joj je pokazivao pornografske snimke, a jednom joj je pokazao video snimke s djetetom. Pokušao joj je dati do znanja kako je to normalno i da to sva djeca rade. Govorio joj je da mora naučiti, jer da svu djecu netko uči. Pitala ga je da li je njega netko naučio, a on je potvrdno odgovorio i rekao da ga je naučila neka teta. Kroz cijelo to vrijeme teta i tetak su odlazili u P. na par mjeseci, a kada god bi se vratio iz P. odmah bi došao kod nje. Sve je to prestalo kada je imala 17 godina i kada je išla u 3.razred srednje škole. On je prestao dolaziti i to je to. Kada je prestala otvarati ulazna vrata stana tetak je napravio ključ, a ona je zaključila da je uzeo ključ od njihovog stana kod njene bake. Kada je shvatila da tetak ima ključ stavila je ključ iznutra u bravu i mislila je da zbog toga neće moći otvoriti vrata, ali je on ipak to uspio.

Njena tetka je na K. jako puno spavala, a kada bi ušla u kupaonicu ne bi izlazila po sat vremena. U apartmanu su spavali svi skupa u bračnom krevetu, prvo je ona spavala u sredini, a kasnije je u sredini spavala teta. Kada je ona spavala u sredini tetak je i tada iskorištavao priliku, uzimao njenu ruku i stavljao na svoje spolovilo, a znao je čak i svršiti. Sjeća se jednog trenutka kada je svršio i sperma mu je zaprljala platu pa je lampicom osvjetljavao, a maramicom brisao, pazeći da se teta ne probudi.

Tijekom 2009. i 2010. po njenoj procjeni bilo je 15 spolnih odnosa, a kod nje doma puno više, možda čak i 30. Kako se ona protivila spolnim odnosima tetak je znao govoriti da se on brine za nju zbog toga što odbija to raditi, a on ju želi samo naučiti i kako će znati ako ga ne pušta da ju nauči. Uvijek je govorio da to mora raditi. Na silu bi ju skidao, a kod nje doma to je uvijek bilo u jutarnjim satima. Iskorišteni prezervativ tetak bi uvijek uzimao sa sobom. Kod oralnog zadovoljavao davao bi joj upute da ne smije koristiti zube, nego jezik, čak joj je rekao da je s vremenom sve bolja. Kod svih tih spolnih odnosa osjećala se kao da joj je to obaveza. Čim bi netko ušao u kuću nadala se da je to mama ili bilo tko drugi samo ne tetak. Osjećala se bespomoćno i kao da je njegovo vlasništvo. Bilo ju je sram i još uvijek ju je sram. Tetak joj je govorio da su u tome jednako krivi i da ako to nekome kaže da će njoj isto biti grozno i da će se svašta dogoditi. Govorio je da će sve izgubiti da će i sebe osramotiti koliko i njega i da će je ljudi smatrati krivom. Da je tada imala mozak kao sada ne bi se ništa dogodilo. Mami ništa nije rekla od straha kako će reagirati i od straha kako će njeni roditelji reagirati. Tko će joj vjerovati, a tko ne, bilo je sto razloga. Tetak joj je rekao, ne zna točno kada, nakon par godina da se teta sjetila onog prvog događaja i da ga je pitala, a tetak da joj je odgovorio da je ona slučajno naletila dok se on presvlačio. U njenom stanu nakon spolnog odnosa tetak se nije zadržavao, odmah je odlazio a odnos je trajao možda 5 – 10 minuta. Tetak bi joj svaki dan govorio dok je bila u B. da to mora, da to svi rade, da je to normalno i njena obaveza i ona bi to obavila. Njoj u glavi nije bilo tada da ju netko siluje, nego uči. Tek je kasnije shvatila da ju je on silovao i da je godinama bilo da je seksualno iskorištavana. Nije vrištala i nije zvala u pomoć, jer nije htjela da drugi znaju za to. Kada joj je govorio da će ostati bez svega mislila je da će ostati bez mame i tate. Sa tetom je uvijek imala blizak odnos i njoj se povjeravala, jednom joj je rekla da sumnja da je u drugom stanju. One su bile u

prisnom odnosu sve dok navedena događanja nije prijavila. Prije toga je često sa tetom izmjenjivala poruke, ponekad je bilo više poruka u jednom danu, a znale su po mjesec dana ne slati poruke. Upitana da li je s tetom tijekom 2015. do rujna 2017. izmijenila oko 12.000 poruka iskazala je da je to moguće. Prijateljici A. F. je rekla tko ju je silovao nešto prije nego što je pokrenut ovaj postupak, a prve informacije joj je dala godinu dana ranije. A. ju je savjetovala da to kaže roditeljima, a roditeljima je sve rekla u rujnu 2017., zna da je bila subota i kraj mjeseca. Toga dana njeni su se roditelji svađali i tada je pukla i rekla im da se oni svađaju, a da postoje veći problemi od njihovih, da se ljudima svašta događa i onda je mama shvatila da ona njima hoće nešto reći i počela ju je ispitivati, ali joj tada nije htjela reći, međutim kada ju je tata pitao da li ju je netko silovao, ona je potvrdno odgovorila i rekla da ju je silovao G. S mamom je imala blizak odnos i rekla joj je da je nevinost izgubila s dečkom s kojim je tada hodala, a to je bilo pred dvije godine (iskaz od 15. studenog 2017).

Proveden je dokaz suočenjem između svjedoka žrtve M. D. i svjedokinje S. B. (list 863-864 spisa) a na okolnost da li je prvi događaj ispričala teti, što M. D. tvrdi da je učinila, a svjedok S. B. da nije, pa tako su prilikom suočenja i jedna i druga ostale kod svog iskaza na način da je M. D. tvrdila da je svojoj teti S. B. dok su šetale ispričala o tome i da je onda kada su se vratile u apartman S. B. poludjela, na to je S. B. uzvratila "znači ti misliš da bih ja čekala nakon što si mi ti to rekla da se vratimo u apartman i da bih tek onda poludjela. a ne odmah čim si mi to rekla, dok smo šetali", svjedok M. D. rekla je "tebi nije bilo jasno što ti ja govorim, a ni meni ništa nije bilo jasno" nakon čega se oštećenica okrenula prema okrivljeniku obraćajući mu se riječima "ajde priznaj", a S. B. nakon toga izjavljuje "ne možeš se tako odnositi prema nama, ti lažeš", na što M. D. uzvraća "ne lažem", a S. B. "jednostavno te može biti sram", nakon čega M. D. izjavljuje "vas dvoje može biti sram, a i tebe, jer sam ja tvoja krv, a ne njegova", nakon toga S. B. postavlja pitanje "pa šta misliš da bih ja nakon toga da si mi ti to ispričala tebe i dalje dovodila u B.", a M. D. uzvraća "on te uvjerio da ništa nije bilo i da sam ti sve ovo ispričala on bi te uvjerio i ti bi njemu vjerovala". Nakon toga jedna drugoj se obraćaju sa "lažeš".

U konačnici svjedok S. B. ostala je pri svom iskazu tvrdeći da joj M. nikada nije tako nešto rekla, ni na kakvoj cesti, a da joj je rekla vjerojatno nikada ona, M., a G. pogotovo ne bi otišli u B., a niti bi ona ovdje stajala i branila G. svoga muža. Nakon toga M. D. izjavila je "svaka čast", te da u cijelosti ostaje pri onome što je iskazala, a zbog čega su danas suočene. Svjedok S. B. je također iskazala da u cijelosti ostaje pri svom i da nije očekivala ovakav napad i svađu s njene strane danas.

Svjedok N. D. (list 777-780 spisa) iskazala je da je bila subota pred večer, a misli da je to bilo 30. rujna prošle godine (iskaz od 17. travnja 2018.) kada su suprug i ona imali nekakvu razmiricu oko njegovih cipela na policama, a M., koja ima svoju sobu iznad dnevnog boravka, to je čula, spustila se i rekla im je da se prestanu svađati, jer da ona ima većih problema od ovih zbog kojih se oni svađaju. Nakon toga pitala ju je kakvih problema ima, da li sa školom, dečkom, a ona je rekla ne, da se o tome ne radi. Neko vrijeme su onda šutjeli, a zatim su je pitali više kroz smijeh da li je nekoga ubila, pa će nekoga pokopati ili iskopati, a onda je nakon nekog vremena suprug pitao da li ju je netko silovao, na što je ona odgovorila da. Istog trenutka su pozelenili, pitali su je tko, a ona je tada izgovorila G. Suprug je pitao koji G., a ona je rekla naš G. To im je bio takav šok da još dan danas iz tog šoka nisu izašli. Tada, kada je to izgovorila, M. je rekla da je 200 kg lakša i da se oslobodila. Otac ju je pitao da li je to bilo baš silovanje, a ona je odgovorila "a ono" i to je sve što je ona njima tada rekla tu večer. Rekla je da više o tome ne može govoriti. Oni zapravo ni danas ne znaju, niti žele znati, njezinu izjavu do kraja, odnosno te događaje do kraja.

Suprug se jako uznemirio, pokušala ga je smiriti, dosjetili su se jednog njihovog prijatelja I. K. koji radi u Policijskoj upravi, pa da se savjetuju što im je činiti. On je drugi dan došao kod njih oko 12 sati i rekao im da je najbolje da to prijave na policiju. Već u ponedjeljak M. je bila u Policijskoj postaji u R., suprug ju je tamo dovezao, ali je unutra išla sama, jer je tada bila punoljetna. Tada je dala svoj iskaz, a kroz par dana pozvali su nju i njenog supruga da isto daju iskaz. Nju su pitali o tome kako im je i što im je M. ispričala o tom događaju, pitali su za fotografiranje, odnosno da li okrivljenik voli fotografirati i što, kao i za nekakav ključ od njihove kuće koji su imali Z. roditelji, a o kojima ona nikada nije vodila brigu gdje se taj ključ nalazi. To je sve imalo veze sa M. izjavom.

M. i ona su imale vrlo dobar odnos i M. je njoj dosta toga pričala, ali ovo joj je očito bilo preteško za izgovoriti. Bojala se kako će to sve utjecati na obiteljske odnose, na njene roditelje, na nonu, a i na tetu, okrivljenikovu suprugu koju ona izrazito voli, tako da im je jako malo o svemu tome rekla, ali dovoljno da je to nešto užasno.

M. je ispričala da je čak prvi puta kada se to dogodilo, ali kada nije još bilo ništa konkretno, to spomenula teti, da je okrivljenik bio golog spolovila, ali očito je okrivljenik dao tada nekakvo objašnjenje, a poslije M. više nije htjela nikome ništa govoriti. To se događalo više nego jedanput pri čemu misli na seksualne odnose između okrivljenika i M., a kako im je M. ispričala događalo se u B. i u njihovoj kući u R., u ulici A. P. i sve je to skupa trajalo više godina.

Nisu znali da će ovo ovako doći do sudskog postupka, ali morali su to nedjelo prijaviti. Nakon što je M. prijavila okrivljenika prestala je odlaziti kod roditelja svog supruga zbog nelagodne situacije, dok suprug i nadalje ide, jer se o njima brine, nosi im hranu i sve što im treba. U toj istoj kući žive okrivljenik i njegova supruga tako da zapravo nakon svega ovoga ona ih ne viđa, a niti ne komunicira na bilo koji način. O svemu ovome ona nije razgovarala niti sa okrivljenikom, a niti sa njegovom suprugom, kao niti njen suprug.

Obiteljski odnosi između njih uvijek su bili korektni, većinom su se družili kod Z. roditelja, a kako okrivljenik i njegova supruga žive vani duži niz godina viđali su ih kada bi dolazili ovdje, jer žive u P.. M., njen suprug i ona tri puta su bili kod njih u P. i to prvi puta 2008., a nakon toga još dva puta. Tamo su ih jako lijepo ugostili, primili, imaju jako lijep stan i s njihove strane je sve bilo jako lijepo. U tom stanu su veliki dnevni boravak, kuhinja, dvije sobe, i još jedna mala soba. U toj maloj sobi gdje se izvlačio krevet bili su smješteni ona i suprug, a M. nije mogla biti s njima, jer nije bilo mjesta pa je bila u sobi sa tetom i tetkom i to sva tri puta. Samo jedne godine kada su one došle dva, tri dana prije njenog supruga, dok on nije došao, M. je bila u toj sobici s njom. U stanu je bila još jedna soba, međutim ona je bila od njihovog sina i nju je samo on koristio, ali njega tada tamo nije bilo. Bio je samo jednom od ta tri puta, ali misli da je tada s njime bila njegova tadašnja djevojka.

Što se tiče B. tamo su isto odlazili kod njih, i to ili bi ona odlazila s M. ili su odlazili svo troje ili je M. odlazila sama. Kada bi bili svi zajedno M. bi uvijek spavala s njima, jer su oni imali veliki krevet, a suprug i ona bi bili u dnevnom boravku. Ne može točno reći po godinama, ali već jedan duži niz godina ne odlaze tamo, a prestali su odlaziti nekako kada su se oni preselili van RH. Međutim, iako su suprug i ona prestali odlaziti u B., M. je odlazila, a ona nije znala gdje je M. spavala u njihovom apartmanu kada je odlazila bez njih, jer to nije pitala.

Njen suprug je inače radio jedno desetak godina u firmi okrivljenika i njegove supruge. To je firma F. T. i ona u taj poslovni odnos nije ulazila, ne zna ništa o tome i nije ispitala. Između njih je kao u svakoj porodici bilo boljih i lošijih dana, njen suprug je radio kod njih negdje do 2006., jer misli da je u D. počeo raditi 2007. U tom trenutku gledala je samo kako će suprug naći novi posao radi njihove egzistencije, a kada je suprug odlazio iz firme okrivljenika ipak je rekao da je otišao jer su narušeni odnosi. Misli da je nakon toga bilo nekog prekida komunikacije između njihovih obitelji, ali se vrlo brzo to izgledilo na nekakvom okupljanju kod suprugovih roditelja. Nakon što su se odnosi izgledili okrivljenik i njegova supruga su na njihovu adresu u R. donijeli njenom suprugu 350.000,00 kuna kao otpremninu. Što se tiče nekakvih imovinskih prilika i odnosa u obitelji ona u to ne ulazi. To su odnosi između njenog supruga, njegove sestre i njihovih roditelja.

M. je sada super, druga je osoba, pozitivna, pristupačnija, a od 10. mjeseca prošle godine ide na psihoterapiju jedanput tjedno i sada je odlično. Ona je uvijek bila zatvorena, međutim to je bio period puberteta pa se onda svaka promjena pripisuje pubertetu. Ona je sama rekla da kada je ovo izgovorila da je 200 kg lakša i ona je stvarno 200 kg lakša. Ona je u jednom periodu bila izrazito smršavila, sigurno 10 kg, na granici anoreksije, a jednom je primijetila da je imala nekakve rane od rezanja na zapešću ruke, ali je rekla da se porezala slučajno, a to je moglo biti krajem osmogodišnje ili početkom srednje škole. Što se tiče mršavosti počela je piti sirup za apetit i ona je stalno jela s njom pa su nekako došli s tim kilogramima u normalu. Ona je sve to pripisivala pubertetu, jer su te promjene bile baš u tom periodu. M. je bila dobar đak, izlazila je u granicama normale, imala je neke simpatije, a poslije i dečka. O tome se povjeravala u granicama normale, koliko se osoba te dobi može roditeljima povjeriti. U jednoj fazi je nakon ovih događaja vezanih za okrivljenika, imala strašan strah od trudnoće, jednu fazu u kojoj je bila sva van sebe, jer je mislila da je ostala trudna i suprug ju je vodio kod ginekologa u M. i kod dr. J.

Kroz ovih 6 zadnjih mjeseci oni proživljavaju jedan veliki šok zbog stresa, zbog spoznaje o svemu tome, ne mogu osnovne dnevne dužnosti obavljati od šoka u kojem su još uvijek zbog ovih saznanja.

Primijetila je bila da je M. zadnje dvije, tri godine izbjegavala obiteljska druženja kod djeda i bake, nije više tamo rano odlazila, a suprug je na tome inzistirao pogotovo kada bi oni došli iz P. pa bi ona na suprugovo inzistiranje i otišla, ali vrlo nelagodno.

Ona inače prvih 10 godina nije radila, bila je sa M., a onda se zaposlila, a kako je privatnik, radno vrijeme joj je klizno. Prvo je radila tako da joj je radno vrijeme bilo jutarnja ili popodnevna smjena, a onda je krajem 2007. otvorila firmu B., od kada tamo radi i to svakako, prema potrebi. Sjeća se da je jednom nenadano s posla došla kući i bila je s M. kada je došao okrivljenik i rekao da ih je došao pozdraviti. To nije bilo uobičajeno, jer su oni uvijek dolazili zajedno i najavljeni. Tom prilikom nije primijetila ništa neobično na M. i njenom ponašanju.

Kada bi odlazili na K. ili u P. oni su određivali gdje će tko spavati. M. inače izrazito voli svoju tetu i ona je s njom često komunicirala putem mobitela i putem poruka, bila je jako, jako vezana za svoju tetu. Suprug i ona jedanput su i razgovarali u tom smislu ako se njima što dogodi da će imati nekog tko će o njoj brinuti. Imala je u njih apsolutno povjerenje.

Kada bi M. išla bez njih u B. oni bi dolazili po nju autom, a robu joj je ona pakirala i na njoj nikada nije primijetila nešto čudno. Njihov stan u R. je dvoetažni stan, u prizemlju se

nalazi hodnik, kuhinja, kupaona i dnevni boravak, a na katu su dvije sobe i mali wc. Na katu se nalazi njihova soba, u kojoj je bračni krevet i M., u kojoj ona ima svoj krevet. Nikada nije primijetila nešto čudno, bilo na kauču ili posteljini, ali ona ne funkcionira na taj način. Bravu u stanu nikada nisu mijenjali sve do sada nedavno od ovih događaja. Upitana da li se moglo ući u stan ako je ključ bio u bravi s unutrašnje strane iskazala je da ona nikada nije tako ulazila, nikada nije bila takva situacija da bi stavila ključ, a da bi drugi ključ bio s unutarnje strane. M. nije izbjegavala druženja sa roditeljima niti sa nekim njihovim prijateljima, jedino je od jednog trenutka počela izbjegavati ići kod bake i djeda, ali i inače nije baš voljela ići nigdje, međutim nije izbjegavala.

Upitana da li je povjerovala u sve to što je M. ispričala, navodi da je, da M. nije bila sklona laganju i da nema potrebe da oni ovo sve proživljavaju zbog nekih drugih razloga, dodajući da ne zna kakvo je ovo uopće pitanje.

Upitana zašto ovu situaciju o dolasku okrivljenika u stan iznenada spominje tek sada, a nije spomenula u prvom iskazu, izjavila je da je još uvijek u šoku i da je i onda bila i nije se mogla svega sjetiti. Događaji joj se vrte u glavi pa se možda ni sada ne može svega sjetiti već će se sjetiti naknadno.

Ovaj apartman u B. je na samom moru i kada se iz njega izađe, izađe se na cestu, a preko ceste je plaža. U apartman se ulazi s terase, uđe se u dnevni boravak i kuhinju, a zatim se ide još u kupaonu i spavaću sobu. Preko ljeta je većinom sve otvoreno, a kada je jako vruće i sunce spuste se zavjese.

Upitana da li se M. povjerila kada je imala prvi spolni odnos, iskazala je da nije, ali ona je sumnjala da je to bilo kada je imala 17, 18 godina. Ona inače zadnje tri godine ima dečka. M. zna da u svakom trenutku ima potporu svojih roditelja pa bila trudna ili ne trudna, jer je ona općenito bila u stresu oko te trudnoće i straha da ne ostane trudna. Ona je znala da njena kćer često komunicira sa svojom tetom preko SMS poruka i to joj nije predstavljalo nikakav problem, niti je pitala o čemu komuniciraju, pretpostavljala je da joj se M. povjerava pa možda i o nekim stvarima koje ni njoj ne govori.

Inače Z. je njegova sestra bila jako bitna u njegovom životu, ona u njihove odnose nije ulazila, a ispravlja se da mu je sestra još uvijek bitna.

Točno je da im je M. tijekom odrastanja rekla da ima nekakvih problema, međutim nije precizirala i govorila o čemu se radi. Isto tako u razdoblju puberteta nije voljela fizičke kontakte sa muškim osobama u obitelji pa tako i kada bi ju nono zagrlio ona bi se sva stisnula da bi bilo ružno za vidjeti.

Svjedok Z. D. (list 780-782 spisa) iskazao je da su 30.rujna prošle godine (iskaz od 17.travnja 2018.) njegova supruga i on započeli neku banalnu svađu oko pozicije njegovih cipela u ormaru. M. je tada rekla da prestanu, da ona ima stvarnih problema, a ne oni, da se svađaju oko gluposti i da njoj treba psiholog, jer ima ozbiljnih problema, ali nije htjela odmah reći o čemu se radi pa su je N. i on počeli ispitivati što je posrijedi. Pomislili su prvo da je fakultet ili dečko pa je rekla da to nije, pitao ju je da kaže da vidi da li je nešto ozbiljno, čak ju je u jednom trenutku u šali pitao da li je nekog ubila. Napomenuo je da je jedno duže vrijeme kod nje primjećivao da kada bi ju htio poljubiti ona bi izvrnula glavu da ju poljubi u kosu. Mislio je da je to zato što on puši pa joj smeta miris, nije je nikada pitao u vezi toga, ali je upravo kada su ovo razgovarali rekao joj "vidim kako ti mene voliš uvijek kada te želim

poljubiti okrećeš glavu", a ona mu je tada rekla "ne mogu, razumiješ da ne mogu" i u tom trenutku njemu je nešto jednostavno kliknulo pa ju je pitao da li te netko silovao, a ona je odmah rekla da je, pitao je tko, rekla je G., nakon čega je pitao koji G., a ona je rekla naš G.. Pitao je da li te baš silovao ili pokušao na što je ona odgovorila "a ono". On je to shvatio kao potvrdni odgovor. Mama ju je pitala gdje je to bilo da li u B., a ona je rekla da, da, kada je bila mala, odnosno kada je imala 12 ili 13 godina, ne zna točno.

Tu prvu večer oni nisu inzistirali na razgovoru, jer je ona rekla da više ne može o tome razgovarati, tako da su oni jedno vrijeme mislili da je to bilo samo jednom, a da se radilo o višegodišnjem zlostavljanju saznali su iz medija, iz portala F. i iz N. L. M. njemu do dan danas nije ispričala detalje, jer to ne želi, a supruga zna možda nešto više od njega.

Po priči sa M. nešto zna, a i policija je supruzi nešto rekla kada su išli na prvo saslušanje. On je tek iz novina shvatio da je on dolazio i u njihov stan na V., jer je mislio da je to bilo samo jedno silovanje u B.. M. je redovito odlazila kod njih u B., oni su bili obiteljski povezani, njegova sestra se sa 17 godina udala za okrivljenika, on je bio tada još mali, njihovi su odnosi uvijek bili u redu, a njegov odnos prema njima iskren.

U njihovoj firmi radio je 11 godina, oni su na neki način M. bili uzor, jer su bili poslovni i ozbiljni, a i njima je bilo drago da vole M. i ona njih. U jednom trenutku otišao je iz njihove firme, ali nije bio jedini, jer je odnos prema radnicima tamo bio loš, teško je bilo s njima raditi. Nakon toga nisu bili dobri neko vrijeme, a on se snašao na drugom poslu. Iz njihove firme otišao je 2006., onda su te 2007. bili nekako posvađani i nisu kontaktirali, a onda su se polovicom 2007. pomirili i od 2008. do 2013. njihovi su odnosi bili najbolji. Išli su kod njih u P., nalazili su se kod njegovih roditelja, zajedno roštiljali, a M. je ljeti odlazila u B. gdje oni imaju apartman i gdje je ona voljela ići, te on ni u jednom trenutku nije posumnjao da bi se nešto događalo, a kamoli ovo. N. i on su prije znali odlaziti u B. dok je M. bila manja, međutim u tom razdoblju od 2008. do 2013. oni više nisu išli. M. je odlazila sama. Oni bi došli po nju i vratili je. M. je tako odlazila bez njih 2008. i nakon toga par godina, ne zna točno do koje godine. Onda kada je bila malo veća jednostavno je prestala odlaziti bez nekih posebnih obrazloženja i razloga. On ne zna gdje je M. spavala kada bi bila kod njih u B., to je mali apartman, ima spavaću sobu i dnevni boravak, misli da je ona spavala u dnevnom boravku, ali ne zna točno. Kada bi N. i on išli tamo oni bi spavali u dnevnom boravku, a tada bi M. bila s njima u spavaćoj sobi. U spavaćoj sobi je bio bračni krevet i kada je M. bila skroz mala spavala je s njima u bračnom krevetu. U P. zna da je isto spavala s njima u bračnom krevetu, a supruga i on su bili u jednoj sobici gdje je bio jedan mali krevet. Bila je još jedna soba, ali od njihovog sina i nije bila nikakva opcija da netko spava u toj sobi od sina. Oni su inače malo čudni u smislu ne smiješ taknuti ovo ili ono i S. je rekla vi ćete spavati u ovoj sobici, a M. s nama i to je to. U P. su bili tri puta prvi puta 2008., zadnji puta ne zna točno kada. M. je tada bila već dosta velika, ali njima nije padalo na pamet da bi razmišljali o tome zašto spava u krevetu sa tetom i tetkom. Oni su njima uvijek s punim povjerenjem prepuštali M., imali su osjećaj da je s njima sigurna koliko i sa svojim roditeljima. Kada sada razmišlja unatrag misli da je okrivljenik baš i iskoristio to njihovo i M. povjerenje. Njegov odnos prema okrivljeniku i prema svojoj sestri od prvog do zadnjeg dana bio je iskren i pun povjerenja.

Tog 30.9. prvo je pomislio otići na M. i obračunati se sa okrivljenikom, već je i krenuo, ali su ga M. i N. zaustavile. Drugo jutro pomislio je razgovarati sa svojom sestrom, ali se predomislio i odlučili su ovo prijaviti policiji. Nakon toga više nikada nije komunicirao niti sa okrivljenikom, niti sa svojom sestrom. M. je očekivala da će ju teta kontaktirati, ali nije, i to ju je jako pogodilo. On okrivljenika sada prvi puta vidi nakon tog 30.9. Inače njegova

sestra više ne razgovara sa njihovom mamom, jer je njegova mama rekla da ona vjeruje M. pa je tako prestala svaka komunikacija između njegove sestre i mame i to ne samo to, nego njegova sestra zove policiju ako joj mama pozvoni na vrata.

M. je sada stvarno dobro, osjećaju se pozitivne promjene, sreća da im je to ispričala, pa da je odmah rekla da se osjeća 100 kg lakša, a sada je veselija, otvorenija. U ono vrijeme bila je povučena, stalno je bila u svojoj sobi, a oni su to pripisivali pubertetu, jer netko se tada povuče u sebe, a netko radi gluposti i slično. Sigurno nisu pomislili da bi neka ovakva situacija bila u pozadini.

Na poseban upit iskazao je da se sjeća da je jednom prigodom bila izreckana po ruci, mama je u vezi toga pričala s njom, ali nisu smatrali da bi to bio nekakav razlog za zabrinutost ili odlazak psihologu. Isto tako u razdoblju od 12 – 13 godine bila je jedno vrijeme jako mršava, a sada zna zbog čega, a onda nije znao. U to vrijeme on je radio gotovo cijeli dan, bio je agent u prometu nekretnina, što radi i danas, radio je puno, jer mu je to bio novi posao i vrlo rijetko bi dolazio doma kroz jutro. Ako bi slučajno kada i došao ne sjeća se da bi tamo zatekao okrivljenika, niti bi M. govorila da bi ju on vozio doma autom iz škole. M. je inače kao manja vrlo rado išla kod djeda i bake, ali zadnjih par godina to je bilo natjeravanje, nije htjela ići kada bi teta i tetak došli iz P.. Oni su inače kod njih rijetko dolazili, uglavnom su se družili kod njihovih roditelja. Upitan da li se u njihov stan može ući ako je ključ s unutrašnje strane u bravi, odnosno da li se tada može ključem otključati s vanjske strane iskazao je da ne može. Odnos između njegove kćeri i njegove sestre prije ovih događaja bio je vrlo blizak, zna da su komunicirale na razne načine pa tako i SMS porukama. On je od okrivljenika i svoje sestre dobio 50.000 eura u protuvrijednosti u kunama, dakle oko 370.000 kuna i oni su mu rekli da je to kao otpremnina za ono što je kod njih radio.

On je dva puta M. vodio kod ginekologa kada je mislila da je trudna i to prvi puta u P. M. kod dr. S., a kako je on rekao da 99 % nije trudna, zbog tih 1 % išli su još kod dr. S. J. na T. koja je onda rekla M. da nije trudna 100 %. Što se dečka tiče zna samo za M. zadnjeg dečka s kojim je tri godine, a to je L. M. i djeluje mu da je to ozbiljna veza.

Kada je u ranijem iskazu izjavio da su oni prepisali pola roditeljske kuće u M. ne misli da je to nešto bitno, niti je to imalo utjecaja na njihove međusobne odnose. Nije da je on time baš bio oduševljen, jer su roditelji još živi, ali nije na to reagirao. Njega je mama pitala da li ima što protiv da sestri to prepíše, a on je rekao da nema, jer da će i tako u konačnici biti tako, samo je mislio da to nije potrebno raditi dok su roditelji živi. On je isto imao priliku tada na sebe prepisati drugu polovicu, ali mu je to bilo glupo. Isto tako točno je da je njegova sestra imala ozbiljnih zdravstvenih problema, međutim to nije bilo u inkriminiranom razdoblju, nego možda sada unatrag 4 ili 5 godina. Imala je teških zdravstvenih problema sa probavnim traktom.

Svjedok A. F. (list 790-791 spisa) iskazala je da su M. i ona išle u istu osmogodišnju školu, a misli da su se upoznale negdje 2009. kada je ona završila 5.razred, a M. 6. razred. M. je uvijek bila nekako malo čudna i povučena, ali kroz upoznavanje postala je svjesna da nju nešto muči i da ima neki problem. Pitala ju je što ju muči i da li ju nešto muči, a ona bi odgovorila da, da, ali da joj ne može reći. Mislila je ipak da se radi o nekim manjim tinejdžerskim problemima, a ne tako ozbiljnim Tek u ljeti 2016. rekla joj je da se radi o silovanju, ali joj nije detaljno pričala, samo je rekla da se to više puta ponavljalo, negdje od njene 11-te godine na dalje, a možda i prije. Zna da je to bilo kod nje doma u R., a za ostale lokacije je doznala kasnije. Kroz vrijeme saznala je da je poveznica s time u obitelji i da se to

dogadalo od strane muža od tatine sestre, da joj je on to radio i da ju je bilo strah ikome reći što se događa, jer se bojala kako je on dosta moćan da se ne dogodi nešto njoj ili njenim roditeljima ukoliko kaže istinu. Rekla je da joj je prijetio, ali ne zna kako, rekla je da je on stvorio sliku zapravo da se ona osjećala krivom što se sve to događa. On je njoj tako to prikazao kao da je ona kriva.

Ona je s tim događajima upoznata koliko je, ali je više svjesna njenog emocionalnog stanja i više su o tome razgovarale, jer je M. tada, kada joj je to ispričala pucala po šavovima. To ljeta 2016. kada joj je rekla da se radilo o silovanju i da se to događalo više puta, nakon nekih dva tjedna rekla je da se radi o mužu tatine sestre. Ona je rekla da je to trajalo godinama. Ne zna više da li je izričito M. rekla da se to događalo u njenom stanu ili se to podrazumijevalo. Zna isto tako da ga je vidjela i M. susjeda kako ide kod nje, jer joj je to rekla M.. Nadale su se da će biti svjedoka koji će potvrditi da je on dolazio.

Prema onome što je M. pričala zna da je ona sa svojim tetom bila u dobrim odnosima, a o tetku nije puno pričala. Zna da je išla sa tetom i tetkom u B. i u P.. O B. isto nije puno pričala, koliko zna tamo je odlazila ljeti tijekom više godina, ali ne zna koliko bi dugo tamo boravila. Isto tako zna da joj je rekla da je njen tetak znao snimati spolni odnos, nije joj rekla čime, ona pretpostavlja mobitelom. Nije sigurna da li joj je rekla da joj je pokazivao i neke pornografske filmove.

Na upit da li je primijetila kakve fizičke promjene na njoj iskazala je da je M. prije bila bucmasta, a onda je u 7.razredu totalno smršavila i to je uglavnom ostalo tako, odnosno možda se bila malo udebljala, ali je sada opet smršavila. Bilo je samoranjavanja, rezala se po ruci žiletom više puta, ali i ona je to radila, rezala žiletom ruku, to je dosta njih radilo. Bila je svjesna da M. to radi zbog svojih problema, ali tada nije znala koji su njeni problemi. Nije znala što bi M. savjetovala, ona je bila u strahu da li da to kaže roditeljima ili ne, jer je smatrala da bi ih to psihički ubilo i onda nije znala da li treba ići na policiju i sve ju je to mučilo.

Ako se dobro sjeća M. je išla u policiju u 9.mjesecu prošle godine (iskaz od 18.travnja 2018.) prije nego je išla na policiju ona je to ispričala svojim roditeljima, One su dosta vremena pričale o tome što će učiniti, a onda je odlučila i rekla roditeljima.

M. je inače dosta odana, pouzdana prijateljica, međutim ono što je njoj kod nje smetalo je da je bila pasivna i kada god bi imala nekakav problem ništa ne bi poduzimala. Kada je ovo ispričala što joj se dogodilo poraslo joj je samopouzdanje i nekako je manje pasivna. U osmogodišnjoj školi one su imale školu uvijek u jutro, ali nisu išle zajedno u školu i iz škole jer ona stanuje na drugom kraju V.. M. se inače njoj povjeravala, a ispričala joj je i kada je imala prvi intimni odnos, radilo se o nekom R., ali ne sjeća se točno kada je to bilo. Za taj odnos rekla joj je prije nego što joj je ovo ispričala za inkriminirane događaje. Ona joj nije spominjala u tom razgovoru da bi s tim R. izgubila nevinost. M. joj se više puta povjeravala da ima sumnje da je u drugom stanju, a ona je uvijek znala imati nekakve takve paranoje. Misli da je to bilo u 2. ili 3.srednje. Poznato joj je da je M. sa svojom tetom bila bliska, da se teti povjeravala i da su se čule preko poruka. Kada joj je predloženo da je u ranijem iskazu rekla da je M. par mjeseci iza razgovora u ljeto 2016. rekla da se radi o mužu njene tete, iskazala je da stvarno ne zna točno datumski odrediti i definirati vrijeme.

Svjedok B. B. iskazala je da stanuje vrata nasuprot vratiju obitelji D. N., Z. i M.. Portuni im gledaju jedan u drugi, dijeli ih samo cesta. Na toj adresi stanuje preko 20 godina, a

obitelj D. možda 15. Prije nego što su oni doselili okrivljenik je na njihovoj adresi imao firmu tako da joj je poznat, zna ga od prije i može reći da ga je kasnije vidjela u par navrata da je dolazio na tu adresu gdje stanuje obitelj D., ali ne može točno precizirati vrijeme. To je možda bila 2012. ili 2013. godina, dolazio je negdje u jutarnjim satima, ali ne jako rano. Ne zna točno reći da li ga je vidjela kroz vrata, prozor, možda je bila i na cesti, možda su se čak i pozdravili, jer ona ima psa koji zna zalajati kada netko prođe. Tih nekoliko puta što ga je vidjela to je bilo kroz neko kraće vremensko razdoblje, ali ne bi se točno mogla odrediti koliko je sati bilo u jutarnjim satima, samo zna sigurno da nije bilo izričito rano.

M. inače vidi često, pozdrave se i popričaju. To kada je okrivljenika viđala M. je možda bila u 7. ili 8.razredu. Ona je vidjela u tih nekoliko navrata kako on otvara portun od njihove okućnice, a dalje ne zna, nije vidjela da li zvoni ili otključava vrata. Povremeno ga je vidjela i kada je odlazio iz njihove kuće, a ako bi ga vidjela u dolasku i odlasku on se mogao zadržati nekih sat vremena.

Što se tiče obitelji D. oni su njoj uvijek djelovali fini pa čak i okrivljenik dok njegovu suprugu zna iz viđenja, ali iz vremena kada su u toj kući imali firmu. U to vrijeme o kojem govori, koliko zna, radili su i otac i majka od M., jer njen otac parkira ispred kuće pa po autu vidi kada dolazi ili odlazi. Kada bi vidjela okrivljenika misli da roditelji od M. nisu bili kod kuće. Nikada nije vidjela da bi M. dolazila do kuće automobilom od okrivljenika. Ulica koja dijeli njihove portune široka je par metara, to je jedna sporedna uličica i mali je razmak između njihovih portuna Okrivljenik nije dolazio autom do ispred kuće nego pješke, a u blizini postoji jedno veće parkiralište. Nikada nije zamijetila da okrivljenik i M. dolaze pješke zajedno. Nije imala dojam da se okrivljenik skriva odnosno da ne želi da ga vidi.

Kada joj je predočeno da je u ranijem iskazu rekla da je u vrijeme kada je viđala okrivljenika kako dolazi kod M. D. ona mogla imati 16 do 17 godina, a da je na raspravi izjavila da je išla u 7. ili 8. razred osmogodišnje škole, svjedok navodi da joj je teško to reći pa kada sada razmišlja ako M. sada ima 21 godinu mogla je tada biti na kraju osmogodišnje škole ili na početku srednje škole. Upitana da li se može barem odrediti da li je M. išla u osmogodišnju ili srednju školu iskazala je da je mogla ići već u srednju ali nije sigurna.

Svjedok B. N. (list 972-973 lista) iskazao je da su dobili nalog od suca istrage za pretragu temeljem kojeg je obavljena pretraga privremeno oduzetih predmeta između ostalog osobnog računala – laptopa, Ipod-a, par tvrdih diskova i par mobilnih telefona. Postupao je kao policijski istražitelj, dok je kolegica M. Š. postupala kao policijski službenik. Pretraga je trajala dva ili tri dana. Prethodno je optuženiku uručen nalog, ali se on odrekao prava da branitelj bude prisutan kod te radnje. Optuženik je bio prvog dana prisutan do 8 – 9 sati navečer do kada je trajala pretraga toga dana, a onda je potpisao izjavu da dalje neće biti nazočan obavljanju pretrage.

Oni su računalo otvorili, demontirali vanjske dijelove i došli do tvrdog diska velikog kapaciteta, izvršili su uvid u svaku datoteku u tvrdom disku, vraćene su obrisane datoteke sa tog diska i obavljena je pretraga diska i forenzičnim softverom N cashe.

Što se tiče sadržaja u tim vraćenim datotekama nisu pronađene datoteke čiji bi sadržaji ukazivali na počinjenje kaznenih djela zbog kojih je pretraga obavljena i oni su to u zapisniku konstatirali.

Kada govori o vraćenim datotekama onda misli na one koje su brisane, pa upitan da li se onda može iz toga vidjeti sav pobrisani sadržaje iskazao da može, odnosno može se dovesti u stanje da se može pročitati sadržaj koji je bio. Upitan da li se to odnosi i na slike odgovara da se mogu vidjeti i slike, ali naglašava da to nije apsolutno uvijek moguće, jer ovisi o tome koliko je vremena prošlo od brisanja datoteka, koliko je sadržaja promijenjeno na tom tvrdom disku, a i o kapacitetu diska. Kada se disk napuni operacijski sustav briše prvo ono što je najprije obrisano i onda se do tih datoteka ne može doći, jer njihovo mjesto zauzme neka druga datoteka. Ako se ona obriše, onda dolazi slijedeća i tako redom. Da su bile pohranjene neke fotografije pa izbrisane vraćanjem obrisanih podataka bile bi vidljive te fotografije, jer svaka sadrži meta podatke pa bi moglo biti vidljivo čak i kada su nastale, kada su mijenjane ili kada su izbrisane, ali sve pod ovim prethodno navedenim pretpostavkama.

Upitan da li u slučaju ako se preko laptopa gleda film mora biti pohranjen sadržaj u računalu da bi se gledao film ili se može gledati tako da ne ostane nikakav trag primjerice putem sticka i slično, iskazao je da su filmovi puno veći i brzo se brišu, a ponekad ostaju u dijelu memorije cash ovisno i o radnoj memoriji računala. Obično se vidi tako ono što se gledalo u zadnje vrijeme, a ono što se gledalo prije određeni broj mjeseci ili godina neće se moći vidjeti. Uglavnom se briše nakon što se pogleda kada dođe neki drugi, kada se ta cash memorija zauzme nečim drugim.

Upitan da li je ovo u laptopu bio originalan disk iskazuje da uglavnom svi proizvođači sklapaju računalo od komponenti i ne moraju biti računalo i disk od istog proizvođača. Tvrtka D. ne proizvodi tvrde diskove.

Na upit da li je taj hard disk u konkretnom slučaju bio iz nekog starog računala koji je već korišten iskazao je da se to nije moglo utvrditi, jer da se to može utvrditi jedino da se kontaktira proizvođač i pita da li su oni u to računalo ugradili baš taj tvrdi disk.

Na upit da li se prilikom pregleda vidi od kada počinje korištenje tog hard diska iskazuje da se vidi kada je hard disk formatiran, kada su kreirani sektori i kada je instaliran operacijski sustav, međutim to nije bio cilj njihove pretrage, to se može utvrditi vještačenjem. U konkretnom slučaju radilo se o hard disku kapaciteta 500 gigabajta, što znači osrednje za današnje operacijske sustave, nije bogzna kako velik. Danas je standard veličina duplo veća. recimo 1 terabajt. Ako se film fizički nalazi na računalu vjerojatno bi se trebao naći među obrisanim datotekama, i bio bi spremljen na disku, međutim pod svim onim pretpostavkama koje je iznio ranije. Ukoliko nema internet veze film bi trebao u tom slučaju biti na hard disku ako nema spajanja, ili na sticku ili DVD-u pa se to spoji i onda se može pogledati i bez internet veze, pod uvjetom da je film fiksiran na neki medij.

Upitan da li su pregledom računala, odnosno hard diska naišli na podatke starije od termina kupovine računala svjedok je iskazao da to ne zna i da mu nije poznat termin kupovine računala. Isto tako nisu utvrđivali da li su pregledane datoteke bile kopirane ili su izvorno nastale, jer je svrha pretrage bila pronalažanje određenih sadržaja.

Svjedok I. K. (list 1432-1433 spisa) iskazao je da je bila nedjela ujutro negdje pred godinu i pol (iskaz od 27.ožujka 2019.), a misli da je bio 10.mjesec kada ga je nazvala N. i zamolila ako može doći kod njih, jer da M. ima problem. Kada kaže N. misli na mamu od M., N. D.. Vidio je po glasu da je dosta uzrujana i on je u roku od nekih pola sata krenuo kod njih na V. gdje žive, a on živi u R., na K.. Tamo su bili N., Z. i M., počeli su razgovarati, vidio je da nije normalna atmosfera i da su svi pod šokom. Bilo je možda par uobičajenih riječi,

međutim onda mu je vrlo brzo N. rekla kako M. ima problem i da je M. G. silovao, a kada kaže G., misli na G. B., kojeg on inače poznaje, jer su znali slaviti rođendane od M., N. ili Z. i tada bi se vidali. To je ponovila i M., razgovarali su o tome kada se to dogodilo, a radilo se o razdoblju od pred par godina, dok je ona bila maloljetna, ne sjeća se više detalja, jer ga je to skroz šokiralo, a oni su ga zapravo zvali da im da savjet, jer radi kao informatičar u Ministarstvu i on im je rekao da bi to bilo najbolje prijaviti na policiji. Bila je nedjelja, rekao je da ne zna točno gdje to treba prijaviti, da će se ujutro raspitati, jer radi u Ministarstvu. Ponedjeljak ujutro nazvao je voditelja u krim-u, došao je kod njega na razgovor, prenio mu je ono što je čuo i on je rekao da to treba prijaviti i pitao da li cura može dati izjavu, te neka ona dođe kod njega. Nazvao je tada Z. i on je doveo M., odveo ju je gore u kancelariju kod tog voditelja. To se sve događalo u ponedjeljak, tijekom jutra, tijekom radnog vremena.

Zaboravio je napomenuti da su mu još rekli da je to zapravo krenulo tako što su se Z. i N. svađali oko neke robe, cipela ili slično, a M. im je rekla "prestanite se svađati oko gluposti ja imam veći problem", a to je bilo večer prije nedjelje i tada im je M. ispričala tu priču. Isto tako u nedjelju, dok je bio kod njih, N. je u jednom trenutku rekla "neka ti M. ispriča", međutim on nije htio slušati o tome, bilo mu je to neugodno slušati i rekao je da bi bilo najbolje to prijaviti, jer su ga zapravo i zvali da im u vezi toga da savjet, pa je rekao da je najbolje da prijave, da ne bi slučajno uzeli zakon u svoje ruke.

Oni su se kajali kako su imali u njih povjerenje, jer da je M. s njima putovala, možda su mu i rekli gdje se to dogodilo, ali on više ne zna točno, vjerojatno zbog proteka vremena, a to ga je i šokiralo. Bilo mu je neugodno da bi mu M. o tome pričala, a ne zna koliko bi i njoj bilo ugodno njemu pričati o tome.

Upitan da li mu je bilo rečeno da se to jednom dogodilo ili više puta ili kroz duže razdoblje iskazao je da je bilo bez nekih detaljnijih objašnjenja, a on je shvatio da je to bilo jedanput. Poslije nekoliko dana nakon tog iskaza na policiji zvao ih je da ih pita kako su i kako je M., Z. mu je rekao da je i on dao iskaz na policiji. Inače oni se čuju, druže, prijatelji su, a znaju se jer su nekada stanovali u istoj zgradi u R., a M. je godinu dana starija od njegove mlađe kćeri i tako su ostali u prijateljskim odnosima. Poznato mu je da je G. B. vlasnik stana u kojem su u B. živjeli D.. Uglavnom oni su se, kao što je naveo, vidali na rođendanima koji su se odigravali u stanu u kojem sada D. žive na V.. Obitelj D. poznaje oko 20 godina. U tu nedjelju kada je došao kod obitelji D., kada su ga pozvali, zadržao se pola sata do 40 minuta.

U dokaznom postupku provedena su četiri vještačenja. Vještačenje po stalnom sudskom vještaku specijalisti ginekologije i opstetricije prof.dr.sc. H. H., vještačenje po stalnom sudskom vještaku telekomunikacijske i informatičke struke K. H., kombinirano psihijatrijsko-psihologijsko vještačenje oštećenice – žrtve M. D. po stalnim sudskim vještacima specijalisti psihijatrije, subspecijalisti forenzične i socijalne psihijatrije prim.dr.sc. K. R. i kliničkom psihologu H. S. V., prof., te kombinirano psihijatrijsko-psihologijsko vještačenje optuženika G. B. koje je povjereno Bolnici U. iz koje su vještačili stalni sudski vještaci dr. D. L. psihijatar, subspecijalist forenzične psihijatrije i psiholog L. R. K., prof.

Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka prof.dr.sc. H. H. (list 900-904 spisa) specijaliste ginekologije i opstetricije utvrđeno je da iz dostupne medicinske dokumentacije proizlazi kako je oštećenica bila prvi puta na ginekološkom pregledu u privatnoj ordinaciji dr. K. 11.studenog 2014., u dobi od 17 i pol godina, kada joj je ustanovljena lokalna upalna bolest stidnice i rodnice sa tipičnim kliničkim znacima, uz prisustvo izrazitog crvenila kože i

sluznice, te otokom velikih i malih usana, prisutan je i otok sluznice rodnice, što sve ukazuje na prisustvo upalne bolesti. Obilni žućkasti-pjenušavi sekret ukazuje na mogući uzročnika bolesti – bakterijsku infekciju za što kasnije u Papa testu postoji i dodatna potvrda.

Opis "uža" odnosi se na širinu rodnice koja je sužena prvenstveno radi otečene sluznice koja uslijed upalne promjene sužuje sam prostor rodnice. Naglasak na ultrazvučnom pregledu "U kavumu uterusa nema znakova za graviditet" jasno ukazuje na zabrinutost oštećene koja je došla na pregled radi izostanka menstruacije i upale rodnice. Učinjen je dodatno i test na trudnoću iz urina koji je dodatno potvrdio da oštećenica u trenutku pregleda nije trudna više od pet tjedana. Potrebno je obrazložiti da testovi na trudnoću kao i ultrazvučni pregled ne mogu otkriti trudnoću manju od 4 tjedna gestacije, tj. 2 tjedna nakon ovulacije, pa odsustvo znakova na trudnoću kao i negativni test iz urina ne znače apsolutnu sigurnost odsustva rane trudnoće. Propisana terapija bila je usmjerena na poticanje menstrualnog krvarenja (Duphaston), te liječenja upalne bolesti vanjskog genitala uobičajenim izborom i kombinacijom lijekova. Također, kako metode detekcije rane trudnoće nisu u potpunosti sigurne, preporučena je ponovna kontrola za 20-tak dana ako ne dođe do menstruacije, odnosno u slučaju pojave menstruacije kontrolni pregled potrebno je učiniti radi provjere učinkovitosti provedenog liječenja lokalne upalne bolesti.

Oštećenica se javlja ponovno u privatnu ordinaciju, ali drugom ginekologu (dr. S., P. M.) gdje navodi da je prvu menstruaciju dobila u starosti od 12 godina, i navela je datum prvog spolnog odnosa – "koitarcha" 26. listopada 2014. u dobi od 17 i pol godina. Primijenjen je lijek Duphaston za poticanje menstruacije i dovelo do pojave krvarenja 15. studenog 2014. Bolnost i znakovi upale vanjskog spolovila bili su i dalje prisutni, učinjeni su laboratorijski nalazi, beta HCG hormon za trudnoću bio je negativan čime je definitivno potvrđeno da oštećenica nije trudna. Propisana je terapija za gljivičnu upalu rodnice. Dva mjeseca kasnije učinjen je ginekološki pregled u privatnoj ordinaciji dr. J. gdje joj je ponovno ustanovljena upala vanjskog spolovila, te propisana terapija za kombiniranu infekciju.

Slijede dva pregleda nakon dvije godine u dobi od 20 godina kod dr. J., u privatnoj ginekološkoj ordinaciji u travnju i listopadu 2017. kada je obavila uobičajeni ginekološki pregled i propisana joj je oralna hormonska kontracepcija.

Sagledavajući nalog i zadaću vještaka nije moguće povezati nalaz "uža rodnica", koja je bila posljedica upalne bolesti vanjskog spolovila sa eventualno prethodnim višestrukim mogućim spolnim odnosima. Dimenzije i karakteristike rodnice su uvelike podložne individualnim varijacijama, a aktivni spolni život ne ostavlja fizičke promjene u smislu fizičkih deformiteta ili proširenja. Jedini trag aktivnog spolnog života je oštećenje himenalnog prstena, odnosno samog himena. Sam podatak kojeg je na ginekološkom pregledu izjavila oštećenica datum prvog spolnog odnosa nakon čega je dobila upalnu bolest vanjskog spolovila nedvojbeno ukazuje da je imala spolni kontakt sa osobom koja ju je inficirala upalnom bolešću koju je dulje vrijeme liječila. Sama upalna bolest vanjskog spolovila može se dobiti na više načina, ali svaki od njih uključuje određeni izravni kontakt sa zaraženim dijelom tijela, odnosno zaraženim predmetom, a najčešći način zaraze je uobičajeni spolni odnos.

Spolni odnosi sa mlt. djetetom uobičajeno ne ostavljaju fizičke tragove, na osnovi kojih bi se retrogradno moglo dokazivati spolni odnos. Ostaje otvoreno pitanje zrelosti spolnog aparata u dobi oštećenice od 11 godina i eventualno moguće ozljede u vidu krvarenja nakon eventualnog spolnog odnosa sa odraslom muškom osobom, pitanje na koje se ne može

objektivno odgovoriti. Vještak u odnosu na usku rodnicu ponovno naglašava da je tijekom prvog pregleda ista bila znatno uža radi upalne reakcije sluznice što je uobičajena posljedica nastalog edema – zadebljanja uslijed nakupljanja tekućine i ovaj nalaz ne može se koristiti za sagledavanje i dokazivanje eventualno prethodnih učestalih spolnih odnosa.

Zaključak vještaka je da dostupna medicinska dokumentacija ukazuje da je oštećenica imala prvi spolni odnos u dobi od 17 i pol godina - "koitarcha" 26.listopada 2014., nakon čega je razvila upalnu bolest vanjskog spolovila. Provedeno višemjesečno liječenje dovelo je do izlječenja upalne bolesti. Nema objektivnih pokazatelja koji bi potvrdili, odnosno opovrgnuli mogućnost učestalih višestrukih spolnih odnosa u dobi od 11-te do 15-te godine starosti.

Saslušan na raspravi, a na pitanje branitelja s obzirom da je ovo vještačenje bilo dokazni prijedlog obrane, vještak odgovara da je oštećenica na drugom ginekološkom pregledu rekla datum prvog spolnog odnosa, vještačenje je osnovano na prijepisima nalaza i iz istih nema nečega što bi ukazivalo da bi oštećenica bila navođena i po medicinskim kriterijima iskaz pacijentice je apsolutna istina.

Na upit da li bi prvi spolni odnos između djeteta starosti 11 godina i odrasle muške osobe trebao ostaviti fizičke posljedice u smislu povreda i krvarenja vještak odgovara da se fizičke ozljede mogu javiti ne samo u dobi od 11 godina, već su vezane za zrelost spolnog aparata, a ona nije u izravnoj korelaciji sa dobi žene. Imamo ženskih osoba mlađe životne dobi koje su spolno zrelije, u smislu anatomije i morfologije ženskog genitalnog sustava i obrnuto, starije ženske osobe koje su nezrelije u tom pogledu i kod prvog spolnog odnosa kod žena sa nezreljim spolnim aparatom moguće su fizičke ozljede u smislu laceracija – rastrgnuća, koje u tom trenutku uobičajeno krvare više ili manje. Po završetku epizode dolazi do spontanog cijeljenja rane kao i na svakom drugom dijelu kože s napomenom da u tom predjelu ne ostaju ožiljci.

Na daljnji upit da li je vlaženje rodnice vezano za spolnu zrelost i da li je to kod djece od 11 godine isto kao i kod odrasle ženske osobe vještak je iskazao da se u pravilu vlaženje rodnice kao posljedica spolne zrelosti pojavljuje nakon prve menstruacije i podložno je individualnoj varijaciji, ali je suština u tome da je nema prije prve menstruacije.

Na daljnji upit iskazao je da imamo dvije vrste ozljeda, jedna se pojavljuje kod sviju žena bez obzira na dob, a to je raskinuće prstena djevičnjaka, odnosno himena koja ozljeda je praćena većim ili manjim krvarenjem. Što se tiče rodnice koja nije podmazana, bez obzira na dob, kod suhe rodnice moguće su tzv.eksplozije ili prevedeno na obični jezik ogrebotine, koje mogu i ne moraju krvariti, ali koje u rodnici zarastaju bez posljedica.

Raskinuće himena ne mora biti uvijek praćeno krvarenjem, to je sve individualno i nije bitno u kojoj se dobi nalazi ženska osoba.

Na upit da li kod navođenja anamneze, a na temelju onog što pacijent liječniku kaže, liječnik postavlja bilo kakva pitanja ili jednostavno upiše podatke koje je dobio od pacijenta vještak je iskazao da su dužni uobičajenom praksom upisati točno što je pacijent rekao, s napomenom da ako se oni iz bilo kojih razloga ne slažu ili misle da je neistinito rečeno, tada se to naznači u anamnezi, ali se u ambulantnim nalazima to u pravilu ne naznačuje, zato što taj nalaz dobiva pacijent. Često se to radi u njihovoj dokumentaciji koja ostaje kod njih i to je uobičajeno u bolničkoj dokumentaciji, kada je pacijent hospitaliziran.

Na upit da li je liječnik dužan nešto poduzeti u slučaju da pacijentica primjerice kaže da je imala prvi spolni odnos u dobi od 10 ili 12 godina, vještak je iskazao da sukladno zakonu iz 1978., koji je još uvijek važeći, žena ima pravo na samostalnu odluku o prekidu trudnoće i nije potreban potpis roditelja i staratelja, pa sukladno toj zakonskoj inačici u praksi se koristi princip da svi spolni odnosi prije 16-te godine, a da pri tom roditelji nisu prisutni i oni to ne potvrde, prijavljuje se Centru za socijalnu skrb. Naglašava da je ovo pitanje bilo suština cijele priče i da u ovom trenutku u RH ne postoji jasan propis kako se ponašati u takvim slučajevima. Da primjerice dođe punoljetna pacijentica i kaže da je imala prvi spolni odnos sa 10 godina smatra da bi trebalo obavijestiti policiju, ali nemaju izrađeni napatuk o postupanju u takvom slučaju.

Ovakve upale, kakve je liječila oštećenica, mogu nastati nakon bilo kojeg spolnog odnosa ili u bilo kojoj dobi života, a mogu nastati i ne samo uslijed spolnog odnosa nego primjerice i na bazenu.

Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka telekomunikacijske i informatičke struke K. H., dipl.ing.el.univ.spec.oec., utvrđeno je da dostavljeni tvrdi diskovi i dostavljeno prijenosno računalo datiraju iz vremena nakon inkriminiranih događaja. Računalo marke Dell, zlatne boje model P20T, tip broj P20T, ser. br., dostavljeno je distributeru 22.1.2016. prema informacijama proizvođača.

Isključivo je vlasnik osobnog računala Dell mogao i trebao naknadno presnimiti inkriminirani materijal koji je nastao 2010. ili 2011. na navedeno novo računalo 2016. da bi on tamo bio pronađen.

Osobno računalo marke Dell pokreće Windows 10 operativni sustav i na početnom ekranu se pojavljuje korisnički račun sa nazivom G. B., te se koristi lozinka "..." za prijavu na operativni sustav. Kao bitno napominje da nije do kraja jasno kako je izvedena pretraga od strane Ministarstva, što da je određeni propust u opisu metodologije – da li samo po tipu datoteke i koje su sve ekstenzije uzete u obzir ili se ulazilo i u samo strukturu datoteke kao i moguće arhive poput komprimiranih, zip arhiva i slično. Izvidom Ministarstva ukazano je da inkriminiranog sadržaja nema, a vještak je i osobno takvog mišljenja, te ulaganje daljnijeg značajnijeg napora u pretragu računala sa inkriminirajućim materijalom može generirati značajan trošak s neizvjesnim ishodom.

Na pitanje da li se u dostavljenom materijalu nalaze datoteke starije od siječnja 2016. vještak utvrđuje da ima izuzetno veliki broj datoteka starijih od 2016., a najstarija datira iz 1985. Veliki dio datoteka su systemske i aplikativne i također značajan je broj i korisničkih datoteka što vezano uz posao, što slike preuzete sa mobilnog telefona Iphone i još veliki broj sadržaja pogotovo slika i video materijala, ali bez pronalaska sadržaja od interesa. Pregledane su datoteke u direktoriju "My Pictures" koje su odgovarale upitu stvaranja između 1.1.2010. do 1.1.2012. ukupno 1030 slika koje ne predstavljaju materijal od interesa.

Na pitanje da li se može utvrditi da li je sadržaj kopiran sa starijeg računala i od kojeg se točno razdoblja nalaze podaci u računalu vještak utvrđuje da se može utvrditi starost sadržaja po vremenu modifikacije. Ponekad je moguće i korištenjem metapodataka dobiti informaciju o nastanku sadržaja, primjerice u slikama je ugrađena informacija sa kojim su uređajem snimljeni i slično. Radi se o velikoj količini materijala, te sve da i je inkriminirani materijal na računalu bilo bi ga teško manualno uočiti.

Podaci koje korisnik obriše najprije odlaze u direktoriji "Recycle bin". Ti podaci zapravo nisu obrisani i korisnik ih može povratiti. Kada korisnik i isprazni taj isti "Recycle bin" tada se ti podaci ne brišu sa diska već i dalje ostaju zapisani, ali će biti prebrisani ukoliko operativni sustav treba nešto snimiti na disk. Kada su podaci obrisani, ali još preko njih nije ništa presnimljeno, tada je korištenjem posebnih programa moguće napraviti povrat i pregled tih datoteka. Navedeno vrijedi za sve datoteke pa tako i slike.

Na upit da li bi se da su bile pohranjene neke fotografije pa izbrisane vraćanjem pobrisanih fotografija iste vidjele vještak utvrđuje da bi se vidjele ukoliko pobrisane fotografije nisu presnimljene u međuvremenu drugim sadržajem. U vezi reproduciranja filma na prijenosnom računalu isti da se može reproducirati na više načina, lokalno na računalu pohranjen na internom tvrdom disku računala, lokalno na računalu pohranjen na vanjskom prijenosnom mediju: USB prijenosni medij ili optički medij poput CD ili DVD uređaja, a moguća je reprodukcija putem mreže. Ovisno o razini tehničkog znanja mogu se ukloniti tragovi gledanja poput brisanja priručne memorije, nedavno otvaranih datoteka, povijesti pregleda i posjete web stranicama i slično.

Zaključak je vještaka da je isključivo vlasnik dostavljenog osobnog računala DELL mogao i trebao naknadno presnimiti inkriminirani materijal na navedeno novo računalo 2016. godine da bi on tamo bio pronađen. Radi utvrđivanja navedenog potrebno bi bilo vještačiti kameru s kojom je izvršeno snimanje inkriminiranog materijala, odnosno sve medije za pohranu podataka koje okrivljenik posjeduje, ne nužno samo u RH. Eventualna reprodukcija pornografskog sadržaja tijekom 2010. ili 2011. mogla bi se ustvrditi ukoliko se na vještačenje preuzme uređaj koji je u svrhu reprodukcije i upotrebljavan.

Saslušan na raspravi vještak je iskazao da u cijelosti ostaje kod pisanog nalaza i mišljenja, a za vještaka nije bilo pitanja.

Iz kombiniranog psihijatrijsko psihološkog vještačenja oštećenice – žrtve M. D. proizlazi da rječnik koji oštećenica koristi za opisivanje događaja, kao i emocije koje iskazuje tijekom intervjua, sukladni su događajima koje opisuje. Ne uočava se da bi iskazivala na način da izmisli navedeno, procjenom njezinih karakteristika osobnosti nije utvrđeno da je proračunata ili sklona aktivnostima koje bi ugrozile drugu osobu, niti je sklona iskrivljanju istine. Vrlo živa sjećanja na inkriminirane događaje koje oštećena opisuje, emocionalni angažman prilikom reprodukcije istih isključuje mogućnost konfabulacija i fantazija. Kliničkom procjenom psihičkog statusa oštećenice uočava se pojačana anksioznost i intrapsihička tenzija, depresivno tinguirano raspoloženje, pad voljno nagonskih dinamizama, nedostatan životni elan. Intruzivna sjećanja na proživljene događaje o kojima se doznaje od oštećenice, a koja su uz pojačanu pobudljivost objektivizirana psihološkim vještačenjem, ukazuju na traumom uzrokovani poremećaj.

Iz provedene psihodijagnostike u okviru naloženog psihologijskog vještačenja provedena je ciljana dijagnostika iz koje je razvidno da oštećenica ima traumatske smetnje blagog do srednjeg intenziteta, što nedvojbeno ukazuje na osobu koja je doživjela neugodno (traumatsko) iskustvo.

Procjenom psihičkog statusa u kontekstu provedene psihodijagnostike kod oštećenice se može dijagnosticirati poremećaj iz skupne traumom uzrokovanih poremećaja, a isti zadovoljava kriterije za postavljanje dijagnoze Parcijalnog posttraumatskog stresnog poremećaja. Međutim, intenzitet simptoma djelomično utječe na globalno funkcioniranje

oštećenice u svakodnevnicima, a simptomi se mogu pojačati situacijski vezano uz sudski postupak.

Zbog psihičkih smetnji i simptoma oštećenica se nalazi u psihoterapijskom tretmanu. Očigledno je da oštećenica nije uspjela simptome kompenzirati u vlastitim kapacitetima pa je zatražila pomoć psihijatra. Za potrebe izrade nalaza od oštećenice je zatraženo da dostavi eventualnu medicinsku – psihijatrijsku dokumentaciju o liječenju, da bi oštećenica od psihijatra dostavila potvrdu o liječenju.

U razvojnom smislu kod oštećenice se ne nalaze oštećenja koja bi bila posljedica inkriminiranih događaja.

Zaključak vještaka je da je M. D. osoba urednog duševnog razvitka, kod koje se ne nalaze psihopatološki znakovi koji bi upućivali na postojanje neke duševne bolesti ili privremene ili trajne poremećenosti. Kod oštećenice se nalaze znakovi traumatizacije. Vodeća simptomatologija zadovoljava kriterije za postavljanje dijagnoze parcijalnog PTSP-a. Na temelju kognitivnog statusa i procjene istog može se zaključiti da je oštećenica sposobna dati vjerodostojan iskaz.

Provedena je i dopuna psihijatrijsko-psihološkog vještačenja u kojoj je bilo potrebno obuhvatiti spisu priložene SMS poruke – komunikaciju između oštećenice i supruge okrivljenika, S. B., kao i iskaze tijekom rasprave saslušanih svjedoka, te izjasniti se da li navedeno ima utjecaja na zaključak vještaka.

Iz dopune nalaza i mišljenja utvrđeno je da broj poruka u navedenom periodu između supruge okrivljenika i oštećenice djeluje impresivno, ali ako se uzme u obzir da se nađu i neke vrlo jednostavne poruke - sadržaja jedne riječi ili pitanja, iste povećavaju formu – brojnost, ali ne i sadržaj istih. Iz sadržaja poruka razvidno je da se radi o toplom emotivnom odnosu (teta/nećakinja) kojeg obilježava međusobno povjerenje u to vrijeme.

Iz iskaza svjedoka saslušanih na raspravama, u kontekstu zadaće vještaka, nisu dobili novih saznanja u svezi osobina ličnosti i ponašanja oštećenice M. D., niti su uočili bitnija odstupanja koja bi bila od značenja i utjecaja na njihove zaključke.

Iskaz oštećenice u kojem se nađu formulacije "ne znam", "ne mogu se sjetiti", "nisam sigurna", "ne znam točno" ukazuju na oštećenicu koja ne može sa visokom razinom sigurnosti tvrditi neke činjenice. Navedene formulacije upravo potvrđuju da se ne radi o osobi koja pod svaku cijenu želi pozitivan ishod, odnosno osobnu korist. U navedenim okolnostima, pitanjima kojima je bila izložena na raspravi oštećenica je imala mogućnost nadomještanja, nesjećanja sa izmišljenim činjenicama i sjećanjima, ali ovu mogućnost nije koristila.

U odnosu na sposobnost davanja vjerodostojnog iskaza koja je bila predmetom kombiniranog psihijatrijsko-psihološkog vještačenja, ističe se da je oštećenica tijekom psihološke obrade bila višekratno izložena ciljanoj dijagnostici koja je između ostalog mjerila i tendenciju iskrivljavanja odgovora u pozitivnom ili negativnom smjeru, a koji rezultati, sa visokom razinom sigurnosti, ukazuju da je oštećenica sposobna dati vjerodostojan iskaz.

Dokumentacija u koju su vještaci naknadno izvršili uvid nema utjecaja na mišljenje i zaključak u nalazu vještaka od 9.4.2018.

Saslušana na raspravi stalni sudski vještak prof.dr.sc. K. R. iskazala je da u cijelosti ostaje kod osnovnog nalaza i dopune nalaza, a na postavljeno joj pitanje odgovorila je slijedeće: u SMS komunikaciji nađeno je da se oštećenica i njena teta nazivaju nekakvim toplim nadimcima, te se radi o nekim jednostavnim porukama o svakodnevnim događanjima u životu iz čega proizlazi da je taj odnos bio pun povjerenja, i da se oštećenica svojoj teti povjeravala vrlo blisko. Poruke sadrže i komunikaciju o odjeći, frizuri, kuhanju, koje su obostrane. Na upit da li je iz tih poruka našla nešto što bi ukazivalo na reakcije osobe koja je doživjela sa primateljicom poruka nekakvu traumu, neugodnu situaciju, izdaju, razočaranje vještak je iskazala da sa velikom vjerojatnosti može reći da nije našla takve sadržaje. Nisu pronađene poruke iz kojih bi osjetila dozu animoziteta oštećenice prema teti ili njezinom suprugu iz razloga što je između ostalog komunikacija uvijek bila dvosmjerna između oštećenice i tete. Naglašava da su i tijekom razgovora sa oštećenicom dobili podatke da oštećenica bez obzira na sve i dalje uvažava i voli svoju tetu. U vrijeme pisanja poruka pa primjerice kada joj se ukazuje na poruku od 22.7.2013. u 13:22 vještak iskazuje da je oštećenica u to vrijeme imala po prilici pet godina manje nego danas i u to vrijeme nije percipirala događaje na način kao što ih percipira danas, kada je zrelija, punoljetna i na neki način definirana kao osoba. Iz ovih poruka koje su, i dalje naglašava, komunikacija sa tetom, oštećenica ne izostavlja pozdrave i ostalo u odnosu na okrivljenika, dakle identificira ih kao par iako je usmjerenost i naklonjenost izražena prema teti sa kojom komunicira. U to vrijeme kao niti danas kod oštećenice nisu našli niti u jednom momentu da bi okrivljenika imenovala ružnim imenom ili nazivom, a u vrijeme koje uključuje i vrijeme inkriminacije oštećena je imala povjerenja i određene pozitivne emocije u odnosu na okrivljenika.

U odnosu na poruku u množini "hoćete što dolaziti" vještak iskazuje da to može ukazivati na uobičajenu formulaciju u porukama, ali i pristojnost od strane oštećene u odnosu na tetu, odnosno na par, a prema podacima u spisu i podacima od oštećenice koje su dobili u to vrijeme ona nije niti željela da se o tim događajima dozna.

U odnosu na samoozljeđivanje netočno je sa stanovišta struke da se svi samoozljeđuju i iz svoje prakse ne vidi da je to stav većine adolescenata, ali mora uvažiti da je i svjedokinja A. F. bila adolescent u vrijeme kada se ovo događalo, te da je dio njezinoj iskaza procjena jednog adolescenta, a ne struke, a kada se ima u vidu iskaz A. F. koja je rekla "svi smo se u to vrijeme rezali".

Termin anksioznost prevedeno na materinji jezik označava osjećaj strepnje ili tjeskobe a intrapsihička tenzija je stanje napetosti koje je vidljivo u ponašanju ili u stavu ili u reakcijama osobe koju se promatra.

Depresivno tingirano raspoloženje označava jednu notu depresivnosti koja se vidi u mimici, gestikulaciji oštećenice, a koja nije depresivnost ili depresija u pravom smislu te riječi, a koju vidimo kod bolesnika ili osoba sa depresijom.

O padu voljno nagonskih dinamizama zaključili su na temelju aktivnosti o kojima se oštećenica izjašnjava da radi, a koje obavlja uz određene poteškoće u svakodnevnom funkcioniranju, a nedovoljan životni elan označava kako oštećenju izostaje vedrina i poletnost koja je primjerena za njezinu dob ili za vršnjačku populaciju.

Na upit optuženika da li oštećenica može imati takva slična traumatična iskustva, odnosno sličan psihički status iz drugih razloga, kao dijete koje je odrastalo uz oca koji pije, koji je imao dvije turbulentne situacije skorog razvoda braka, koji je vršio mobing nad

tajnicom u firmi, koji u prisutnosti žene i kćerke u donjem stanu gleda porno filmove, tako da se zvukovi čuju i treba stišavati TV, što je M. često komentirala, pa da li je ona odrastajući uz takvog oca, koji je uz sve to još bio i agresivan, mogla kao posljedicu imati psihički status kojeg je obrazložila, vještak odgovara da iz razgovora i procjene oštećene tijekom postupka vještačenja jednog i drugog vještaka zajedno, a zatim i vještaka psihologa tijekom psihologijskog vještačenja, ne raspolažu sa takvim informacijama, odnosno od oštećenice nemaju takvih saznanja o eventualnom ponašanju njezinog oca prema njoj na način kako to iskazuje okrivljenik. U medicinskoj dokumentaciji, koja je vrlo skromna, niti u bilo kojem drugom izvoru u spisu, ne postoji niti jedna objektivna naznaka u tom smislu. Osoba koja je eventualno bila izložena ponašanju oca prema djetetu, na način kako to sada opisuje okrivljenik, može pokazivati i manifestirati simptome koje je navela u nalazu, no, međutim psihološkom obradom je utvrđena izloženost traumatskom događaju sa specifičnim testovima o kojima će iskazivati vještak psiholog.

Isto tako napominje da su prilikom izrade dopune nalaza i mišljenja imali na uvid potvrdu psihijatra dr. Z., međutim ista nije koristila nekakvoj procjeni oštećene i to ništa ne mijenja, već ustraju pri svemu do sada rečenom. Sa Bolnicom R. da nikada nije bilo problema sa medicinskom dokumentacijom iz razloga što se uglavnom traži dokumentacija o liječenju, međutim od stručnjaka koji radi psihoterapiju u Bolnici isto tako ne bi dobili dokumentaciju, jer ona kao takva ne postoji. Psihoterapeuti imaju svoj jedinstven i svojstven način zapisivanja onoga što čuju od pacijenta tijekom seansi, određene "črčkarije" koje samo oni znaju interpretirati i tumačiti i da je kojim slučajem dr. Z. dostavio takvu dokumentaciju ona ju nikako ne bi mogla interpretirati.

Kada je vještaku predloženo nekoliko SMS poruka u komunikaciji između oštećene i njene tete S. B. primjerice "ništa, živčana sam, jer će nam sada doći neki tatini prijatelji pa se moram presvući iz pidžame...", "ja idem ipak van, ali sam se izživcirala, jer je došao kod nas D. od tate i njegova cura pa onda nisam na miru...", a na traženje okrivljenika jer da iz nekih izjava M. D. proizlazi da je izbjegavala navodno okrivljenika, a da nije nikada izbjegavala prijatelje svojih roditelja, vještak odgovara da joj se to ne čini ovako kako to okrivljenik prezentira, odnosno kao M. izbjegavanje prijatelja od roditelja, već joj se čini da je to upravo uobičajeno ponašanje adolescenata kojima svi starci idu na živce, ne žele se s njima družiti, ali puno puta moraju iz čiste pristojnosti i uvažavanja svojih roditelja.

Stalni sudski vještak psiholog H. S. V., prof. na upit branitelja da pojasni navode iz osnovnog nalaza "kao dominantni mehanizam obrane izdvaja se intelektualizacija" vještak odgovara da je intelektualizacija relativno zreli mehanizam obrane koji omogućava da emocije budu pod kontrolom razuma, dakle u nekim svakodnevnim situacijama kao npr. kada netko kasni, osoba sklona intelektualizaciji, prije nego što je preplave emocije, biti će sklona traženju različitih racionalnih pojašnjenja zašto se to događa, dakle biti će sklona svoje emocije držati pod kontrolom razuma.

Provedeno je i kombinirano psihijatrijsko-psihologijsko vještačenje opt. G. B. koje je povjereno Bolnici U..

U sklopu rezultata psihologijskog ispitivanja opt. G. B., a vezano za kombinirano psihijatrijsko-psihologijsko vještačenje istog, navodi se da rezultati psihologijske obrade ukazuju na intelektualno funkcioniranje na razini visokog. Na indeksu profila emocija na skali poželjnih odgovora dobiven je rezultat koji ukazuje na visoko izraženu težnju motrenika da se predstavi u što boljem svijetlu, sebe opisuje kao osobu koja je zadovoljna svojim životnim

stilom, ustraje negiranje osjećaja tuge, potištenosti i depresivnog raspoloženja, doživljava se i opisuje kao osobu koja se ponaša veselo, srdačno, prijateljski i kao osobu koja uživa u prisustvu drugih ljudi, lako prihvaća ljude, prilazi im s povjerenjem, poslušan je i lakovjeran. Sebe opisuje kao osobu koja nije agresivna i svadljiva, te kao osobu koja je rijetko ogorčena.

Na MMPI-2 inventaru ličnosti dobivene vrijednosti kontrolnih skala ukazuju na pokušaj iskrivljavanja rezultata s ciljem stvaranja dobrog dojma i pretjerano dobre slike o sebi.

Zaključak psihologijskog dijela vještačenja je da je riječ o osobi visoko iznadprosječnih intelektualnih sposobnosti s urednim kognitivnim i mnestičkim funkcioniranjem. Dobiveni rezultati pokazuju da je motrenik na brojne čestice birao odgovore koji upućuju na izuzetne karakterne vrline koje se rijetko susreću i zapravo stavljaju sumnju na suradnju motrenika tijekom ispitivanja. U ličnosti ispitanika naglašena je neiskrenost i disimulativan trend u samoprezentaciji. Pretjerano je kontroliran, sklonost poricanju i racionaliziranju uz pretjeranu kontroliranu hostilnost koja pokazuje da se radi o rigidnoj osobi koja pretjerano kontrolira svoje osjećaje.

U psihijatrijskom dijelu nalaza i mišljenja navodi se da kod okrivljenika nije utvrđeno da boluje od teške duševne bolesti i poremećaja, bolesti ovisnosti i zaostalog duševnog razvoja.

Rezultati na PAI inventaru ličnosti idu u prilog ostalim rezultatima, te sugeriraju odgovaranjem na način da se prikaže kao osoba bez uobičajenih manjih nedostataka koje priznaje većina ljudi, te je znak obrambenog pristupa.

Što se tiče kliničke ocjene profila okrivljenika u domeni psihijatra, našao je da ima opsesivne elemente crta osobnosti (sklonost pedanteriji), a što je prezentirao u sadašnjoj situaciji. Uočava se da u iznošenju nekih podataka koji idu njemu u korist postoji neočekivana preciznost.

Optuženik negira kaznena djela za koja se tereti, pa je u tom smislu gotovo nemoguće za sada objektivnim metodama dijagnosticirati pedofilske sklonosti okrivljenika, jer ne postoji psihologijsko ili psihijatrijsko testiranje koje bi potvrdilo ili odbacilo sklonost pedofiliji. Ono jedino može biti potvrđeno tijekom kaznenog postupka, na osnovi činjeničnog stanja i ponašanja okrivljenika u konkretnim slučajevima ili njegovim priznanjem. U ovom slučaju rezultati psihijatrijskog vještačenja, za razliku od drugih vještačenja u drugim kaznenim postupcima, moraju imati dopunu nakon pravomoćne presude. Okrivljenik ne iznosi nikakav podatak kojim bi ga se moglo decidirano dijagnosticirati kao pedofila, a u postojećoj dokumentaciji nema potvrđenih podataka za takvo što.

U medicinskom pogledu pregledom, psihologijskim ispitivanjem ili medicinskom dokumentacijom aktualno u okrivljenika nema potvrde na poremećaj seksualne sklonosti prema djeci, iako se radi nekih biološko- socijalno-psiholoških karakteristika može posumnjati u takvu dijagnozu, ali ima i drugih karakteristika koje govore za suprotno.

Okrivljenik sve navode iz optužnice negira, kao i seksualnu sklonost prema djeci pa tako prema dijagnostičkim kriterijama i pedofilski poremećaj, koji uključuje i psihosocijalne poteškoće, pa i odnos prema kaznenom djelu, ukoliko ga je počinio, pa ako nema evidentiranog osobnog osjećaja krivnje, srama, anksioznosti prema počinjenom, to se ne može

precizno odrediti u vezi ubrojivosti vezano za konkretne radnje, već općenitije, jer pedofilija se u ovom slučaju ima dokazati pravomoćnom sudskom presudom. Takve radnje ili nisu postojale ili se radilo o pedofilnom seksualnom interesu, no u konačnici, okrivljenik je tempore criminis vjerojatno mogao rasuđivati i upravljati svojom voljom, te je vjerojatno bio ubrojav.

Iz zaključka kombiniranog psihologijsko-psihijatrijskog vještačenja je utvrđeno kako u okrivljenika nije utvrđeno da boluje od teške duševne bolesti i poremećaja bolesti ovisnosti i zaostalog duševnog razvoja, kako u sadašnjem vremenu, tako i u inkriminiranom razdoblju i prije njega. Privremene duševne poremećenosti u okrivljenika tempore criminis nisu utvrđene, odnosno prema nepostojanju drugih bolesti sa većom je vjerojatnosti da ne bi bile tempore criminis.

Specifični poremećaj osobnosti nije utvrđen u okrivljenika tijekom psihologijske obrade, ali neke karakterne vrline navedene u zaključcima psihologijske obrade opisom su na tragu crta poremećaja osobnosti, a isto tako i kliničkom egzaminacijom.

S obzirom na to da ispitanik negira bilo kakvu seksualnu patologiju i počinjenje djela koja mu se stavljaju na teret u ovom postupku, nije ranije za ista ili slična djela kažnjavan, nije moguće postaviti dijagnozu pedofilije. To nije bilo moguće utvrditi psihologijskih ispitivanjem, kao niti putem psihijatrijske egzaminacije, iako se radi nekih biološko-socijalno –psiholoških karakteristika u okrivljenika moglo posumnjati u takvu dijagnozu, ali s obzirom da ima i drugih karakteristika koje govore za suprotno, ta dijagnoza nije utvrđena. Ona bi bila utemeljena ako bi se tijekom sudskog postupka dokazalo počinjenje radnji okrivljenika prema oštećenici, opisanih u optužnom aktu, a koje odgovaraju kriterijima za pedofiliju prema aktualno važećim svjetskim klasifikacijama mentalnih poremećaja i poremećaja ponašanja.

Ako bi se dokazalo da su inkriminirana ponašanja ostvarena na način kako su opisana, a s obzirom da okrivljenik negira kaznena djela, ne bi bilo elemenata za ocjenu redukcije ispitanikovih sposobnosti shvaćanja vlastitih postupanja i vladanja svojom voljom.

Saslušan na raspravi vještak dr. D. L., psihijatar izjavio je da u cijelosti ostaje kod pisanog nalaza i mišljenja osim u vezi detektiranja greške prilikom čitanja na strani 46 nalaza ili 1170 spisa, u petom redu odozgor, umjesto riječi "optužen", treba stajati "osuđen" i to pravomoćno.

Na poseban upit braniteljice vještak je iskazao da nije utvrđeno da bi okrivljenik bio ovisnik o drogama ili alkoholu prije inkriminiranog vremena ili u inkriminirano vrijeme odnosno da bi bio podložan korištenju psihoaktivnih tvari niti u pogledu štetne uporabe, a niti ovisnosti.

Nadalje sa velikom vjerojatnosti je utvrđeno kako kod okrivljenika nije postojala privremena duševna poremećenost, a koja je vezana za ovisnost.

Na daljnji upit da li je kod okrivljenika postojao ili još uvijek postoji bilo kakav poremećaj seksualne sklonosti, vještak smatra da kako je utvrdio u zaključcima svog dijela vještačenja da to nije mogao objektivnim metodama utvrditi odnosno postaviti dijagnozu. Općenito gledajući u psihijatrijskoj praksi nije uobičajeno da se dijagnoza potvrđuje presudom, ali je u ovom slučaju izuzetak što se tiče pedofilije radi toga što ne postoje

objektivne metode kako u psihijatrijskoj egzaminaciji, tako niti u psihologijskoj egzaminaciji u kojoj bi utvrdili pedofiliju pogotovo ako osoba negira sklonosti u tom smislu.

Upitan da li je u nekom vještačkom nalazu do sada decidirano mogao reći, a bez postojanja pravomoćne presude, da netko jest pedofil, iskazuje da je do sada imao nekoliko vještačenja da bi se utvrdila pedofilija u kaznenom postupku i to je mogao utvrditi isključivo u onim slučajevima kada je okrivljenik priznao ili pedofilsku sklonost ili pedofilsko ponašanje ili je već imao prethodne pravomoćne presude koje su u tom smislu govorile. Tijekom egzaminacije nije kod okrivljenika utvrdio pedofilsko ponašanje, pedofilске sklonosti, a niti je on to priznao.

Na upit kako bi uopće mogao tijekom vještačenja kod motrenika utvrditi pedofilsko ponašanje u uvjetima vještačenja, vještak odgovara da se ispravlja, te da naravno pedofilsko ponašanje nije mogao utvrditi, jer nije bilo načina da se to utvrdi.

Upitan da li se na temelju dosadašnjeg vještačenja u ovakvim predmetima može izjasniti da li postoji neka zajednička crta kod osuđenih za pedofiliju iskazao je da ne može reći iz znanstvene i stručne dijagnostičke teorije da postoje neka zajednička ponašanja koja bi karakterizirala pedofila tijekom ispitivanja, postoje neki dijelovi na koje sam ispitivač reagira subjektivno, ali tu subjektivnost on kao psihijatar mora prepoznati i analizirati prema objektivnim metodama. Nije našao objektivnu metodu, niti objektivan način da bi kod okrivljenika ustanovio da ima pedofilsku sklonost.

Upitan da li se kod okrivljenika može dijagnosticirati narcistički poremećaj ili disocijalni poremećaj ličnosti iskazuje da narcistički poremećaj osobnosti ili disocijalni poremećaj osobnosti nije ustanovljen što je zajednički zaključak oba vještaka.

Upitan zbog čega se u nalazu navodi da je okrivljenik tempore criminis "vjerojatno" bio ubrojjiv, vještak odgovara zato što u svim dijelovima tempore criminis, a to je jedno prilično široko razdoblje, nije utvrđivana npr. intoksiciranost u tim vremenima pa da bi sa sigurnošću mogli ili potvrditi ili zanijekati da bi određena intoksiciranost mogla utjecati na stupanj ubrojjivosti. Zbog toga radi jednog odmaka i opreza navedena je formulacija vjerojatno, a ne sto posto sigurno.

U ovom kombiniranom psihologijsko-psihijatrijskom vještačenju nisu utvrdili opasnost da će okrivljenik počiniti isto ili slično kazneno djelo, to bi bilo jedino u slučaju da mu se dokaže krivnja, ovako ne.

Iz iskaza vještaka psihologa L. R. K., prof. na raspravi utvrđeno je da prema inventaru simptoma traume ne može se zaključiti da bi okrivljenik bio žrtva zlostavljanja ili nekog oblika traume.

Upitana da li osoba koja manipulira može napisati poželjne rezultate vještak odgovara da upravo na takav način povišenjem u inventaru ličnosti skale laži, kako je kod motrenika dobiveno, zaključuje da se u njegovoj ličnosti može govoriti o neiskrenosti i disimulativnom trendu u samoprezentaciji. Ovo može utjecati na rezultate niske skale, odnosno vrijednosti.

U konkretnom slučaju konfiguracija rezultata prezentira lažno prikazivanje dobrog stanja. U samoj konfiguraciji ljestvica valjanosti posebno se ističe ljestvica laži koja je mjera sklonosti pojedinca da iskrivljuje svoje odgovore.

Iz izjave ovjerene kod javnog bilježnika od 27.veljače 2007. proizlazi da su opt. G. B. i njegova supruga S. B. 27.veljače 2007., kod javnog bilježnika M. G. D. iz R., ovjerali izjavu u kojoj se navode određeni problemi između Z. D. i obitelji B. vezano za imovinsko pravne odnose, odnosno navodni zahtjev Z. D. za prijepisom vlasništva nad kućom njegovih roditelja u M., kao i vezano za prestanak radnog odnosa Z. D. u tvrtki okrivljenika F. T., nakon čega da se odnos Z. D. prema svojoj sestri, a i optuženiku, drastično promijenio, te je dovelo do izljevaja bijesa prilikom čega da je izrekao i fizičku prijetnju da će svojoj sestri iskopati oči, jer je ona sotona i izbacila ga je na ulicu. Navodi se da su potpisnici izjave smatrali nužnim napisati izjavu s objašnjenjem situacije u slučaju da se takve ili neke druge prijetnje pokušaju provesti u djelo, te da se Z. D. stvarno pokuša poslužiti lažima ili sličnim sredstvima u cilju iznuđivanja imovinske koristiti na nezakonit način bilo prema poduzeću F. T. ili prema S. i G. B. osobno.

Iz preslike putovnice opt. G. B. utvrđeno je da je u putovnici RH broj ... izdanoj 7.7.2011. sa datumom valjanosti do 7.7.2021. evidentiran prijelazak državne granice 30.siječnja 2012., aerodrom R.-C. (C. D. G.), kao i prijelazak državne granice na mjestu S. 2.kolovoza 2011.

Opt. G. B. prilikom iznošenja svoje obrane na raspravi iskazao je da u cijelosti ostaje pri svojoj obrani koju je u dva navrata iznio u Županijskom državnom odvjetništvu, a spreman je odgovarati na pitanja.

Prilikom svog prvog ispitivanja u državnom odvjetništvu 11.10.2017. iskazao je da je M. bila njemu i supruzi kao drugo dijete, jer je njihov sin odrastao, pomalo ušao u pubertet, a zbog posla nisu mogli imati drugo dijete.

Ovo što ovdje piše sve je monstruozno, to je najgnjusniji roman i ne zna koji je povod da je ona to izjavila i zašto, ali iz svega ne vidi ništa drugo nego eventualno njihovo dobro imovinsko stanje. Oni su se godinama krvavo borili da bi zaradili ono što danas imaju, krenuli su od ničega pred 30 i nešto godina i stvorili poduzeće koje je u svoje vrijeme imalo zaposleno 110 ljudi, bili su i još su jedan od dobrih poslovnih subjekata na hrvatskom tržištu. Jedina njihova mana je da su bogati.

Optužbe su mu potpuno nepoznate od prve do zadnje i nema što na njih izjaviti osim da to nije učinio i da nije imao nikakvih kontakata takve vrste s tim djetetom. Nikada nisu bili pet minuta sami, ili su bili njezini roditelji u blizini ili nona i nonić ili njegova supruga.

U B. su boravili kada bi mogli, a tu B. su kupili, jer nisu bili na godišnjem odmoru 12-13 godina dok su radili pa je jedini način da se odmire bio imati svoj apartman. M. je isto to smatrala svojom kućom, jer je uvijek govorila idemo u našu B. i oni su tamo imali najnormalniji odnos kao obitelj. Kupali su se, šetali, nikada nisu bili duže od dva do tri dana vikendom i uvijek je tamo boravio isključivo sa svojom suprugom i sa M. Dolazili su i njeni roditelji. Jednom su on i supruga njima platili 10 dana u apartmanu do njih da budu skupa.

Z. D. zaposlili su u firmi kao komercijalnog direktora, ali on nije izdržavao taj tempo, jer voli da ga se tapša po glavi, a ako mu se jedna stvar kaže krivo, tada postaje najveći neprijatelj. Unazad desetak - jedanaest godina kada je otišao iz firme čak je i prijetio da će ih negdje prijaviti pa je on sastavio jednu zabilješku i predao javnom bilježniku od straha za njegove pokušaje optužbe.

Z. je zabranio bilo kakav kontakt sa njima svojoj ženi i M., nisu se mogli viđati, a roditelji su im bili stari i trebali su nekakvu skrb što je bilo teško, jer su oni često bili vani pa je svojoj supruzi rekao neka se pomiri s bratom i oni su mu u tom trenutku dali 350.000,00 kuna i rekli da si s time pomognu. Nakon toga su si oni od tate stan prebacili na sebe bez da su ih uopće obavijestili. Kao možda jedini razlog što je možda prelilo kap u cijeloj ovoj priči, kako on vidi, je taj, da je njegova supruga prošle godine inzistirala i rekla mami i tati neka joj prepisu pola kuće, jer su oni uložili puno novaca oko okućnice, izgradili garaže, on je kupio teren i upisao ga na njihovo ime, na nonu i nonića, a ne na svoje. Izgradili su okućnicu i supruga je rekla noni da on želi da se na njega prepíše pola stana, jer da će mu ga oni ukrasti, a tu žive i tu je njihovo dijete rođeno pa je ona prepisala to na suprugu nakon čega je njen brat opet pozelenio.

Njegova supruga je pred 4 godine imala skoro smrtne dvije operacije, morali su joj odstraniti kompletno crijevo, jedva se izvukla. Oni su u F. otišli pred 10 godina, dolazili bi vidjeti svoje roditelje, odlazili su na K., međutim 2013. i 2014. nisu bili, jer je supruga non stop bila u krevetu pa se skoro dvije godine nisu mogli micati iz P. U razdoblju od 2008. do 2013. nisu dolazili tako često, tri puta (očito je pri tome optuženik mislio godišnje, a ne ukupno tri puta u razdoblju od 2008. do 2013.) Zadnji puta vidjeli su M. prošli puta kada su bili ovdje radi izrade osobne iskaznice, to je bilo negdje 21. lipnja 2017., jer im je tada isticala osobna iskaznica. U tom razdoblju od 2008. do 2013. nikada od bilo kojeg člana uže ili šire obitelji nisu dobili primjedbu na ponašanje prema M. U B. ih poznaju svi susjedi i svi ih vole i cijene. Kada je sin ušao u pubertet više nije dolazio u B. Isto tako on i njegova supruga koju jako voli i koja njega voli, prodavali su skladište u S. i to je možda isto jedan od razloga, potpisan je predugovor na milijun i 230.000 eura, on zna da su bogati, ali da ih ovako netko može ubiti, to ne razumije.

Apartman u B. to su dvije sobice i balkon pedesetak kvadrata, a stan u A. P. nekada je bio od punca sestre koja se ubila, objesila u tom stanu koji su onda punac i punica prepisali direktno na sina bez da je njegova supruga uopće to znala. U B. bi inače boravili preko vikenda ili eventualno produženi vikend ako bi recimo Gospa pala u četvrtak spojili bi četvrtak petak i subotu. Tih vikenda je preko ljeta bilo 4, 5, 6. Nikada nije bio u tom apartmanu, a da nije bilo njegove supruge, a M. nikada nije bila nigdje s njim sama. On ne može razumjeti takvu monstruožnu optužbu.

Upitan da li su bili u kakvoj zavadi primjerice taj zadnji puta u 6. mjesecu i da li su se posvađali okrivljenik je iskazao ne, da je M. njegovu suprugu prvu zvala kada je s nekim dečkom ostala u drugom stanju kada je imala 17, 18 godina, to je bila cijela strka, išla je u M., pitala je suprugu što da radi, da li smije reći svojoj mami, ona joj je rekla da mora reći mami, a M. da mu je jednom na telefon pokazala da pogleda njenog dečka.

Prilikom nastavnog ispitivanja u državnom odvjetništvu 22.11.2017. okrivljenik je naveo da bi iznio svoju obranu nakon što se malo smirio. Ističe da je i ranije rekao, a da i sada ponavlja, da je brat njegove supruge, M. tata, patološki ljubomorna osoba i to na poslovni i emotivni uspjeh njihove obitelji i njegov odnos prema njima je bio motiviran financijskim razlozima, novčano, poklonima, skupim čestim čašćenjima, jer su obitelj D. godinama pomagali i okretali glavu kada bi bila situacija kod prepisivanja nekretnina na silu od strane roditelja, kao i sada u zadnjem slučaju kada je od roditelja uzeo novac. Dakle, financijski dali su im određenu sumu novca od 350.000,00 kuna, a oni su uzeli auto od roditelja kojeg su oni poklonili roditeljima od S., te su ga prodali i kupili sebi auto, a oni su zbog obiteljskog mira

na te stvari okretali glavu i nisu se obazirali. Kod S. roditelja, gdje žive on i supruga, kupili su dio terena na kojem su izgradili objekt od 100 m² s garažom i prostorom sve na ime roditelja od supruge, pri čemu su uložili 200.000 eura. Z. stalno pokušava svoju sestru izbaciti iz kuće. Njihovi odnosi imali su velike amplitude, znali su biti polu dobri, a najčešće vrlo napeti. Pamti da je 2007. Z. prijetio njegovoj supruzi, odnosno svojoj sestri S. da će im uništiti život, zbog čega su supruga i on napisali zabilježbu i predali kod javnog bilježnika, a iz koje da je vidljiva jačina i težina prijetnji koje je on izrekao. Smatra da ti ljudi mogu sve oprostiti osim uspjeha.

S. i on da su u skladnom braku 36 godina, od čega je on u zatvoru dočekaao 36-tu godišnjicu braka. Imaju divnog sina S. koji je završio Fakultet i postdiplomski fakultet u P. nakon čega se zaposlio u L., u jednoj od najvećih banaka, D. B., gdje sada i radi, samostalan je i cijenjen u svom poslu i to je njihova sreća.

Poslovno su supruga i on u zadnjih 25 godina s tvrtkom F. T. ostvarili zavidne rezultate čiji je rezultat njihovo dobro financijsko stanje. Na ljudskoj razini može razumjeti frustriranost njezinog brata da S., njegova sestra, ima stan u P. koji vrijedi 2 milijuna eura dok je on prisiljen od svojih roditelja tražiti da mu prepisu M., da mu prepisu stan u ulici A. P., što potajno i biva napravljeno, a sve bez znanja njegove supruge. Da bi izbjegli daljnje frustracije kupuju i stan u M. 2009. potajno, da ne bi došli ponovno u situaciju da se obitelj posvađa.

Preselili su se on i supruga u P. 2007. i tada su se smanjili njihovi boravci u RH koji su se svodili tada na dva, tri puta godišnje, uvijek motivirani posjetom roditeljima i poslovnim razlozima. Svih tih godina i prije i nakon odlaska u P. s M. su imali izvrstan odnos, pogotovo njegova supruga. Imao je dojam da u njoj traži drugu mamu, to je bilo više nego vidljivo. Iščitavanjem SMS poruka, koje su predane u spis, da će biti vidljiv i njen odnos prema svojim roditeljima, što smatra da je bio razlog da se ona dosta priklonila njegovoj supruzi.

Nadalje njegov šogor da ima problema s alkoholom i sa ženama, u više navrata je imao avanture koje su skoro dovele do kraha njegovog braka, opterećen je materijalnim momentima i smatra da to sve nije bio kvalitetan uvjet za odgoj djeteta.

M. je dolazila u B. od svoje treće godine, doživljavali su je kao svoje dijete, a njeni su roditelji te dolaske i poticali imajući tada vikende za sebe slobodne. M. je u B. dolazila isključivo u ljetnim mjesecima i to su obično bila tri dana preko vikenda. Oni su isto tako dolazili u tri navrata kod njih u posjete u P., zadnji puta je to bilo 2011. i tamo su boravili uvijek na njihov račun i trošak, a Z. je svojim opijanjem i divljanjem i tamo izazvao ponovno obiteljsku svađu na sam Božić. Kroz čitav period do lišenja slobode od strane M. i njenih roditelja ne postoji niti jedna riječ ili pokret, znak koji bi ukazivao da se on ikada u bilo kojoj prilici prema njoj ponašao neprimjereno. M. je inteligentno dijete i od malih nogu je bila dosta pametnija od svoje generacije, što se po djetetu dosta vidi, ali boji se da je sklona manipuliranju. Dobro zna manipulirati i iskoristiti jednog ili drugog roditelja da bi došla do svog cilja, a za svog oca je u jednoj prilici i sama rekla "naučila sam ga manipulirati". Nakon toga prestaju njihove svađe koje su do tada bile dosta često, da bi čak Z. kada bi popio bio na rubu da ju udari, a majka bi ju u tim situacijama branila.

Što se tiče navoda da je od 2008. u ljeto u B. skinuo svoju odjeću, te od M. tražio isto i pokazivao joj svoj spolni organ, to je ordinarna laž. U B. niti tada 2008., niti u bilo kojoj godini kasnije nije počinio nikakvu radnju kojom bi ugrozio M. seksualni integritet, niti je na bilo koji način iskoristio njenu naivnost, životnu dob ili seksualno neiskustvo. Ponavlja da su

on i supruga odlazili s M. u B. tretirajući ju kao svoju kćer. Da je najgnjusnija i najodvratnija laž da je s njom vršio spolne odnose na način kako je to opisano bilo u B. bilo u stanu A.P.. Jedini njegov fizički kontakt s M. je onaj kod pozdrava kada bi dolazili ili odlazili u F., zagrlio bi ju i poljubio u obraz i to je bilo sve što se tiče njegovog kontakta s M..

Smatra logičnim pitanje da ako se 2008. prema M. neprimjereno ponašao da li bi ona ponovno dolazila s njima u B. 2009., 2010., 2011. i 2012. Smatra da to ne bi radilo niti jedno dijete, a ona i dalje inzistira da ide s njima. Laž je i da je odlazio u stan u ulici A. P.. Tamo je dolazio isključivo u prisutvu svoje supruge vrlo rijetko, jer su se njihovi susreti uvijek odvijali u M. obzirom da su im roditelji bolesni i nepokretni, a oni su u rijetkim prilikama dolazili tamo u stan. Niti je imao ključ od tog stana, a niti je M. iščekivao na cesti ispred škole. M. kaže da je on ulazio u stan gdje ona stavlja ključ u bravu s druge strane i da on unatoč tome ulazi, pa predlaže da se provjeri ako se može brava otvoriti dok je drugi ključ stavljen unutra u bravu, jer je njemu to nepoznato. Nikada nije uspio otvoriti bravu ako je netko s druge strane ključem istu zatvorio. Smatra da je to banalna činjenica.

Također postavlja pitanje zar bi ga djevojka koja je tada već imala 14., 15 pa i 16 godina, dakle ne radi se o djetetu od 3 ili 5 godine, pustila da uđe 30 puta u stan, da ju siluje, a ne bi to rekla ocu, majci, prijateljici i slično, tko to može vjerovati. Postavlja pitanje kako je moguće da on dođe tamo 30 puta, a da ga nitko nikada ne vidi, da nitko ne vidi njegov Mercedes, koji se vidi s 500 metara ako bi se parkirao u krugu D. V., da ga svih tih 30 puta nitko ne zatekne kod M., da M. ikada ikome ne pošalje niti jednu poruku da je došao, ne snimi niti jednu sliku auta pa da kaže evo mama G. je bio danas ili da pošalje njegovoj supruzi koja bi ga itekako pitala što je bio tu. Međutim, nema niti jedne poruke, niti jedne naznake, niti jednog susreta s njenom mamom, tatom, spremačicom iz jednostavnog razloga jer tamo nije dolazio, niti je otvarao vrata. Kada mu se ukazuje da ga je vidjela susjeda da dolazi u jutarnjim satima iskazuje da ne zna koja ga je susjeda vidjela, niti kada ga je vidjela, a jedini put kada ga je netko mogao vidjeti je bila situacija kada je dolazio u staklarsku radionicu. Kada mu je ukazano da je susjeda rekla da ga je vidjela da ulazi u stan M. D. i da se zadržava po sat vremena iskazao je da to ne vjeruje da je istina, jer nije istina.

Kod dolazaka u B., M. da je spavala u krevetu zajedno s njime i suprugom, a jednako tako da je bilo i u P. Njeni roditelji kada bi bili prisutni spavali su u sobi do njih i u B. i u P.. Nije točno što M. navodi da njegova supruga spava puno. Iz nekoliko SMS poruka o spavanju vidi se da upravo M. spava puno i to upravo u B. dok na V. da ne spava. M. je prestala dolaziti u B. nakon 2012. jer 2012. odnosno 2013. njihov apartman bio je potpuno poplavljen, imao je totalnu štetu i sušio se cijelu 2013. i 2014., bilo je nemoguće boraviti u njemu, a istovremeno se njegova supruga 2013. teško razboljela. Ukazuje i na SMS poruku od 22.7.2013. koju M. šalje njegovoj supruzi i pita "kada ćete doći, nisam vas vidjela mjesecima, baš mi falite svi". Ističe da je M. odlazila u B. sa prijateljicom T. i o tome ih obavještavala i pisala poruku njegovoj supruzi da je uzbuđena jer je ipak to B., dakle odlazi u B. stalno, jer nema traumatična iskustva u vezi s time. Ne vidi da bi to bile poruke djevojke koja bi proživjela tamo bilo kakvo traumatično iskustvo. Isto tako u jednoj poruci 31.10.2016. kada su joj tata i mama bili u B. od 29.10.2016. ona im šalje poruku "mogli ste doći malo danas kod mene" pa se znači ne boji silovatelja, obavještava ih da je sama. Kako su oni stanovali u F. komunikacija između M. i njegove supruge svodila se na razmjenjivanje SMS poruka kojih da je bilo oko 12.000. Niti jednom poruku u bilo kojem trenutku ona nije skretala pažnju na to da bi joj on što radio i ponašao se neprimjereno, upravo suprotno, iskazuje želju da se što prije vide, ne isključuje njega iz poruka, smatra da to nisu poruke seksualno zlostavljanog

djeteta već njihov sadržaj govori upravo suprotno o bliskosti i povjerenju između M. i njegove supruge bez ikakvih aluzija na njegovo navodno neprimjereno ponašanje.

Nije sporno da je on dok nije došlo do razvoja pametnih telefona koristio fotoaparata, slikao obiteljske fotografije, njihove boravke u F., što čini i danas Iphonom od kada se pojavio.

Nikada nije fotografirao M. spolovilo, kako to piše u navodima optužnice, niti navodni seksualni odnos, a niti je M. ikada pokazivao bilo kakve pornografske sadržaje. Naprotiv, poznato mu je da bi M. često puta govorila da bi Z. popivši puno piva i boraveći u prizemlju svoje kuće, gdje puši i na kraju zaspi na kauču, po cijele noći ostavljao upaljen televizor na kojem se vrte pornografski sadržaji pa bi mu često u obitelji na to rekli "haha, šta nemaš ženu, šta ne ideš gore", međutim bilo je očito da je M. bila na to bijesna i govorila kako mora odlaziti dole, da joj je dosta tog dahtanja po cijele noći i da televizor radi cijelu noć.

U svojoj ranoj mladosti bavio se plesom, jer je trener reprezentativac i sudac za standardne latinoameričke plesove koje je godinama vodio u R. Jedan je od prvih koji se tim plesom bavio, te je E. B. s televizije njegov učenik. U to vrijeme radio je jako puno isto tako i s mladima kao i s djecom, 7. i 8. razredima škole K., radio je u školi O. i nikada nitko, niti jedno dijete, niti jedan roditelj nije imao primjedbi na njegov pedagoški pristup i nastup.

Iz rezultata istrage i pretrage njegova dva telefona, kompjutera, laptopa, diskova nisu pronađeni nikakvi neprimjereni sadržaji. Nije nađen niti jedan trag, niti jedna slika s M. s neprimjerenim sadržajem, niti na jednom uređaju pa je jednostavno da on nije pedofil, niti je ikada bio, niti je imao slike takvog sadržaja, te u ovoj situaciji M. D. ne govori istinu.

Da takve radnje iz optužnice nije učinio zna i njegova supruga S. s kojom je 36 godina u sretnom braku, vole se i to ona zna, oboje to znaju, imaju uredan seksualni život, cijene jedan drugoga, od prvog dana kada su se upoznali ona zna da je žena njegovog života, da živi s njom, uz nju i za nju i da će tako živjeti i dalje, neće ga spriječiti nikakve optužnice. Dan danas, u podmaklim godinama, nikada ne šetaju a da se ne drže za ruke iz jednostavnog razloga jer se vole.

Za vrijeme boravka u zatvoru razmišljao je i slagao dijelove ove slagalice pokušavajući doći do razloga zbog kojih ga je obitelj D. lažno prijavila, odnosno smatra da M. ovo nije mogla učiniti bez podrške svojih roditelja, a prvenstveno tu misli na njenog oca koji je opsesivno ljubomoran na njihove uspjehe i materijalno stanje. Smatra da kako je njegova tvrtka u listopadu 2017. trebala prodati jednu nekretninu u S. za milijun i tristotisuća eura da je Z., kao agent za prodaju nekretnine, saznao za tu prodaju, namjeravao ju spriječiti i to je bila kap koja je prelila čašu Z. strpljenja. Dakle, njega staviti u pritvor, kao što je i uspio, zaustaviti prodaju, znao je kada su došli u M. da je njegova supruga bolesna, tri puta je pitao u tijeku večeri koliko ostaju, i onda je uslijedila ova prijava. Smatra da je M. samo poslužila kao instrument kojim Z. ostvaruje svoje prijetnje iz spomenute izjave koja je u spisu od 18. veljače 2007., iz koje se vidi veličina i jačina prijetnji na račun njegove supruge, a on upravo ovim činom provodi ove prijetnje uz korištenje M. On dakle izgovara tada da će svojoj sestri napakostiti, da će naći načina da joj se na neki način osveti, ako ne sada, onda sigurno poslije smrti njihovih roditelja, te da će smisliti način kako da ju uništi. Isto tako da će joj iskopati oči jer da je sotona. Također je prijetio pokušavajući iznuditi prijepis vlasništva nad nekretninom u M. da se S. B. iseli iz stana njihovih roditelja i unaprijed se odrekne prava na nasljeđivanje nekretnine.

Isto tako smatra da su različite informacije koje govore o M. mršavljenju, da su one isto tako smještene. Z. kaže da je smršavila sa 14 godina, N. da je to bilo sa 15 ili 16, svjedok F. kaže sa 14 godina, međutim ponovno SMS poruke M. govore da je smršavila 4 kg u mjesec dana, da nije rekla mami da ne radi paniku, da je to bila poruka od 13.11.2013. kada je imala 16 i pol godina, dakle nije smršavila u razdoblju u koje se pokušava staviti da je bila silovana pa da je to bila posljedica njeno mršavljenje. Njegova supruga provodi s njom sate i sate na telefonu, rješava s njom zadatke, jer je M. tada imala problema s ispitima iz knjigovodstva, a njegova je supruga nekada bila profesor i predavala taj predmet u školi. Iz izjave M. majke proizlazi da je M. tada imala prvo seksualno iskustvo s dečkom sa 16 godina, zatim da je imala problema s drogom, jer je hvata policija s njezinih 6 prijateljskih, dakle ima masu problema i stresnih situacija što je razlog gubitku njenih 4 kg.

Isto tako M. u svojoj izjavi laže oko datuma stupanja u intimne odnose pa kaže da je to bilo sa 18 godina ne želeći reći da je već sa 16 godina stupila u intimne odnose sa dečkom, a za silovanu djevojku to mu baš ne izgleda vjerojatno.

Ističe da nema veze s optužbama koje mu se stavljaju na teret, da je žrtva podlo smišljenog plana i da će usmjeriti svu svoju energiju na to da to i dokaže.

Upitan da li ga je ikada supruga upozorila na neko neprimjereno ponašanje, jer iz M. izjave proizlazi da je, kada je on navodno prvi puta tražio od M. da se skine gola i pokaže mu spolovilo, o tome obavijestila njegovu suprugu, iskazao je da nije to nikada rekla, a da je ikada rekla njegovoj supruzi, niti bi sada bili ovdje, niti bi on nakon toga živio sa svojom suprugom, niti bi njegova supruga ikada više došla k njemu, niti ga ikada pogledala kao ni svaka normalna žena. Njegova supruga zna da on ovo nije napravio i sigurna je u to.

Posebno upitan optuženik je na raspravi izjavio, a u vezi toga koliko su puta on i supruga tijekom ljeta 2009. i 2010. odlazili u apartman u B., da sve skupa 10 do 12-13 puta, odlazili bi 7. i 8. mjesec i to vikendom. Inače, u to vrijeme boravili su u RH kako kada, 10 do 15 dana ili više, u M., a onda bi vikendom odlazili u B. Kada se govori o godinama 2009. do 2013. kroz sve te godine bili su u B. 30 ili 40 puta, odnosno vikenda. Inače u RH su iz P. dolazili dva do tri puta godišnje po 10, 15 ili više dana, već prema tome, a 2007. i 2008. smanjili su dolaske u RH iz razloga jer su tada više boravili u P., a u međuvremenu su kupili stan i u M. Dio 2013. i gotovo cijelu 2014. nisu bili u RH zbog bolesti supruge.

Upitan o kakvim je točno prijetnjama govorio, a da bi im bile upućene od strane Z. D., osim onog što je napisano u izjavi ovjerenoj kod javnog bilježnika, iskazao je da su to bile najgore prijetnje i zato su se odlučili na taj potez, a na molbu njegove majke, to što su ovjerali kod javnog bilježnika nisu prijavili policiji. Zadnji konflikt sa Z. bio je oko prijepisa dijela kuće u M. gdje ih je na vrlo ružan način ponovno opsovao nakon čega mjesecima nisu imali kontakt.

Upitan o kakvim je to problemima s alkoholom govorio u odnosu na Z. D. iskazao je da on ima velikih problema s alkoholom, da je svaki dan pijan, a da je to mogao potvrditi svjedok B. P.

Upitan kada je M. rekla za svog oca da ga je naučila manipulirati, iskazao je da je rekla da je naučila njima upravljati 2011. na okupljanju u M. kada je Z. otišao po cigarete i pive, a ona se hvalila i rekla je "do sada sam bila glupa, ali sam sada naučila kako s njime

upravljati". Naime, ona je dolazila s ocem u konflikte pa je shvatila da ne mora biti s njime u konfliktu i da ga sa dvije lijepe riječi može okrenuti u svoju korist. Do tada je otac uvijek bio taj koji je M. napadao i to vrlo grubim riječima, pa je dolazilo i do situacije da ju je pred svima zamalo opalio po licu, ali su ga bili zadržali. M. bi mu u tim situacijama predbacivala pijančevanje i u dvije situacije mu je pred svima rekla u lice "mrzim te, mrzim te". Nakon toga se promijenila priča, zamijenile su se uloge majke i oca pa je bila češća situacija takva da bi majka napadala M., a Z. bi je branio. To je počimalo iz banalnih razloga npr. nekom pričom što nisi ovo ili ono, što nisi spremila sobu ili slično pa bi onda eskalirano zbog njegovog alkohola. Poslije bi joj mama predbacivala neke banalne stvari, ali se onda uloga zaštitnika zamijenila u ulozi oca. U takvim prilikama supruga i on su izbjegavali komunikaciju da ne dođe do konfrontacije sa Z.

Zadnji njihov doček Nove godine 2012. u P. bila je zadnja konfrontacija između M. i njenog oca na Božićnom sajmu, gdje se on opio kao i uvijek. M. je vidjela jedne Nike cipele u dućanu, koje su koštale 90 eura, dakle ništa, supruga i on su joj kupili te cipele, a Z., koji je bio naučen da oni zapravo njemu donese poklone, a drugima slatkiše, a ovaj puta je kupljen poklon M., on se tada derao na M. putem cijelog C. E. u pijanom stanju, skoro na svakom trećem pultu pio je kuhano vino. Nakon tog Božićnog sajma oni su se dogovorili da će svo troje otići u šoping, M. i roditelji, a supruga je trebala ići na lekcije francuskog, ali se međutim nije htjela dignuti, njeni roditelji odlaze u šoping sami, a ona ostaje s njim u kući tri, do četiri sata, a to je sve u periodu inkriminacije za što se njega tereti da je dolazio kod nje kući i silovao ju.

M. sve dok nije završio u istražnom zatvoru ga nikada nije izbjegavala, nikada nije okretala glavu od njega, izbjegavala pozdrav ili slično. Nikada u B. nisu boravili tijekom cijelog ljeta, nego vikendom tijekom ljetnih mjeseci, dolazili bi petkom kada prođe gužva oko 22-23 sata, a vraćali bi se nedjeljom u M. oko 18 – 19 sati.

Upitan da li bi M. svaki puta kada bi oni ljeti vikendom odlazili u B. išla s njima iskazao je da je uvijek išla s njima, da su čak supruga i on koji puta željeli izbjeci odlazak u B. vikendom zbog gužve, međutim išli su zbog nje, jer je ona željela ići.

Isto tako posebno upitan iskazao je da je otac od supruge doživio moždani udar, pa je morao u početku svakih 15 dana vaditi krv radi analize, došla bi patronažna sestra iz M. kući, izvadila bi krv u dvije epruvete i te dvije epruvete trebalo je odnijeti u bolnicu na S., jer se to tada samo tamo radilo, a bilo je u vezi sa doziranjem lijeka Marivarin. Dogovorio se sa Z. kako on ne bi morao dolaziti u M. da mu on donese te epruvete u blizinu bolnice, jer je Z. imao u bolnici nekog poznatog tko će mu to preko reda napraviti. Na početku bi ga čekao na cesti, onda u kafiću kod C. & C.-a, ali kako je on neodgovorna osoba znao ga je čekati 30 do 45 minuta, jer bi se on ustao iz kreveta tek kada bi ga nazvao, tako da je nakon par puta zaključio da mu bolje odgovara da mu to donese do kuće pa ako bi žurio na K. predao bi mu to samo na vratima, a dva - tri puta je možda ušao u stan i s njime popio kavu. M. tim prigodama nije bila kod kuće odnosno on je nije vidio, a ona je do 8.razreda uvijek imala školu ujutro. To zna tako jer je uvijek bilo razgovora da škola V. ima isključivo jutarnju smjenu. Ovo vađenje krvi i donošenje epruvete odvijalo se negdje od 2010. do 2013., nakon čega se krv više nije trebala nositi u Bolnicu.

U apartmanu u B. bila je jedna spavaća soba i još dnevni boravak. U spavaćoj sobi je bio bračni krevet i oni su svo troje spavali na bračnom krevetu u spavaćoj sobi na način da je njegova supruga spavala u sredini.

Upitan zbog čega je M. spavala s njima u krevetu iskazao je da u dnevnom boravku postoji kauč na razvlačenje, međutim kada bi se on razvukao zatvorio bi cijeli boravak odnosno prolaz do vratiju i balkona, a M. je znala spavati do 11, 12, 13, ili 14 sati, a nije htjela ni čuti da spava na tim federima u boravku.

Upitan zbog čega je M. i u P. spavala u njihovom bračnom krevetu iskazao je iz jednostavnog razloga, jer je ona već prvi puta kada su došli u P. 2008., kada je došla do njihove sobe, koju je njihov sin opisao kao Harry Potter stil, a soba ima preko 30 m², rekla "ja spavam tu" i to se onda podrazumijevalo. Nitko nije imao primjedbi, a osim toga tako su spavali i u B.

Upitan da li je još koji puta dolazio u stan A. P. osim kada bi nosio krv od punca iskazao je da bi koji puta oni njih pozvali na ručak pa bi došao sa suprugom, ali ona nije baš voljela dolaziti zbog njihovog psa. U taj stan su supruga i on dolazili na M. rođendane ako bi bili u RH, a tamo su dolazili i po M. kada bi išli na K. i vraćali je s K. U blizini stana A. P. imao je poslovne partnere pa je tamo kod njih parkirao, na njihovom velikom parkiralištu. Tijekom 2015. prolazio je pored njihove kuće 40 puta kada je odlazio u 5.mjesecu uzastopno u B. radi radova i renoviranja apartmana i tada bi svraćao kod poslovnih partnera u blizini i parkirao na njihovom parkiralištu, međutim niti jednom tada nije navratio u stan u A. P., jer nije niti jednom vidio auto od M. roditelja, a da je vidio, došao bi.

Upitan ukoliko je Z. D. bio problem i daleko ići u M. po krv njegovog oca, zar nije i njemu isto tako bilo daleko voziti tu krv iz M. na V. iskazao je "evo vidite gospođu sudac, nedavno su mi doktorica u M. i medicinske sestre rekle kako su mislile da sam zapravo ja sin od I. D. koliko sam se ja brinuo o njima". Naveo je da je to Z. otac jako dobro znao i pretpostavlja da se on zapravo ubio tako što više nije želio jesti. Volio je njega više od svog sina za razliku od njegove supruge, jer punica da može otkinuti obje noge i obje ruke ona bi to učinila za svog sina bez obzira na to što on čini. Ona bi napadala M. kada bi Z. napadao M. u isto vrijeme. Prilikom iznošenja ovog dijela iskaza okrivljenik se rasplakao.

Taj dan kada je bio uhapšen, neposredno prije donio je kući ribu s tržnice, lijekove, te štap za punicu i nakon toga je došla policija. Inače on je Z. roditeljima dakle i roditeljima svoje supruge, prije svakog odlaska u P. napunio frižider pun hrane, kupio za psa 50 konzervi tako da bi imali zalihe hrane za svo vrijeme, a kada bi se vratili iz P. u stanu gotovo da nije gorilo svijetlo, a tast je ležao bez televizora, jer je otišao kontakt od antene koju mu nitko nije imao za popraviti. Iako je Z. redovito dolazio kod svojih roditelja znao je doći kod svoje majke, pio bi pivo, napio se i ostao bi tamo prespavati.

Ocjenom provedenih dokaza kako pojedinačno tako i u njihovom međusobnom odnosu, te cijeneći obranu optuženika, sud je utvrdio činjenično stanje kao u izreci ove presude.

Žrtva M. D. u svom iskazu tereti okr. G. B. koji je njen tetak, odnosno stric (suprug od sestre njenog oca) da ju je spolno zlostavljao i iskorištavao kroz duži niz godina. To da se je događalo najprije na K., u apartmanu u B. (Z.) kojeg imaju njena teta S. B. i njen suprug – okrivljenik, a gdje je ona počela dolaziti još kao dijete svako ljeto od svoje šeste godine. Prvi puta to da se je dogodilo 2008. kada je imala 11 godina, a na K. je prestala odlaziti kada je bila u 8.razredu. Kada je prestala ići na K. okrivljenik da je počeo dolaziti kod nje u R., u stan u A. P. i nastavio je s time. Ovo u R. trajalo je od njenog 8.razreda pa do 3.razreda srednje

škole kada je imala 17 godina. Izjavila je da joj to onda nije bilo traumatično kao sada, to bi obavila kao obavezu i išla poslije na more. Tetak joj je svaki dan govorio da to mora, da to svi rade, da je to normalno i njena obveza i ona bi to obavila da se to riješi, ona je to doslovno odrađivala nakon čega bi zaista uživala u B. i moru. Njoj u glavi tada nije bilo da nju netko siluje, nego da ju uči. Tek kasnije je shvatila da ju je on silovao i da je godinama bila seksualno zlostavljana. Nije vrištala i zvala upomoć, jer nije htjela da drugi znaju za to. Tada je imala mozak djeteta, bilo ju je strah, psihički je vršio pritisak na nju i nije ju pustio na miru. Bilo ju je i sram i još uvijek ju je sram. Tetak da je govorio da su u tome jednako krivi i ako nekome kaže da će i njoj biti grozno i da će se svašta dogoditi, da će sve izgubiti, da će i sebe osramotiti koliko i njega i da će ju ljudi smatrati krivom. Kada je govorio da će ostati bez svega mislila je da će ostati bez mame i tate. Govorio je da će ostati i bez novca, da ga jako brine zašto ona to odbija raditi i da nije normalno da ona to odbija, jer da svu djecu treba netko tome naučiti. Rekla je "vjerujte, da sam tada imala mozak kao sada ne bi se ništa dogodilo".

Svojim roditeljima to je ispričala tek, navodi 31.rujna 2017. (roditelji su rekli da je to bilo 30.rujna, a s obzirom da mjesec rujna ima 30 dana očigledno se radilo o danu 30.rujna 2017.) kada je sasvim slučajno "pukla" jer su se oni svađali zbog neke banalne stvari pa im je rekla da zbog čega se oni to svađaju, a ne znaju kakvih sve ljudi imaju problema iz čega su oni shvatili da valjda ona ima neki problem pa ju je mama pitala da li ima problema sa dečkom ili fakultetom, pa ju je onda tata čak pitao da li je nekog ubila, rekla je da ne, mama je plakala zbog njihove svađe pa je pomislila kako plače zbog gluposti i kako će onda reći ovako nešto, a onda ju je u jednom trenutku tata pitao da li ju je netko silovao, rekla je da, da, pitao ju je tko, rekla je G. Taj trenutak neće nikada zaboraviti, roditelji su joj bili doslovno zeleni, rekla je mami da sjedne, da se ne onesvijesti, malo su o tome pričali, međutim nije im ništa rekla detaljno, jer ne želi da to čuju. Drugi dan pozvali su jednog prijatelja koji radi u policiji i koji im je rekao da to prijavi. Mislila je kako to nema smisla, jer je bilo davno i nema dokaza, ali su ipak prijavili.

Prije toga o ovome je rekla svojoj prijateljici A. F., davno prije, ne sjeća se kada je to bilo, ali njoj tada nije rekla točno o čemu se radi, niti od strane koga. Rekla je samo da ima jedan problem, da ju nešto muči i guši, međutim negdje u ljeti 2016. malo joj je više i detaljnije ispričala, ali ni tada nije rekla od strane koga je to bilo, niti koliko je trajalo. Ona ju je tada pitala da li ju je netko seksualno zlostavljao pa je rekla da je, međutim tek kada je počeo ovaj proces rekla joj je od strane koga je to bilo.

I u ranijem iskazu navela je suglasno kako je svojoj prijateljici A. F. postepeno ispričala što joj se dogodilo, ali nije išla u detalje. Njena prijateljica da je "skužila" da se nešto s njom događa pa ju je pitala i onda joj je postepeno ispričala. Najprije joj je govorila da ju je netko silovao, a tek nedavno je rekla da ju je silovao tetak. A. ju je savjetovala da to kaže svojim roditeljima.

Očevidaca onoga što se događalo između okr. G. B. i žrtve M. D. nije bilo. Prema M. D. to se je događalo u apartmanu u B. kad je njena teta bila kratko odsutna iz apartmana ili je spavala ili se tuširala ("znala je biti u kupaoni po sat vremena"). Naglasila je da bi to uvijek kratko trajalo, jer su kratko bili sami. U R. u stanu da se to događalo u jutarnjim satima, kada su njeni roditelji radili.

Iskaz žrtve M. D. u onom dijelu o kojem imaju saznanja potkrijepili su svjedoci N. D. i Z. D., roditelji žrtve, A. F., njena prijateljica, I. K., djelatnik Ministarstva, prijatelj obitelji D. i L. M., sadašnji dečko M. D.

Tako su roditelji M. D. potvrdili da im je ona to ispričala tijekom jedne njihove banalne svađe i da je to bilo 30.rujna 2017.

N. D. je navela da je bila subota pred večer, 30.rujna 2017., kada su suprug i ona imali razmiricu oko njegovih cipela na policama. M. je to čula, spustila se iz sobe i rekla im da se prestanu svađati, jer da ona ima većih problema od ovih zbog kojih se oni svađaju. Pitala ju je kakvih to problema ima, da li sa školom ili dečkom, a ona je rekla da se ne radi o tome. Zatim su je kroz smijeh pitali da li je onda nekog ubila pa će ga pokopati ili iskopati, da bi onda suprug nakon nekog vremena pitao da li ju je netko silovao, na što je ona odgovorila potvrdno. Istog su trenutka pozelenili, pitali su je tko, a ona je tada izgovorila G. Suprug je pitao koji G., a ona je rekla naš G. To joj je bio takav šok da još dan danas iz tog šoka nisu izašli. M. je rekla da je 200 kg lakša i da se oslobodila. Rekla je da više o tome ne može govoriti i oni zapravo ni danas ne znaju, niti žele znati te događaje do kraja. Dosjetili su se prijatelja I. K. koji radi u policijskoj upravi da se savjetuju što im je činiti i on je drugi dan došao kod njih oko 12 sati i rekao im da je najbolje da to prijave na policiju, te je u ponedjeljak M. bila u policijskoj postaji u R., suprug ju je tamo dovezao, ali je unutra išla sama jer je bila punoljetna.

Svjedok Z. D. također je potvrdio da je to bilo 30.rujna 2017. kada su njegova supruga i on započeli banalnu svađu oko pozicije njegovih cipela u ormaru. M. im je rekla da prestanu, da ona ima stvarnih problema, a ne oni, da se svađaju oko gluposti, da njoj treba psiholog, jer ima ozbiljnih problema, ali nije odmah htjela reći o čemu se radi. Pomislili su da je fakultet ili dečko, rekla je da to nije, čak ju je u jednom trenutku u šali pitao da li je nekoga ubila i u jednom trenutku pitao ju je da li ju je netko silovao, a ona je rekla odmah da je, pitao je tko, rekla je G., zatim ju je pitao koji G., a ona je rekla naš G. Pitao ju je da li ju je baš silovao ili pokušao, na što je ona odgovorila "a ono", što je shvatio kao potvrđan odgovor. Rekla je da više ne može o tome razgovarati pa su oni jedno vrijeme mislili da je to bilo samo jednom, a da se radilo o višegodišnjem zlostavljanju saznali su iz medija, a M. ni do danas nije njemu ispričala detalje, jer to ne želi, dok supruga možda zna nešto više od njega. Tek je iz novina shvatio da je on dolazio i u njihov stan na V.

Iskaz žrtve potvrđuje i svjedok A. F. iz čijeg iskaza proizlazi da su prijateljice još iz osmogodišnje škole i da je kroz upoznavanje postala svjesna da M. nešto muči i da ima neki problem. Pitala ju je što je muči i da li ju nešto muči, a ona bi odgovorila da, da, ali da joj ne može reći. Tek u ljeto 2016. rekla joj je da se radi o silovanju, ali joj nije detaljno pričala, rekla je samo da se to više puta ponavljalo negdje od njene 11-te godine na dalje, zna da je to bilo kod nje doma u R., a za ostale lokacije je doznala kasnije. Kroz vrijeme je saznala da se to događalo od strane muža tatine sestre, da joj je on to radio i da ju je bilo strah ikome reći što se događa, jer se bojala kako je on dosta moćan da se ne dogodi nešto njoj i njenim roditeljima ukoliko kaže istinu. Rekla je da je on stvorio sliku zapravo da se ona osjećala krivom što se sve to događa. On joj je to tako prikazao kao da je ona kriva.

Svjedok I. K., potvrdio je da su ga u nedjelju (dakle 1.listopada 2017.) zvali roditelji žrtve, odnosno iskazao je da ga je nazvala N. D. i zamolila ako može doći kod njih, jer da M. ima problem. Vidio je po glasu da je dosta uzrujana i on je krenuo kod njih, bili su N., Z. i M., vidio je da nije normalna atmosfera i da su svi pod šokom i onda mu je vrlo brzo N. rekla da

M. ima problem i da je M. G. silovao pri čemu misli na G. B. kojeg on inače poznaje, jer su znali zajedno slaviti rođendane od M., N. ili Z.. To je ponovila i M. navodeći da se radi o razdoblju od pred par godina dok je bila maloljetna, ne sjeća se više detalja, jer ga je to skroz šokiralo, a oni su ga zapravo zvali da im da savjet, jer radi kao informatičar u Ministarstvu i rekao je da bi to bilo najbolje prijaviti policiji. Bila je nedjelja i rekao je da će se ujutro raspitati gdje točno to treba prijaviti. U ponedjeljak ujutro je nazvao voditelja u krimu koji je pitao da li cura može dati izjavu i da dođe kod njega pa je nazvao Z., on je doveo M. i odveo ju je gore u kancelariju kod tog voditelja. Isto tako još su mu roditelji od M. bili rekli da je to sve zapravo krenulo tako što su se Z. i N. svađali oko neke robe, cipela ili slično, a M. im je rekla da se prestanu svađati oko gluposti, jer da ona ima veći problem, a to je bilo večer prije te nedjelje i tada im je M. ispričala tu priču.

Iz iskaza svjedoka L. M., proizlazi da je sa M. D. u vezi oko 4 godine i da mu je M. nakon što je to ispričala svojim roditeljima rekla o slučaju da je kao mlada bila silovana od strica, nisu pričali detalje, znao je da joj je teško i da se ne želi na to vraćati pa nije htio da mu govori detalje shvaćajući da joj je teško što u najboljim godinama života ovo sve prolazi, a ne bi smjela. Razgovarala je i u vezi svoje strine, jer je u nju vjerovala, a ona joj je sada okrenula leđa. Mislila je da će ona stati na njenu stranu nakon što je M. to sve ispričala i priznala.

Također indikativno je da iz suglasnih iskaza svjedoka L. M. i R. T. (bivši dečko M. D.) proizlazi da je izvjesni K. G., čiji otac da je privatni detektiv, poslao R. T. poruke da se nađe sa njegovim ocem, da M. laže, da je izmislila priču da je silovana, da je nedužan čovjek u zatvoru, te da se zbog toga on i R. nađu, da će K. otac R. ponuditi neke novce pa ako hoće da ih uzme, ako neće, ne mora, ali samo da se nađu. Kada je M. to vidjela prijavila je policiji pa ih je policija pozvala na razgovor. R. T. je izjavio da ga je K. G. pitao da li bi razgovarao sa njegovim ocem u vezi M., upravo u vezi ovog slučaja.

Svjedok L. M. iskazao je kako ne zna zbog čega je taj čovjek tražio da se nađe s R., a njegova pretpostavka je da ga valjda nagovori da promjeni iskaz. To mu je jedino logično rješenje. Nadodao je da ako netko to nije zaslužio onda to sigurno M. nije zaslužila da joj se ovo događa i ne zna zašto bi ona ovo ispričala da joj se dogodilo ako joj se nije dogodilo, i to u najboljim godinama svojeg života.

Objašnjenje da je tu detektivsku agenciju angažirala odvjetnica okrivljenika radi prikupljanja dokaza i adresa svjedoka potpuno je neuvjerljivo, jer nikakvi dokazi nisu na taj način prikupljeni, a niti je adrese stanovanja potrebno prikupljati putem detektivskih agencija. U svakom slučaju logičnim proizlazi da se pozivanjem svjedoka R. T. na razgovor sa agentom pokušalo utjecati na iskaz tog svjedoka, jer je taj svjedok rekao kako on nije primijetio da bi M. D., kada je s njim imala prvi spolni odnos, bila nevina, a R. T. je dečko s kojim je M. D. imala prvi spolni odnos (izuzev inkriminiranih kaznenih djela) pa da je taj svjedok izjavio da je M. D. bila nevina prilikom njihovog spolnog odnosa to bi okrivljenika oslobodilo od odgovornosti da je godinama imao seksualne odnose sa žrtvom M. D..

Provedeno je i kombinirano psihijatrijsko psihologijsko vještačenje žrtve M. D. koje je povjereno stalnim sudskim vještacima prof.dr.sc. K. R., psihijatru i prof.psihologu H. S. V. kojim vještačenjem je utvrđeno da je žrtva M. D. sposobna dati vjerodostojan iskaz, kao i da ima traumatske smetnje, blagog do srednjeg intenziteta što nedvojbeno ukazuje na osobu koja je doživjela neugodno (traumatsko) iskustvo.

Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da su, rječnik koji oštećenica koristi za opisivanje događaja, kao i emocije koje iskazuje tijekom intervjua, sukladni događajima koje opisuje. Ne uočava se da bi iskazivala na način da izmisli navedeno. Procjenom njenih karakteristika osobnosti nije utvrđeno da je proračunata ili sklona aktivnostima koji bi ugrozile drugu osobu, niti je sklona iskrivljavanju istine. Vrlo živa sjećanja na inkriminirane događaje koje opisuje, emocionalni angažman prilikom reprodukcije istih isključuje mogućnost konfabulacija i fantazija.

Kliničkom procjenom psihičkog statusa oštećenice uočava se pojačana anksioznost i intrapsihička tenzija, depresivno tinguirano raspoloženje, pad voljno nagonskih dinamizama i nedostatan životni elan. Intruzivna sjećanja na proživljene događaje o kojima se doznaje od oštećenice, a koja su uz pojačanu pobudljivost objektivizirana psihološkim vještačenjem, ukazuju na traumom uzrokovani poremećaj. Procjenom psihičkog statusa u kontekstu provedene psihodijagnostike kod oštećenice se može dijagnosticirati poremećaj iz skupine traumom uzrokovanih poremećaja, a isti zadovoljava kriterije za postavljanje dijagnoze parcijalnog PTSP-a. Međutim, intenzitet simptoma djelomično utječe na globalno funkcioniranje oštećenice u svakodnevicu, a simptomi se mogu pojačati situacijski vezano uz sudski postupak. Zbog psihičkih smetnji i simptoma oštećenica se nalazi u psihoterapijskom tretmanu, očigledno je da nije uspjela simptome kompenzirati u vlastitim kapacitetima pa je zatražila pomoć psihijatra.

Provedena je i dopuna kombiniranog psihijatrijsko-psihologijskog vještačenja na okolnost intenzivne komunikacije između žrtve M. D. i njene tete S. B., putem SMS poruka, nakon inkriminiranih događaja pa je dopunom vještačenja utvrđeno da je iz sadržaja poruka razvidno da se radi o toplom emotivnom odnosu (teta/nećakinja) kojeg obilježava međusobno povjerenje u to vrijeme. Iz navedenog kao niti iz iskaza svjedoka u međuvremenu saslušanih na raspravama vještaci nisu dobili novih saznanja u vezi osobina ličnosti i ponašanja oštećenice, niti su uočili bitna odstupanja koja bi bila od značaja niti utjecaja na njihove zaključke. Iskaz oštećenice u kojem se nađu formulacije primjerice "ne znam " ili "nisam sigurna" ukazuju na oštećenicu koja ne može sa visokom razinom sigurnosti tvrditi neke činjenice, što upravo potvrđuje da se ne radi o osobi koja pod svaku cijenu želi pozitivan ishod, odnosno osobnu korist. Pitanjima kojima je bila izložena na raspravi oštećenica je imala mogućnost nadomještanja nesjećanja sa izmišljenim činjenicama i sjećanjima, ali ovu mogućnost nije koristila. Oštećenica je tijekom psihološke obrade bila višekratno izložena ciljanoj dijagnostici koja je između ostalog mjerila i tendenciju iskrivljavanja odgovora u pozitivnom ili negativnom smjeru, a koji rezultati sa visokom razinom sigurnosti ukazuju da je oštećenica sposobna dati vjerodostojan iskaz. Naglašeno je da su tijekom razgovora sa oštećenicom dobili podatke da oštećenica bez obzira na sve, i dalje uvažava i voli svoju tetu.

Iz provedenih dokaza utvrđeno je da je M. D. bila vrlo bliska s tetom i povjeravala joj se o nekim stvarima, možda čak i više nego svojoj mami.

U vezi ovih SMS poruka vještačenjem je nadalje utvrđeno da je komunikacija između oštećenice i njene tete uvijek bila dvosmjerna, da je oštećenica u to vrijeme imala otprilike pet godina manje nego danas i u to vrijeme nije percipirala događaje kao što ih percipira danas.

Sama oštećenica izjavila je da joj je sada ovo puno veća trauma nego onda kada je bila dijete, i da je tada imala mozak kao sada, ne bi se ništa dogodilo.

Objašnjavajući termine iz nalaza stalni sudski vještaka psihijatar ustvrdila je da anksioznost označava osjećaj strepnje ili tjeskobe, a intrapsihička tenzija stanje napetosti koje je vidljivo u ponašanju, stavu ili u reakcijama osobe koju se promatra. Depresivno tingirano raspoloženje označava jednu notu depresivnosti koja se vidi u mimici i gestikulaciji oštećenice, a koja nije depresivnost u pravom smislu te riječi koju vidimo kod bolesnika ili osoba sa depresijom.

Opt. G. B. je pokušao u svojoj obrani dokazati da je uzrok traume kod oštećenice njen otac, međutim niti je iz iskaza saslušanih svjedoka, a niti iz nalaza vještačenja oštećenice utvrđeno da bi ona imala traumatska iskustva vezano uz oca. Vještak naglašava da iz razgovora i procjene oštećenice tijekom postupka vještačenja jednog i drugog vještaka zajedno, a zatim i vještaka psihologa tijekom psihologijskog vještačenja ne raspolažu informacijama, odnosno od oštećenice nemaju takvih saznanja o eventualnom ponašanju njezinog oca prema njoj na način kako to iskazuje okrivljenik. U medicinskoj dokumentaciji, niti bilo kojem drugom izvoru u spisu ne postoji niti jedna objektivna naznaka u tom smislu.

Obrana je zatražila izdvajanje iz spisa kao nezakonitog dokaza kombiniranog psihijatrijsko-psihološkog vještačenja oštećenice M. D. iz razloga jer da je vještak prof.dr.sc. K. R. prije nego je nalogom Županijskog suda imenovana vještakom angažirana za davanje mišljenja od strane branitelja okrivljenika pa je imala na uvid cjelokupni spis. Iz tog razloga predložila je i provođenje novog kombiniranog vještačenja oštećenice.

Na tu okolnost saslušan je stalni sudski vještak prof.dr.sc. K. R., psihijatar koja je navela da ju je svojevremeno odvjetnik J. tražio da izvrši uvid u SMS poruke sa pitanjem da li je moguće da osoba koja je traumatizirana i dalje održava kontakte kroz duži vremenski period i da li je iz tih poruka razvidno da je osoba traumatizirana. Pogledala je te poruke i rekla da iz poruka nije vidljivo da je osoba traumatizirana, ali da je moguće da osoba bude traumatizirana i da i dalje održava komunikaciju, odnosno da traumom potiskuje. Odvjetnik joj je tada zahvalio i rekao da ju neće angažirati i to je bio njihov usmeni razgovor. Upitana da li se sjeća da bi joj raniji odvjetnik predao kompletan spis iskazala je da se toga ne sjeća, već samo snopa poruka kojih je bilo jako puno.

Ispitana na ove okolnosti i prof.psiholog H. S. V. iskazala je da ona nije imala nikakvih kontakata niti s odvjetnicima, niti s ikim od stranaka.

Iz navedenog proizlazi da se između odvjetnika J., ranijeg branitelja okrivljenika i vještaka K. R. radilo samo o usmenom kontaktu, da vještak nije imao u rukama cjelokupan spis, kako to obrana želi insinuirati, a pogotovo ne službene zabilješke, jer je akcenat bio samo na SMS porukama pa kada odvjetniku očigledno odgovor nije bio interesantan za koncepciju obrane rekao je da istu neće angažirati, te ona niti nije bila angažirana radi davanja privatnog nalaza i mišljenja. Stoga nalaz i mišljenje koji prileži spisu nije kontaminiran na način da bi ga trebalo izdvojiti iz spisa i provesti drugo vještačenje, a posebno se ne radi o nezakonitom dokazu u smislu čl. 10 ZKP/08 pa da se isti ne bi mogao koristiti kao dokaz, iz kojeg razloga isti nije izdvojen iz spisa pa nije provedeno niti novo kombinirano psihijatrijsko-psihologijsko vještačenje.

Obrana je predložila i vještačenje po specijalisti ginekologije i opstetricije koje vještačenje je također provedeno i to po stalnom sudskom vještaku prof.dr.sc. H. H., a najviše se temeljilo na terminologiji iz medicinske dokumentacije koja prileži spisu, a u odnosu na pregled M. D. kod ginekologa i to na terminima "koitarche" i "uža rodnica".

Tako je vještak prof.dr.sc. H. H. ustvrdio da je oštećenica prilikom javljanja u ginekološku ordinaciju dr. S. u P. M. navela kao datum prvog spolnog odnosa – koitarcha 26.listopada 2014. u dobi od 17 i pol godina. Međutim, ovdje valja istaći kako je jasno da je oštećenica pri tome mislila na svoj prvi dragovoljni spolni odnos sa svojim dečkom, jer u to vrijeme ona još nije bila rekla, niti je željela reći što joj se u životu prije toga događalo. Iz njenog iskaza proizlazi da je sa R. T. imala spolni odnos upravo sa 17 i pol godina, što je u koincidenciji sa navodima u ovom nalazu (a ne sa 16 godina, kako to želi imputirati joj optuženik u svojoj obrani).

Što se tiče "uže rodnice" prema vještaku ista je bila posljedica upalne bolesti vanjskog spolovila, a aktivni spolni život ne ostavlja fizičke promjene u smislu fizičkih deformiteta ili proširenja. Jedini trag aktivnog spolnog odnosa je oštećenje himenalnog prstena odnosno samog himena.

Ovim vještačenjem nije obeskrijepljen iskaz M. D..

Nesporno je, a o tome govore oštećenica, njena majka, okrivljenik i njegova supruga da je oštećenica u određenom vremenskom razdoblju bila opterećena trudnoćom, te da je zbog toga obilazila liječnike – ginekologe, o čemu u spisu postoje nalazi, međutim to razdoblje nije u vezi sa inkriminiranim događajima.

Svjedok B. B., iskazala je da je okr. G. B. u nekoliko navrata vidjela u jutarnjim satima kako dolazi u stan obitelji D., u A. P., iskazala je da stanuje vrata nasuprot vratiju obitelji D., dijeli ih samo cesta. Vidjela je okr. G. B. u par navrata da je dolazio na tu adresu gdje stanuje obitelj D., ali ne može točno precizirati vrijeme. Dolazio je u jutarnjim satima, ali ne jako rano. Vidjela je u tih nekoliko navrata kako otvara portun od njihove okućnice, a dalje nije vidjela da li zvoni ili otključava vrata. Ukoliko bi ga vidjela u dolasku i odlasku on se mogao zadržati nekih sat vremena. U to vrijeme radili su i otac i majka od M. jer njen otac parkira ispred kuće pa po autu vidi kada dolazi ili odlazi i kada bi vidjela okrivljenika misli da roditelji od M. nisu bili kod kuće. Kako se svjedokinja sa sigurnošću nije mogla izjasniti oko razdoblja kada je vidjela okrivljenika da dolazi u stan u A. P., na kraju je rekla da joj je teško to odrediti, ali kada sada razmišlja da M. ima 21 godinu, tada je mogla biti na kraju osmogodišnje škole ili na početku srednje škole, odnosno da je mogla ići već u srednju školu, ali nije sigurna.

Nasuprot iskazu oštećenice, opt. G. B. u cijelosti poriče izvršenje kaznenih djela koja mu se stavljaju na teret, ističe da to što u optužnici piše je sve monstruozno, najgnjusniji roman i iz svega ne vidi ništa drugo nego eventualno njihovo dobro imovinsko stanje. Optužbe su mu potpuno nepoznate od prve do zadnje i u vezi njih nema što izjaviti osim da to nije učinio. Potvrdio je da je M. D. boravila kod njih ljeti u B., u njihovom apartmanu, navodeći da nikada nisu bili duže od dva do tri dana vikendom i tamo je uvijek bio sa svojom suprugom i sa M. U stanu u R., nikada nije dolazio sam, već sa svojom suprugom. Smatra da je brat njegove supruge, M. tata, patološki ljubomorna osoba na poslovni i emotivni uspjeh njihove obitelji i njegov odnos prema njima bio je motiviran financijskim razlozima, novčano, poklonima, skupim čestim čašćenjima, jer su obitelj D. godinama pomagali i okretali glavu kada bi bila situacija kod prepisivanja nekretnina na silu od strane roditelja, kao i sada u zadnjem slučaju kada je od roditelja uzeo novac. Pamti da je 2007. Z. prijetio njegovoj supruzi da će im uništiti život zbog čega su napisali zabilježbu kod javnog bilježnika. Smatra da ti ljudi mogu sve oprostiti osim uspjeha. Z. D. zaposlili su u svojoj firmi kao komercijalnog direktora, ali on nije izdržavao taj tempo. Iz firme je otišao unazad 10 - 11

godina i Z. je tada zabranio bilo kakav kontakt sa njima svojoj ženi i M., nisu se mogli viđati, ali roditelji su im bili stari i trebali su nekakvu skrb, što je bilo teško, jer su oni bili odsutni, pa je svojoj supruzi bio rekao neka se pomiri sa bratom i oni su mu tada bili dali 350.000,00 kuna i rekli im da se s time pomognu. On i supruga su poslovno u zadnjih 25 godina sa tvrtkom F. T. ostvarili zavidne rezultate čiji je rezultat njihovo dobro financijsko stanje pa na ljudskoj razini može razumjeti frustriranost njezinog brata da S. ima stan u P. od 2 milijuna eura i da kupuju stan u M. 2009. On i supruga u P. su preselili 2007. kada su se smanjili njihovi boravci u RH koji su se svodili na dva, tri puta godišnje motivirani posjetom roditeljima i poslovnim razlozima. Ističe da njegova supruga S. zna da on ovakve radnje iz optužnice nije učinio, oni su 36 godina u sretnom braku, vole se i ona to zna i oboje to znaju. Imaju uredan seksualni život, cijene jedan drugoga, od prvog dana kada su se upoznali ona zna da je žena njegovog života, da on živi s njom, uz nju i za nju i da će tako živjeti i dalje i neće ga spriječiti nikakve optužnice. I dan danas u poodmaklim godinama nikada ne šetaju a da se ne drže za ruke iz jednostavnog razloga, jer se vole. Pokušavao je doći do razloga zbog kojih ga je obitelj D. lažno prijavila, smatra da M. ovo nije mogla učiniti bez podrške svojih roditelja, a prvenstveno misli njenog oca koji je opsesivno ljubomoran na njihove uspjehe i materijalno stanje. Smatra da je žrtva podlo smišljenog plana i da će usmjeriti svu svoju energiju na to da to i dokaže.

Svjedok Z. D. potvrdio je da je radio u firmi optuženika 11 godina, i da su u vrijeme kada je on otišao iz te firme bili posvađani i nisu kontaktirali, a onda su se polovicom 2007. pomirili, te tvrdi da su od 2008. do 2013. njihovi odnosi bili najbolji, da su išli kod njih u P., a nalazili su se i roštiljali i kod njegovih roditelja. Potvrdio je također da je od okrivljenika i svoje sestre dobio 50.000 eura u protuvrijednosti kuna, oko 370.000,00 kuna, navodeći da mu je to bila kao otpremnina za ono što je kod njih radio. Isto tako naveo je da su bili u P. u tri navrata, kojom prilikom da je M. D. također spavala u krevetu sa tetom i tetkom, jer su oni uvijek njima s punim povjerenjem prepuštali M..

Svjedok N. D. suglasno iskazu njenog supruga navela je da je njen suprug radio 10-tak godina u firmi okrivljenika i njegove supruge u firmi F. T. do negdje 2006. nakon čega je bilo nekog prekida komunikacije između njihovih obitelji, a nakon što su se odnosi izgladili, okrivljenik i njegova supruga su na njihovu adresu u R. donijeli njenom suprugu 350.000,00 kuna kao otpremninu. Isto tako potvrdila je i to da su ona, njen suprug i M. tri puta bili kod okrivljenika i njegove supruge u P.

Iz iskaza svjedoka Z. D. i N. D. proizlazi da je nakon odlaska Z. D. iz firme okrivljenika došlo do narušavanja njihovih međusobnih odnosa, međutim i jedan i drugi su dosljedni u tome da su se njihovi odnosi sredili pri čemu svjedok Z. D. iskazuje da su između 2008. i 2013. bili najbolji. Na to ukazuje i činjenica što je u tom razdoblju i to 2008., 2009. i 2010. njihova kćer M. D. odlazila na K. kod okrivljenika i njegove supruge, uz odobrenje i povjerenje njenih roditelja. Niti iz obrane okrivljenika ne proizlazi da su oni tih godina sa obitelji D. bili u svađi i neprijateljstvu, naprotiv tri puta su M. i njeni roditelji bili kod njih u P. i imali su puno povjerenje u okrivljenika i njegovu suprugu.

Svjedok S. B. potvrdila je izjave okrivljenika da oni žive u skladnom braku, a iz njenog iskaza proizlazi da ona zaista ima puno povjerenje u svog supruga. Navela je da je njihov život takav da su oni uvijek zajedno, ujutro zajedno piju kavu, idu šetati, što je posebno tako nakon 2010., a do tada su radili pa su opet bili stalno zajedno na poslu. Supruga je upoznala sa 18 godina, a sada ima 55. Upoznala ga je na plesu u KUD S. kojeg su bili član. Njen suprug je bio poznati internacionalni plesač, a ona je tada išla u srednju ekonomsku

školu. Zaljubili su se i do danas su zajedno, a vjenčali su se kada je ona imala 17 i pol godina (nije ga mogla upoznati sa 18 godina), a suprug 24. Nadodala je da je njen suprug njoj uvijek bio jako dobar i da su se uvijek jako slagali u svakom pogledu, na privatnom, intimnom i poslovnom planu, u svim segmentima. Potvrdila je da je njen brat radio u njihovoj firmi 10 godina, te da je istu napustio 2006., kada se bio jako naljutio na nju, i kada su prekinuli taj radni odnos počeli su problemi. Brat da joj je prijetio, zvao ju je na telefon, rekao joj je da će joj iskopati oči, da će ju kad-tad uništiti o čemu da su napravili zabilješku i ovjerali kod javnog bilježnika. Ta svađa trajala je do kraja 2007. Ona je željela izgladiti odnos sa bratom, najviše zbog roditelja, uspjela je, i od tada do ove situacije njihovi odnosi nisu bili baš najbolji, ali su razgovarali, viđali se, a u ožujku 2008. pozvali su ih u P. gdje su bili njihovi gosti. U P. kod njih bili su još u dva navrata. U P. su opet spavali na isti način kao u B., da je M. s njima spavala u bračnom krevetu. Nikada nije vidjela ili primijetila da bi M. bila ljubomorna na njih, a njen brat nije možda bio ljubomoran na njihov uspjeh, nego na novac. Upitana zbog čega bi M. njenog supruga prijavila za tako teška kaznena djela kada proizlazi da su bili u idiličnom odnosu s istom, izjavila je da ne zna, da su ju po njenom mišljenju nagovorili M. roditelji.

Sin okrivljenika S. B. također je potvrdio da su D. dolazili kod njih u P. u posjetu. Njemu odnos između njegovih roditelja i obitelji D. nikada nije ležao, jer da nije bio dobar i prirodan od strane Z., a to je njegov ujak, i da su se njegovi roditelji dali iskorištavati u ime obitelji i sloge. I dan danas zamjera roditeljima što su na to pristali. I ovaj svjedok potvrđuje da su D. u P. bili kod njih ukupno tri puta, a prvi puta kada su se pomirili s njegovim roditeljima. Upitan od čega su se mirili iskazao je da je kod njih u obitelji jedna prilično komplicirana stvar i situacija, da je njegov ujak 10-tak godina radio kod njegovih roditelja i tada su bile česte svađe, na kraju je dao otkaz, jedno vrijeme su mu isplaćivali plaću, a onda su prekinuli, što on nije dobro primio i kulminiralo je time da je njegovoj mami prijetio da će je ubiti, iskopati joj oči i osvetiti se. To je bilo negdje do 2007. – 2008. Poslije je saznao da su Z. D. isplatili 50.000 eura i tada su se njegovi roditelji i D., odnosno Z. D., pomirili, što on nije nikada baš prihvatio.

Slijedom iskaza žrtve M. D., činjenice da je iskaz oštećenice M. D. u dijelu u kojem svjedoci imaju saznanja potkrijepljen iskazima svjedoka N. D., Z. D., A. F. i L. M. i rezultata kombiniranog psihijatrijsko-psihologijskog vještačenja, sud je poklonio vjeru iskazu žrtve M. D..

U odnosu pak na obranu optuženika valja istaći da je nesporno da on i njegova supruga S. B. žive u stabilnom braku (36 godina), da su postigli financijski i poslovni uspjeh, da imaju u vlasništvu nekretnine, između ostalih i vrijedne nekretnine u P. i M., te da je supruga okrivljenika, S. B., bila teško bolesna.

Sud međutim smatra neuvjerljivim da bi M. D. lažno teretila okrivljenika, iz razloga jer su je na to nagovorili njeni roditelji, koji su, a posebno njen otac Z. D., ljubomorni na financijski i osobni uspjeh okrivljenika i njegove supruge koja je sestra Z. D.. Iz provedenih dokaza je utvrđeno da je u jednom razdoblju nakon odlaska iz tvrtke F. T. Z. D. odnos između dviju obitelji bio narušen, međutim to se je riješilo na inicijativu S. B., nakon čega su njihovi odnosi ponovno funkcionirali na način da su se obitelji međusobno družile uglavnom kod roditelja okrivljenikove supruge i njenog brata Z. D., (roštilji i slično) a kada bi oni došli iz P., da je kao što je već navedeno obitelj D. bila kod njih u P. u tri navrata i da su roditelji M. D. u okrivljenika i njegovu suprugu imali puno povjerenje slijedom kojeg su ju i puštali preko ljeta s njima u B. vikendom. B. B. nije se decidirano izjasnila o razdoblju kada je vidala

okrivljenika u jutarnjim satima da dolazi u stan u kojem je živjela oštećenica A. P., međutim iz njenog iskaza proizlazi da je dolazio sam i kada su roditelji od M. radili, dok okrivljenik izričito poriče da bi ikada u taj stan dolazio sam bez svoje supruge, osim kada je nosio krv od svog punca Z. D., ali je onda kod kuće bio Z. D., a i to je očigledno bilo u ranijem razdoblju, jer je njegov punac moždani udar doživio početkom 2008., kako je to iskazala S. B., nakon čega se neko vrijeme krv nosila na S., par godina, a inkriminirani događaj u R. počinje u rujnu 2011.

Točno je, kako okrivljenik kaže da su kaznena djela koja mu se stavljaju na teret monstrozna, međutim po ocjeni ovoga vijeća jednako tako bi bilo monstrozno da roditelji zbog svojih nekakvih privatnih razloga, posebno tako banalnih, kao što je ljubomora na nečije financijsko stanje, iskoriste svoje dijete na način da za ovakva kaznena djela nekoga lažno tereti i da se u niz navrata izlaže stresu, sramu i neugodnostima prilikom davanja "lažnog" iskaza, a u najboljim godinama svojeg života, kako je to rekao L. M.

Činjenica je da su odnosi između obitelji bili poremećeni nakon što je Z. D. prestao raditi u tvrtki optuženika, što proizlazi i iz izjave ovjerene kod javnog bilježnika, međutim oni su se, kao što je već opisano, izgledili u periodu nakon potpisivanja navedene izjave. Poremećenost odnosa je očigledno bila imovinsko-pravne prirode, međutim s obzirom na slijed njihovih kasnijih odnosa po ocjeni ovoga suda isti nisu razlog da bi roditelji oštećenice svoje dijete iskoristili na naprijed opisani način.

Točno je da je oštećenica događaj prijavila, odnosno podnijela kaznenu prijavu 2. listopada 2017. sa već navršenih 20 godina, nakon što se sve ovo već prestalo događati, međutim ona je u svom iskazu dala objašnjenje za takvo što, odnosno u dokaznom postupku je utvrđeno da je ona svojim roditeljima to ispričala tek 30. rujna 2017., da su 1. listopada 2017. roditelji pozvali jednog prijatelja koji radi u Ministarstvu da ih savjetuje što da čine i da su nakon toga M. i njen otac Z. D. slijedeći dan otišli u Policijsku upravu u R. gdje je ona to slijedeći dan prijavila. Zašto to nije ranije učinila, proizlazi iz njene izjave kada kaže da nije vrištala i zvala u pomoć, jer nije htjela da drugi znaju za to, imala je tada mozak djeteta, bilo ju je strah, psihički je vršio pritisak na nju i nije ju pustio na miru, bilo ju je i sram i još uvijek ju je sram. Tetak joj je govorio da ako nekome to kaže da će njoj biti grozno, da će se svašta dogoditi, da će sve izgubiti, da će i sebe osramotiti koliko i njega i da će ju ljudi smatrati krivom. Mami nije ništa rekla od straha kako će reagirati i od straha kako će joj roditelji reagirati, tko će joj vjerovati, a tko ne, bilo je sto razloga. Do nedavno nije mislila da će sve ovo javno reći, jer ju je bilo sram i teško joj je. Kada su je ljudi pitali zašto to nije ranije rekla govorila im je da zbog straha i srama, a isto tako nije znala što će tetak napraviti ako to kaže. Zadnje vrijeme bilo joj je sve teže i morala je to izgovoriti, a počela ju je pratiti misao s obzirom da njen bratić, a radi se o sinu okrivljenika, ima 30 godina, pa ako dobije kćer i jednog dana se njoj nešto tako desi, onda bi ona bila kriva, a ne želi da se nekome ovakve stvari događaju.

Svjedok A. F. iskazala je da joj je M. govorila da ju je bilo strah ikome reći što se događa, jer se bojala kako je on dosta moćan da se ne dogodi nešto njoj i njenim roditeljima ukoliko kaže istinu, te da je on stvorio sliku da se zapravo ona osjećala krivom što se sve to događa.

Kombiniranim psihijatrijsko-psihologijskim vještačenjem oštećenice M. D. utvrđeno je da je oštećenica sposobna dati vjerodostojan iskaz i da se ne uočava da bi iskazivala na

način da izmisli događaje, nije utvrđeno da je proračunata ili sklona aktivnostima koje bi ugrozile drugu osobu, niti je sklona iskrivljanju istine.

S druge pak strane, vještačenjem optuženika utvrđeno je da dobiveni rezultati pokazuju da je motrenik na brojne čestice birao odgovore koji upućuju na izuzetne karakterne vrline koje se rijetko susreću i zapravo stavljaju sumnju na suradnju motrenika tijekom ispitivanja, da dobivene vrijednosti kontrolnih skala ukazuju na pokušaj iskrivljanja rezultata s ciljem stvaranja dobrog dojma i pretjerano dobre slike o sebi, da rezultati na skali inventara ličnosti sugeriraju odgovaranjem na način da se prikaže kao osoba bez uobičajenih manjih nedostataka, te je znak obrambenog pristupa. U iznošenju nekih podataka koji idu njemu u korist postoji neočekivana preciznost.

Iz uvjerljivog i jasnog iskaza svjedoka M. D. tako je utvrđeno da ju je u ljeto kada je imala 11 godina, u apartmanu u B., na K., okrivljenik pozvao u sobu, skinuo svoje kupaće, pokazao joj svoj spolovilo, skinuo njene kupaće i gledao njeno spolovilo, rekla mu je da makne svoje, jer joj se gadi, a on nije htio. Rekao joj je i "samo da pogledam" i da je to normalno. Tom prilikom dirao je rukom njeno spolovilo i sve je to trajalo kratko, nekih pet minuta, nakon čega se ništa nije događalo do slijedećeg ljeta.

U ranijem iskazu M. D. rekla je određeno da je to bilo 2008. kada je bila u 5-tom razredu osnovne škole i imala 11 godina, a kada su ona i okrivljenik ostali sami u apartmanu. Tada je rekla i da mu je spolovilo bilo ukrućeno, da je pokrila oči rukama i govorila mu da ga makne, da je skinuo njene kupaće i da ju je dirao po spolovilu.

I u jednom i drugom iskazu potpuno suglasno M. D. ispričala je da je o tome rekla svojoj teti S. B. dok su šetali u B., a tetak je išao iza njih. Teta prvo nije razumjela što ona govori, zastala je, rekla da to nije normalno i da ne razumije što joj govori, a kada su došli u apartman poludjela je, govorila da to nije normalno, derala se i govorila da je to bolesno. Ona je to govorila tetku. Osjećala se je krivom, kao da je ona nešto napravila pa kada je teta izašla na terasu pitala je tetka što je to bilo, a on joj je rekao da je zločesta i da ne daj Bože da bi to nekom govorila. Sve je to bilo rečeno u smislu da je ona kriva i to se ljeto više ništa nije događalo. Nakon par godina tetak joj je spomenuo da se teta sjetila tog događaja i da je počela pričati o tome, pitala ga je što joj je rekao, a on joj je odgovorio da joj je rekao da je M. tada bila nešto krivo shvatila, jer da je upala u wc dok se on presvlačio.

Svjedok S. B. iskazala je da nije točno da joj je M. to tada rekla, jer da ona to sigurno ne bi zaboravila i bez obzira koliko voljela svog muža nikada M. ne bi izložila opasnostima, vodila ju iz vikenda u vikend u B., a niti bi dalje ostala sa svojim mužem.

Proveden je i dokaz suočenjem svjedoka S. B. i M. D. na ove okolnosti, te su nakon međusobnog optuživanja one ostale svaka pri svom iskazu. Tako je primjerice S. B. iskazala "ne možeš se tako odnositi prema nama, ti lažeš", M. D. joj je uzvratila "ne lažem". Zatim je S. B. rekla "jednostavno te može biti sram", a M. D. "vas dvoje može biti sram, a i tebe, jer sam ja tvoja krv, a ne njegova". S. B. je postavila pitanje "pa šta misliš da bih ja nakon toga da si mi ti to ispričala tebe i dalje dovodila u B.", na što je M. D. uzvratila "on te je uvjerio da ništa nije bilo i da sam ti sve ovo ispričala on bi te uvjerio i ti bi njemu vjerovala".

Sud je imajući u vidu potkrijepljenost iskaza svjedoka M. D. iskazima ranije navedenih svjedoka, rezultate kombiniranog psihijatrijsko-psihologijskog vještačenja, te dosljednost i postojanost iskaza oštećenice u istrazi i na raspravi o ovom događaju poklonio

vjeru njenom iskazu i utvrdio da je okr. G. B. na opisani način pod točkom 1) presude nad djetetom mlađim od petnaest godina, M. D., koja je rođena ..., izvršio bludnu radnju i time počinio kazneno djelo iz čl. 158 st. 1 i 2 KZ/11.

Žrtve ovog kaznenog djela su djeca koja nisu navršila petnaest godina, okrivljeniku je bila poznata dob M. D., jer mu je ista nećakinja, slavili su njene rođendane, bila je vrlo bliska sa njima, posebno sa okrivljenikovom suprugom, pa iako svjestan navedenog i nedopuštenosti takvog ponašanja okrivljenik je poduzeo ove radnje u cilju zadovoljenja spolnog nagona.

U činjeničnom opisu sud je izostavio riječ u šestom retku "hlače" jer iz iskaza oštećenice ne proizlazi da bi na sebi imala i "hlače" nego je imala kupaće gaćice, pa je tako ispred riječi "gaćice" dodano "kupaće". Na ovaj način sud nije proširio niti izmijenio optužnicu.

U odnosu na događaje pod točkom 2) alineja jedan ljeti 2009. i 2010. u apartmanu u B. na otoku K. iz iskaza oštećenice na raspravi proizlazi da joj je optuženik kod tog prvog spolnog odnosa (2009.) rekao da legne na krevet, što je učinila, ali je odbijala odnos govoreći mu da ne želi. Vidio je da tako neće moći pa je sjeo na krevet i rekao joj da sjedne na njega što je i učinila. Boljelo ju je, međutim došlo je do spolnog odnosa, ali je to trajalo jako kratko, pet do deset minuta. Tom prilikom nije krvarila i to je bilo to čega se sjeća tog ljeta, tog prvog spolnog odnosa se dobro sjeća, a toga je bilo toliko da ne može točno reći kada je bilo i koliko puta to ljetu. Ne može se sjetiti gdje je bila teta, ona se nije nikada dugo vremena udaljavala, mogla je biti na plaži.

Sjeća se i da je tražio oralno zadovoljavanje na crvenoj fotelji u boravku, pokušao ju je oralno zadovoljiti, što je ona izrazito odbijala, jer joj je to odvratno, a on je rekao da je to super, jer da je jezik najjači mišić na tijelu. U svakom slučaju tog ljeta bilo je više spolnih odnosa i više oralnog zadovoljavanja i to da bi ona oralno zadovoljavala optuženika ili obrnuto, a to se događalo ili u spavaćoj sobi ili u dnevnom boravku.

M. D. predočen je njen raniji iskaz te je ona u cijelosti potvrdila taj iskaz. Neznatne različitosti u iskazu mogu se obrazložiti protekom vremena i činjenicom da je oštećenica u najmanje 4 navrata morala opisivati događaje koji su traumatični i to na policiji, dva puta na sudu, te vještacima.

Stalni sudski vještak utvrđuje da njene formulacije "ne znam", "nisam sigurna", "ne znam točno" samo ukazuju da ona ne može sa visokom razinom sigurnosti tvrditi neke činjenice, ali upravo potvrđuju da se ne radi o osobi koja pod svaku cijenu želi pozitivan ishod ili osobnu korist. Pitanjima kojima je bila izložena na raspravi imala je mogućnost nadomještanja nesjećanja sa izmišljenim činjenicama i sjećanjima, ali tu mogućnost nije koristila.

U svom ranijem iskazu ustvrdila je da je drugo ljetu, dakle 2009. sve opet počelo, i da je to ljetu bio prvi spolni odnos, a prije nego što se to dogodilo optuženik joj je govorio da će oni ovog ljeta to obaviti i da će biti vjerojatno malo krvi. Prije tog spolnog odnosa bilo je svega drugog.

Iz ovog njenog iskaza koji nije u suprotnosti sa iskazom na raspravi, samo je detaljniji, utvrđeno je da je oštećenica u odnosu na kazneno djelo pod točkom 2) alineja jedan ležala na krevetu u spavaćoj sobi, da ju je boljelo, a ne da joj je okrivljenik rekao da će je boljati, već je

rekao da će biti malo krvi. Nije utvrđeno da joj je okrivljenik tom prilikom gurao prste u spolovilo ("to ljeto je iskorištavao svaku priliku da joj stavi ruke u gaćice i spolovilo, tog ljeta bio je i prvi spolni donos"). Iz navedenog citata ne proizlazi da bi okrivljenik prilikom tog prvog spolnog odnosa oštećenici gurao prste u spolovilo. Isto tako iz njenih iskaza nije utvrđeno da je ona upravo tom prilikom plakala i molila da prestane, već "sjeća se da je jednom plakala za vrijeme odnosa" dok je prilikom ovog prvog spolnog odnosa "govorila mu je da ju to guši i da to neće, uvijek mu je davala do znanja da to ne želi".

U skladu s time sud je precizirao činjenični opis čime nije narušen identitet optužbe, a u odnosu na "ležanje" sud je prihvatio njen iskaz u istrazi koji je detaljniji, a kada je navela da je to bilo dok je ležala na krevetu, a ne "da ju je polegao na leđa u krevet".

Nadalje, iz iskaza svjedoka M. D. proizlazi da se ona ne može točno sjetiti koliko se je puta to dogodilo tijekom ljeta 2009., ali u svakom slučaju navodi da je bilo više, kako spolnih odnosa, tako i oralnog zadovoljavanja ili u spavaćoj sobi ili u dnevnom boravku.

U istrazi je navela da je to ljeto kada se dogodio prvi spolni odnos bilo ukupno 4 ili 5 spolnih odnosa i okrivljenik bi uvijek svršavao u nju. Svaki puta mu je davala do znanja da to ne želi, a on bi se uvijek izživcirao i to užasno i govorio da će ostati bez svega i da će joj se nešto dogoditi. Morala je tetka i oralno zadovoljavati, a to je bilo onda kada se jako opirala seksualnom odnosu pa je onda on tražio "bar to", a upotrebljavao je svakakve termine kao npr. "moraš popušiti".

U odnosu na 2010. godinu, na K. navela je da je bilo i seksualnih odnosa i oralnog odnosa i drugo.

Dakle, prema iskazu oštećenice u ljeto kada je došlo do prvog spolnog odnosa, 2009., bilo je ukupno 4 – 5 spolnih odnosa ili oralnog zadovoljavanja iz čega proizlazi da je to ljeto, kada se oduzme onaj prvi spolni odnos koji je posebno opisan i presuđen pod točkom 2) alineja 1, bilo još tri ili četiri spolnih odnosa. S obzirom da se oštećenica o broju ne može sa sigurnošću izjasniti, valjalo je, u sumnji, presuditi u korist okrivljenika pa je tako sud uzeo u obzir da su u 2009. bila još tri spolna odnosa ili oralnog zadovoljavanja. Kada se tome pridoda da je prema njenom iskazu "drugo ljeto bilo svega i spolnih odnosa i oralnog zadovoljavanja", dakle, 2010., ali nije navedeno u kojem broju, samo proizlazi da je toga bilo više, pri čemu sud smatra utvrđenim da su bila najmanje dva spolna odnosa ili oralnog zadovoljavanja, jer i ovdje u slučaju nesigurnosti o broju navrata isto je valjalo tumačiti u korist okrivljenika kada oštećenica nije bila sigurna o kojem se broju radilo, a bilo je više puta. Tako je sud uzeo utvrđenim da se tijekom ljeta 2009. to dogodilo tri puta, a tijekom ljeta 2010., još najmanje dva puta, odnosno sveukupno pet puta u odnosu na točku 2) al.2., i to spolnih odnosa i oralnog zadovoljavanja kada bi oštećenica jako odbijala spolni odnos pa je onda okrivljenik tražio "bar to".

Isto tako iz iskaza svjedoka M. D. utvrđeno je da se znalo događati da kada bi išli spavati da bi okrivljenik čekao da mu supruga zaspi, a onda bi ju počeo oprezno dirati. On bi tada uzimao njenu ruku da ona njega dira po spolovilu i u tim prilikama bi ejakulirao, ali ne uvijek. Sjeća se da je jednom ejakulirao po plahti pa je čistio tu plahtu i svijetlio s lampicom. Tada bi ona spavala u sredini između tete i tetka.

Oštećenica nije precizirala da li je to bilo 2009. ili 2010., ali u svakom slučaju govorila je o više slučajeva, jer je rekla "znalo se događati" . Kako nije točno utvrđeno koliko se je

puta to dogodilo, a bilo je više puta, sud je uzeo utvrđenim da se to dogodilo u najmanje dva navrata.

Što se tiče pravne kvalifikacije sud smatra utvrđenim da se pod točkom 2) ne radi o spolnoj zloporabi djeteta mlađeg od petnaest godina iz čl. 158 st. 1 i 5 KZ/11, kako je optuženo, već da se u odnosu na točku 2) alineja jedan i dva radi o ukupno 6 kaznenih djela (1 + 5) spolne zloporabe djeteta mlađeg od petnaest godina iz čl. 158 st. 1 KZ/11, a pod točkom 2) alineja tri o dva kaznena djela spolne zloporabe djeteta mlađeg od petnaest godina iz čl. 158 st. 1 i 2 KZ/11.

U optužnici se G. B. tereti da je djelom pod točkom 2) počinio 15 kaznenih djela iz čl. 158 st. 1 i 5 KZ/11 dakle uz primjenu sile ili prijetnje. Međutim, u činjeničnom opisu nije navedeno u čemu bi se sastojala sila ili prijetnja iako je oštećenica o tome iskazivala, pogotovo o psihičkoj prisili. Dodavanjem ovih okolnosti sud bi prekoračio optužbu.

Imajući u vidu navedeno, kao i da nije utvrđeno da je okrivljenik oštećenici pod 2) alineja jedan upravo tom prigodom gurao prste u spolovilo, da je skinuo sa nje odjeću, jer istu nije ni imala, već je bila u kupaćem kostimu pa joj je skinuo isti, kao i da je tada plakala, utvrđeno je da mu je govorila da ju guši i da neće, čime je dala do znanja da to ne želi, okrivljenik G. B. proglašen je krivim zbog kaznenog djela iz čl. 158 st. 1 KZ/11.

Isto tako kod kaznenog djela pod točkom 2) alineja dva nije opisana sila ili prijetnja pa je optuženik također počinio kazneno djelo iz čl. 158 st. 1 KZ/11.

Kod kaznenog djela iz točke 2) alineja tri radi se o kaznenom djelu iz čl. 158 st. 1 i 2 kao i u slučaju kod kaznenog djela pod točkom 1), jer okrivljenik svojim postupanjem nije ostvario spolni odnos sa oštećenicom, niti sa spolnim odnosom izjednačenu spolnu radnju, jer se radilo o uzajamnom dodirivanju pa je prema oštećenici počinio kazneno djelo bludne radnje.

Iako se i ovdje optuženik tereti za kazneno djelo iz čl. 158 st. 1 i 5 KZ/11 u optužnici činjenično nisu opisane sila ili prijetnja.

Ovakvim radnjama optuženik je zadirao duboko u dječju intimu, u sferu njezine seksualnosti, te povrijedio osjećaj srama oštećenice, što je razvidno iz njenog iskaza kada opisuje na koji način je to sve doživjela, a radnje je nesporno poduzeo radi zadovoljenja svojih potreba u sferi spolnosti.

Djeca zbog svoje nepotpune fizičke i psihičke razvijenosti ne mogu pružiti odgovarajući otpor, niti shvatiti značenje spolne slobode i neželjenog spolnog odnošaja, zbog toga je toj populaciji i pružena posebna kaznenopravna zaštita. Oštećenica je iskazala da je davala do znanja okrivljeniku da to ne želi, međutim čak i pristanak djeteta na spolni odnošaj ne isključuje postojanje kaznenog djela, jer u toj dobi dijete nije sposobno dati pristanak na spolni odnošaj.

U odnosu na kaznena djela pod točkom 3) optužnice u R., okr. G. B. se tereti za razdoblje od rujna 2011. do konca ožujka 2012. S obzirom da je M. D. rođena okrivljenik je ovo kazneno djelo mogao počinuti samo do trenutka kada je M. D. navršila 15 godina života, dakle do 21. ožujka 2012., a ne do konca ožujka 2012., pa je u tom smislu izmijenjen činjenični opis. Iz iskaza oštećenice, a imajući u vidu i datum njezinog rođenja, ona je u

1.razred srednje škole krenula u 9.mjesecu 2011. U svom je iskazu govorila da se to u R. počelo događati u 8.razredu osmogodišnje škole, ali to nije dio inkriminacije, a oštećenica je u 8.razredu dakle bila do 6.mjeseca 2011., te je u 9.mjesecu 2011. krenula u 1.razred srednje škole. Te godine,, navršila je 14 godina života.

Okrivljenik se i ovdje tereti, vjerojatno "od oka" da je počinio 15 samostalnih kaznenih djela spolne zlouporabe djeteta mlađeg od petnaest godina iz čl. 158 st. 1 i 5 KZ/11, za koje je zapriječena kazna zatvora od 3 do 15 godina i gdje okrivljenik za svako djelo samostalno odgovara, jer kod kaznenih djela koja predstavljaju napad na spolnu slobodu ne mogu se pravno označiti kao produljena.

Kada je oštećenica M. D. opisivala događaje u R. ona je rekla da je okrivljenik dolazio kod nje sve dok nije navršila 17 godina i bila u 3.razredu srednje škole. Dakle, opisivala je događaje i dolaske okrivljenika i izvan inkriminiranog razdoblja i to dvije godine nakon tog razdoblja, što očigledno državno odvjetništvo nije imalo u vidu pa su obuhvaćene i radnje nakon njene 15-te godine života, iako se djela koja se okrivljeniku stavljaju na teret ne mogu počinuti nakon navršene 15-te godine života djeteta.

Dakle, kada uzmemo u obzir vremensko razdoblje u odnosu na kaznena djela pod točkom 3) optužnice od rujna 2011. do 21.ožujka 2012. valjalo je najprije utvrditi da li je, kada je i u koliko navrata okr. G. B. boravio u RH u tom razdoblju.

Prema iskazu oštećenice okrivljenik koji je inače bio u P., bi kod nje dolazio svaki puta kada bi oni bili tu i to po dva do tri puta, a dolazili su tri puta godišnje po jedno tri tjedna. Prema obrani okrivljenika oni su u RH iz P. dolazili dva do tri puta godišnje po 10, 15 ili više dana. Upravo o toj 2011. detaljnije je iskazivao sin optuženika, pa je tako naveo da period od 9.mjeseca 2011. pa do 3.mjeseca 2012. pamti po dvije stvari, prva je da je to prvi period kada su boravili u M., gdje je stan kupljen krajem 2009., tijekom 2010. se renovirao, a 2011. su uspjeli tamo otići. Njegovi roditelji bili su u M. između 3. i 6.mjeseca 2011., a svi zajedno naknadno u 8.mjesecu 2011. i to prvo njegovi roditelji. a nakon 15-tak dana i on. Druga stvar koju pamti te godine bilo je to da su prvi puta roditelji i on proveli Božić razdvojeno, to je bio Božić kada je on bio u R. u M., a roditelji su bili u P. sa obitelji D.. Prethodno to ljeto 6. i 7.mjesec 2011. proveli su u RH. Nakon što je obitelj D. otišla iz P. njegovi su roditelji bili u P. još tri tjedna i vratili su se u R., a gledajući u putovnicu vidio je da je to bilo 30.1.2011. (očigledno omaška svjedoka što proizlazi kako iz kronologije datuma u njegovom iskazu, tako i iz preslike putovnice optuženika iz čega je utvrđeno da je to bilo 30.1.2012.)

Sud je izvršio uvid u putovnicu okrivljenika, te je utvrđeno da je u putovnici okr. G. B. broj 059885084 izdanoj 7.7.2011. sa datumom valjanosti do 7.7.2021. evidentiran prijelazak državne granice 30.siječnja 2012. aerodrom R.-C. (C. D. G.). Datum prije toga kao evidentirani prijelazak državne granice je 2.8.2011., koji datum je i izvan inkriminiranog razdoblja.

Iskaz ovog svjedoka da je obitelj D. boravila u P. za Božić 2011. potvrdila je i supruga okrivljenika, S. B., oštećenica M. D., te njeni roditelji N. i Z. D.. Kada se uzme u obzir da bi okrivljenik iz P. dolazio u tri navrata tijekom godine, što proizlazi kako iz njegove obrane, tako i iskaza oštećenice, da je jednom to u svakom slučaju bilo preko ljeta kada bi odlazili i na K. u svoj apartman, da je obitelj D. u 12.mjesecu 2011. boravila u P., te imajući u vidu podatke iz putovnice, te iskaz svjedoka S. B. sud smatra utvrđenim da je u razdoblju od rujna

2011. do 21.ožujka 2012. okr. G. B. u RH boravio u jednom navratu, u vrijeme prijelaska državne granice 30.siječnja 2012.

Nema dokaza da je u RH optuženik boravio od 9.mjeseca 2011. pa do 30.siječnja 2012., a u 12.mjesecu 2011. obitelj D. bila je u P..

Prema izjavi oštećenice svaki puta kada bi došao iz P. dolazio bi kod nje dva ili tri puta, pa imajući to u vidu, budući oštećenica nije sigurna da li se radilo o dva ili tri puta, valjalo je u prilog okrivljenika uzeti u obzir da je to bilo dva puta u inkriminiranom razdoblju.

U odnosu na događaje u R. u A. P., utvrđeno je na temelju iskaza oštećenice, da je okrivljenik iskorištavao odsutnost ukućana, njezinih roditelja koji su u jutarnjim satima bili na poslu, dolazio u stan, u kojem je tada bila dijete M. D., koja je u inkriminirano vrijeme pod toč. 3 išla u srednju, a ne osmogodišnju školu tako da nije važno u kojim smjenama je radila škola V., u nakani zadovoljenja spolnog nagona zahtijevao spolni odnosa sa istom, što je ona odbijala i molila ga da prestane, a on joj je govorio kako to mora napraviti, kako se brine za nju, jer to odbija raditi, prijeteći joj i da će joj se nešto dogoditi, radi čega je ona u strahu od navedenog sa istim i stupila u spolni odnos u svakom navratu.

Iz iskaza oštećenice M. D. utvrđeno je da je okr. G. B. kada je ona prestala dolaziti na K. počeo dolaziti kod nje u R., na adresu A. P. gdje je živjela sa roditeljima. Prva dva puta ona mu je otvorila vrata, a nakon toga mu više nije htjela otvarati, pravila se da je nema kući, a on bi ju zvao na mobitel jedno sto puta, da bi zatim napravio ključ od stana, a kojeg je, smatra, uzeo kod njene none i nonota. Svaki puta kada bi došao kod nje u R. nagovarao bi ju na spolni odnos, a ona bi to svaki puta odbijala, molila ga je da to ne čini, govorila da ne želi, da ne može, da ju boli, a on je uvijek bio uporan. Ovo u R. je trajalo negdje od njenog 8.razreda pa do 3.razreda srednje škole, ne zna zbog čega je stalo, jednostavno okrivljenik je prestao dolaziti kod nje. Uvijek bi kod nje doma dolazio u jutarnjim satima, na silu bi ju skidao, govorio da to mora raditi, a iskorišteni prezervativ tetak bi uvijek uzimao sa sobom. Kod oralnog zadovoljavanja davao bi joj upute da ne smije koristiti zube nego jezik, čak joj je rekao da je s vremenom sve bolja. Govorio joj je da su u tome jednako krivi i da ako to nekome kaže da će joj biti grozno i da će joj se svašta dogoditi. Osjećala se kao da joj je to obaveza, a čim bi netko ušao u kuću nadala se da je to mama ili bilo tko drugi samo ne tetak. Osjećala se bespomoćno, kao da je njegovo vlasništvo. Bilo ju je sram i još uvijek ju je sram.

Okr. G. B. znao je da M. D. nema 15 godina, bila mu je nećakinja, slavili su njene rođendane i slično. Analizirajući uvjerljiv i jasan iskaz oštećenice M. D. isti je u cijelosti prihvaćen kao vjerodostojan, jer je detaljno opisivala neprimjereno postupanje okrivljenika prema njoj, iznoseći i pojedine komentare okrivljenika, a prilikom suočenja sa svjedokom S. B., njenom tetom, je i zaplakala.

Okrivljenik i svjedoci S. B. i S. B. u svojim iskazima spominjali su i to kako je otac od S. B. i Z. D. imao krajem 2007., odnosno početkom 2008. moždani udar, u vezi čega pije lijek Marivarin, te da je nakon tog moždanog udara, morao često vaditi krv koja se nekoliko godina nosila na S. na pretrage, a da bi onda optuženik tu krv iz M. nosio Z. na V., a Z. bi onda to nosio na S., da se napravi pretraga, jer da je on u toj bolnici imao neku vezu pa bi samo došao i predao to preko reda. Optuženik je u vezi toga iskazao i to da je na početku Z. čekao na cesti, pa u kafiću, ali kako je on neodgovoran i ustao bi iz kreveta tek kada bi ga nazvao, zaključio je da mu je bolje da mu to donese do kuće. Ovim je vjerojatno okrivljenik želio reći da ukoliko ga je susjeda B. B. koji puta i vidjela da dolazi sam u stan, da je to bilo upravo radi

predaje krvi. Optuženik je rekao da se ovo vađenje krvi odvijalo od 2010. do 2013., međutim iz iskaza S. B., o čijem ocu se radilo, proizlazi da je njen otac imao moždani udar početkom 2008., te je od tada morao vaditi krv koja se morala nositi na Zavod na S. i to je trajalo par godina. Epruvete bi uzeo njen suprug i nosio Z., njenom bratu, ispred marketa na V., a kako je on neodgovorna osoba, njen muž bi ga čekao po pola sata, a on bi još bio u krevetu, pa mu je to nakon nekog vremena dosadilo i otišao bi tada Z. kući predati te epruvete, jer je Z. u bolnici imao nekoga tko bi mu to uzeo preko reda. S obzirom da je otac od S. B. imao moždani udar početkom 2008., a prema njenom iskazu nošenje krvi na S. trajalo je par godina, pa imajući u vidu inkriminirano razdoblje od rujna 2011. do 21. ožujka 2012., nije utvrđeno da bi se u tom razdoblju još uvijek nosila krv na analizu na S., jer je sama supruga optuženika rekla da se to na S. nosilo par godina, ne može reći da li tri ili četiri, a nakon toga se nosilo u Zdravstveni centar u M. Ove okolnosti oko vađenja krvi međutim optuženik i njegova supruga S. B. nisu isticali u istražnom postupku.

Temeljem iskaza oštećenice sud je nedvojbeno utvrdio da je okr. G. B. na opisani način pod točkom 3) iskoristivši odsutnost ukućana, kao i svoj bliski odnos tetka i nećakinje, te iako svjestan nedopustivosti svojeg postupanja, obzirom na djetetovu dob, u nakani zadovoljenja svog spolnog nagona zahtijevao spolni odnos sa djetetom M. D. u dva navrata u inkriminiranom razdoblju, te je navedena s njime i stupila u spolni odnos, nakon što joj je isti zaprijetio da to mora raditi, da će joj se u protivnom nešto dogoditi, što je protumačila da će se nešto dogoditi njenim roditeljima, te govoreći joj da je zločesta pa je ona u strahu od izrečenih prijetnji s istim stupila u spolni odnos. Postupanje optuženika bilo je usmjereno na zadovoljenje spolnog nagona pri čemu je zadirao duboko u dječju intimu, u sferu seksualnosti, te ostvario u dva navrata sva bitna obilježja kaznenog djela spolne zloporabe djeteta mlađeg od petnaest godina iz čl. 158 st. 1 i 5 KZ/11.

U odnosu na kazneno djelo pod točkom 4) izreke ove presude opt. G. B. najprije se optužnicom teretio da je tijekom 2011., točno neutvrđenih dana, u stanu u R., fotografirao spolovilo djeteta M. D. crnim fotoaparatom i njihov seksualni odnos. Nakon toga na raspravi od 13. lipnja 2018. optužnica je izmijenjena na način da se pod ovom točkom opt. G. B. stavlja na teret da je u vrijeme i na mjestu kao pod točkama 2) i 3), dakle i u R. na K., te ne samo tijekom 2011., nego to znači valjda kroz cijelo inkriminirano razdoblje, okrivljenik fotografirao spolovilo djeteta M. D. crnim fotoaparatom i njihov seksualni odnos.

U odnosu na navedenu inkriminaciju opt. G. B. je, kao i za sve ostale, porekao izvršenje i ovog kaznenog djela, a žrtva M. D. je u odnosu na navedeno izjavila na raspravi da je okrivljenik snimao i slikao njihov odnos skoro svaki puta, a da se to događalo i na K. i u R., međutim u svom ranijem iskazu u odnosu na kojeg se na raspravi očitovala da ga u cijelosti potvrđuje, pri čemu valja imati u vidu da je iskaz na raspravi dat kasnije, da je oštećenica davala iskaze na policiji, isto tako i vještaku, sud smatra utvrđenim da je vjerodostojnije ono što je navela u istrazi, a tada je decidirano navela da je okrivljenik kada je došao u stan u R., ujutro, otvorila mu vrata, da su imali kratko odnos, jer ju je boljelo, i da je tada snimao spolni odnos malim crnim aparatom, a snimao je da se ne vide njihova lica. U ovom svom iskazu nije uopće spominjala da bi okrivljenik imao u B. crni fotoaparat, niti da bi tim aparatom tamo bilo što slikao. Sud smatra utvrđenim da je to bilo u R. i to točno neutvrđenog dana tijekom 2011.

Ovakvim ponašanjem okr. G. B. neovlašteno je snimio dječju pornografiju, te na taj način počinio kazneno djelo iskorištavanjem djece za pornografiju iz čl. 163 st. 1 i 2 KZ/11.

U odnosu na kazneno djelo pod točkom 5) u optužnici se okr. G. B. tereti da je tijekom ljeta 2010. i 2011. u apartmanu, u mjestu Z., Općina B., točno neutvrđenog dana, na laptopu crne boje, pokazivao djetetu M. D. pornografiju odraslih, ali i video snimke spolnog odnošaja s djecom.

Na raspravi od 13.lipnja 2018. izmijenjen je činjenični opis tako da se okrivljeniku stavlja na teret da je to kazneno djelo počinio u vrijeme i na mjestu kao pod točkama 2) i 3) (dakle i u R. i u B.) točno neutvrđenih dana, na laptopu crne boje pokazivao djetetu M. D. pornografiju odraslih, ali i video snimke spolnog odnošaja s djecom i to točno neutvrđenog dana tijekom ljeta 2010. ili 2011. u apartmanu u mjestu Z.

Ovdje prvo valja istaći da se 2011. u apartmanu u B. na otoku K. nije događalo ništa, jer M. D., kako je utvrđeno, te godine više nije dolazila u B. ljeti, jer je prestala dolaziti u 8.razredu, a okrivljeniku se pod točkama 2) i 3) niti ne stavlja na teret razdoblje 2011., već razdoblje 2008., 2009. i 2010., pa stoga "u vrijeme i na mjestu kao pod točkama 2) i 3)" nije i 2011. godina.

Nadalje, iz iskaza oštećenice M. D. proizlazi da je okrivljenik u apartmanu u B. imao laptop crne boje, a ne u R. Tako iz iskaza oštećenice u vezi navedenog proizlazi da je okrivljenik pokazivao joj pornografiju odraslih, a da je u jednom slučaju bila u pitanju dječja pornografija i da se točno sjeća kako je to dijete izgledalo, da je dječju pornografiju pokazivao na K., a odraslu gdje je stigao. On bi otvorio laptop, pogledali bi, to su bili neki kratki filmovi i onda bi došlo do spolnog odnosa ili oralnog zadovoljavanja, možda nekada i ne bi, stalo bi samo na filmu, jer bi se teta vratila. S obzirom da oštećenica ovdje spominje tetu, ovi događaji nisu se mogli odvijati u R., jer u stanu M. D. u vrijeme inkriminiranih radnji nije bila prisutna njena teta, teta je bila u B., na otoku K. Isto tako izjavila je da je u B. na K. bio samo jedan laptop na kojem joj je optuženik pokazivao pornografiju i njime se koristio isključivo G., ona nije vidjela da bi se i S. njime koristila.

Oštećenica M. D. ispitana u istrazi na ove okolnosti, iskazala je da je na K. tetak imao laptop i više puta joj je pokazivao pornografske snimke, a jednom joj je pokazao video snimke s djetetom, pokušao joj je dati do znanja kako je to normalno i da to sva djeca rade i govorio joj je da mora naučiti, jer da svu djecu netko uči. Nije logično da bi okrivljenik dolazio kod oštećenice u stan u R. noseći sa sobom laptop, nego je za to koristio upravo onaj kojeg je imao u apartmanu na K..

Iz naprijed navedenog proizlazi kao utvrđeno i dokazano da je opt. G. B. upravo u apartmanu u mjestu Z., B., tijekom ljeta, pokazivao djetetu M. D. pornografiju odraslih, ali i video snimku spolnog odnošaja s djecom, to je mogao pokazivati jedino tijekom ljeta kada je ona dolazila u B., a to su bila ljeta 2008., 2009. i 2010. pa kako se od tih godina inkriminira samo 2010., onda je sud u činjeničnom opisu naveo samo tu godinu, a ne i 2011. iz već naprijed navedenih razloga.

Nadalje, na prijedlog obrane provedeno je i vještačenje po stalnom sudskom vještaku telekomunikacijske i informatičke struke K. H. i to vještačenje prijenosnog računala koje je dostavila obrana, pri čemu odmah valja napomenuti da nije dostavljeno prijenosno računalo crne boje, o kojem je govorila oštećenica, već je dostavljeno računalo marke Dell, zlatne boje, koje je prema informacijama proizvođača dostavljeno distributeru 22.1.2016., što znači da je istog okrivljenik nabavio daleko nakon inkriminiranih događaja. Vještak je tako utvrdio da je isključivo vlasnik osobnog računala Dell mogao i trebao naknadno presnimiti inkriminirani

materijal koji je nastao 2010. ili 2011. na navedeno novo računalo 2016. da bi on tamo bio pronađen. Vještak je utvrdio da se u dostavljenom materijalu nalaze datoteke starije od siječnja 2016., ali bez pronalaska sadržaja od interesa. Eventualna reprodukcija pornografskog sadržaja tijekom 2010. ili 2011. mogla bi se utvrditi ukoliko bi se na vještačenje uzeo uređaj koji je u svrhu reprodukcije i upotrebljavan (upotrebljavano je crno prijenosno računalo, a ne zlatno).

U svojstvu svjedoka saslušan je i B. N. iz čijeg je iskaza utvrđeno da je postupao kao policijski istražitelj i da su dobili nalog od suca istrage za pretragu temeljem kojeg je obavljena pretraga privremeno oduzetih predmeta između ostalog osobnog računala koje su otvorili, demontirali vanjske dijelove i došli do tvrdog diska velikog kapaciteta. Izvršili su uvid u svaku datoteku u tvrdom disku, vraćene su obrisane datoteke sa tog diska, i obavljena je pretraga diska. Što se tiče sadržaja u tim vraćenim datotekama nisu pronađene datoteke čiji bi sadržaji ukazivali na počinjenje kaznenih djela zbog kojih je pretraga obavljena i oni su to u zapisniku konstatirali. Kada se govori o vraćenim datotekama, misleći pri tome na one koje su brisane, može se dovesti u stanje da se može pročitati sadržaj koji je bio, a to ovisi o tome koliko je vremena prošlo od brisanja datoteka, koliko je sadržaja promijenjeno na tom tvrdom disku, a i o kapacitetu diska. U konkretnom slučaju radilo se o hard disku kapaciteta 500 gigabajta što je osrednje za današnje operacijske sustave, "nije bogzna kako velik". Danas je standard veličina duplo veća, recimo 1 terabajt.

Ovdje valja istaći da je pretraga osobnog računala – laptopa provedena na jednom laptopu marke Dell zlatne boje, a ne crne boje, koji je korišten u apartmanu u B. na otoku K. pa tako znači da optuženik ili sadržaj nije presnimio na novo osobno računalo ili je sadržaj pobrisan novim sadržajem.

Slijedom navedenog sud smatra utvrđenim da je opt. G. B., M. D., djetetu mlađem od 15 godina, u mjestu i u vrijeme kako je to opisano pod točkom 5) u izreci ove presude, posredstvom računalnog sustava prikazao audio vizualne sadržaje pornografskog sadržaja, te time počinio kazneno djelo upoznavanjem djece s pornografijom iz čl. 163 st. 1 i 3 KZ/11.

Kombiniranim psihijatrijsko-psihologijskim vještačenjem optuženika utvrđeno je da optuženik ne boluje od teške duševne bolesti, poremećaja bolesti ovisnosti i zaostalog duševnog razvoja kako u sadašnjem vremenu, tako niti u inkriminiranom vremenskom razdoblju ili prije njega. Nema elemenata za ocjenu redukcije optuženikovih sposobnosti shvaćanja vlastitih postupanja i vladanja svojom voljom, te je optuženik, ukoliko mu se dokaže krivnja, tempore criminis bio ubrojiv uz jednu ogradu koju je dao vještak riječju "vjerojatno", jer u svim dijelovima tempore criminis, a koje je jedno prilično široko razdoblje, nije utvrđivana npr. intoksiciranost u tim vremenima, pa da bi sa stopostotnom sigurnošću mogli potvrditi ili zanijekati da bi određena intoksiciranost mogla utjecati na stupanj ubrojivosti. Međutim, iz podataka u spisu nije utvrđeno da bi optuženik bio ovisnik o drogama ili alkoholu prije inkriminiranog vremena ili u inkriminirano vrijeme, odnosno da bi bio podložan korištenju psihoaktivnih tvari, niti u pogledu štetne uporabe, a niti ovisnosti. Slijedom navedenog sud zaključuje da je optuženik G. B. u inkriminiranom vremenskom razdoblju bio ubrojiv, odnosno da je mogao shvatiti značenje svojih postupanja i vladati svojom voljom.

Što se tiče utvrđivanja pedofilije odnosno pedofilskih sklonosti okrivljenika prema vještačenju proizlazi da je za sada bilo gotovo nemoguće objektivnim metodama dijagnosticirati pedofilске sklonosti, jer ne postoji psihologijsko ili psihijatrijsko testiranje

koje bi potvrdilo ili odbacilo sklonost pedofiliji. To može biti potvrđeno jedino pravomoćnom sudskom presudom. Naime, u ovom slučaju rezultati psihijatrijskog vještačenja, za razliku od vještačenja u drugim kaznenim postupcima, moraju imati dopunu nakon pravomoćnosti presude.

Sud je odbio dokazne prijedloge obrane da se u svojstvu svjedoka saslušaju P. B., K. i I. B., B. P., H. T., da se ponovno ispituju svjedoci B. B. i A. F., da se provede novo psihologijsko-psihijatrijsko vještačenje oštećenice, da se od Policijske uprave P.-G. pribave podaci da li je oštećenica bila privedena zbog droge, da se provede očevid na licu mjesta, da se pribavi daljnja medicinska dokumentacija za oštećenicu, odnosno liječnički karton od dr. S. K. i dokumentacija sa sistematskih pregleda, da se provede medicinsko vještačenje po vještaku sudske medicine radi utvrđivanja uhranjenosti oštećenice i njezinog fizičkog stanja u inkriminiranom razdoblju, da se ponovno pozove psihijatra dr. D. Z. na dostavu medicinske dokumentacije, te da ga se i sasluša, da se provede vještačenje po stalnom sudskom vještaku bravarske struke radi utvrđivanja da li se može ući u stan, odnosno otključati bravu kada je ključ iznutra u bravi, iz razloga jer su ti dokazni prijedlozi nevažni i neprikladni.

Naime, činjenice koje bi se izvođenjem tih dokaza trebalo utvrditi nisu važne za odlučivanje i ne postoji povezanost između činjenica koje stranka želi utvrditi i odlučnih činjenica. Isto tako predloženim dokazima neka se važna činjenica uopće ne bi mogla utvrditi.

Sud nije proveo dokaz saslušanjem svjedoka P. B., K. i I. B.. Naime, svjedok P. B., koja je prijateljica oštećenice, predložena je na okolnosti da je sa oštećenicom bila u B., na K., više puta, te da li se u B. ponašala na neuobičajeni način. Iz provedenog postupka proizlazi da je oštećenica sa P. B. odlazila u B. na K., ali one tada nisu boravile u apartmanu okrivljenika, a što se tiče njenog ponašanja na "neuobičajeni" način valja istaći da iz iskaza same oštećenice proizlazi da se ona nije ponašala na neuobičajeni način niti tijekom inkriminiranih događaja, jer je navela da bi obavila ono što je trebala i onda bi dalje uživala u moru i u B., tako da se saslušanjem ove svjedokinje ne bi došlo ni do kakvih važnih saznanja bitnih za utvrđivanje činjenica u ovom postupku.

Svjedoci K. i I. B. predloženi su na okolnost zlouporabe opojnih droga od strane oštećenice, međutim ovdje valja istaći da se oštećenici imputira nešto što uopće u postupku nije utvrđeno, niti proizlazi iz bilo kojeg dokaza. Naime, iz provedenih dokaza proizlazi, a što isto tako ne predstavlja činjenicu koja bi bila važna za odlučivanje u ovom predmetu, da je sa drogom zatečena M. poznanica ili prijateljica, sestra od prijatelja S. B., pa je M. D. bila nazvala S. B. da zove tog prijatelja kako on ne bi zvao i M. roditelje, jer je taj prijatelj zvao okolo roditelje čija djeca su bila u prisustvu I. kada je ona (a ne M. D.) uhvaćena sa tom drogom.

Odbijen je i dokazni prijedlog da se u svojstvu svjedoka sasluša B. P., poslodavac oca oštećenice M. D., na okolnost da li je Z. D. mogao napustiti radno mjesto u jutarnjim satima iz razloga što je ta činjenica također nevažna s obzirom da, iako je mogao napustiti radno mjesto u jutarnjim satima, ne znači da je išao kući, a iz iskaza oštećenice, kojoj je sud poklonio vjeru, proizlazi da bi ona u trenucima kada je kod nje dolazio okrivljenik na adresu A. P., bila kući sama, jer su joj roditelji radili.

U svojstvu svjedoka nije saslušan niti predloženi svjedok H. T. iz Š., prvi susjed pored apartmana u mjestu Z., B., koji je predložen na okolnost da li su ikada na apartmanu okrivljenika preko dana spuštene roletne, i da li se s ulice može vidjeti unutrašnjost apartmana

iz razloga što se apartman i ulica vide na fotografijama pa sud može zaključiti da li se može ili ne može vidjeti unutra ukoliko nisu spuštene roletne, a H. T. iz Š. sigurno nije vodio računa o tome kada obitelj B. diže ili spušta roletne, a u slučaju kada bi i bio tako znatiželjan, teško da bi se o tome mogao izjasniti po proteku 10 godina. Oštećenica je navela da se u apartman ulazi na način da se direktno s ceste ulazi u terasu, a onda u apartman, da se na staklima nalaze nekakve roletne koje kada se spuste unutra se ništa ne vidi. Kada bi se ovo događalo okrivljenik bi uvijek zatvarao vrata i zavidavao te roletne. To je bilo kada tete uopće ne bi bilo u apartmanu ili kada bi spavala ili bila u kupaonici.

Sud je također odbio dokazni prijedlog da se ponovno saslušaju svjedoci B. B. i A. F., jer su navedene svjedokinje saslušane već u dva navrata na sve bitne okolnosti, te njihovo ponovno saslušanje nije potrebno, a sud je imao mogućnost temeljem odredbe čl. 431 st. 1 toč. 7 ZKP-a pročitati njihove iskaze.

Zbog čega nije provedeno novo psihologijsko psihijatrijsko vještačenje oštećenice već je naprijed obrazloženo.

Iz istih razloga iz kojih sud nije prihvatio dokazni prijedlog da se saslušaju K. i I. B., sud nije prihvatio niti prijedlog da se od Policijske uprave P.-G. pribave podaci da li je oštećenica bila privedena zbog droge.

Nije prihvaćen niti dokazni prijedlog da se provede očevid na licu mjesta u apartmanu okrivljenika u B., na K., na okolnost rasporeda prostorija, vidljivosti unutrašnjosti apartmana s plaže i ceste, iz razloga jer u spisu postoje fotografije navedenog, o rasporedu u apartmanu iskazivali su okrivljenik i svjedoci, a iz iskaza oštećenice proizlazi da se sve događalo kada bi supruga okrivljenika bila odsutna iz apartmana ili je spavala ili se tuširala, a znala je biti u kupaoni i po sat vremena.

Dokazni prijedlog da se pribavi daljnja medicinska dokumentacija za oštećenicu od dr. S. K. i to dokumentacija sistematskih pregleda, te da se provede medicinsko vještačenje radi utvrđivanja uhranjenosti oštećenice i njezinog fizičkog stanja u inkriminiranom razdoblju također nije prihvaćeno, jer iz iskaza svjedoka proizlazi da je oštećenica u dijelu inkriminiranog razdoblja u vrijeme puberteta bila smršavila, za neke svjedoke je to bilo drastično, za neke nekoliko kilograma, pa je tako mama od M. D. iskazala da je u jednom razdoblju bila smršavila 10 kg što je pripisala pubertetu, njen je otac izjavio da je sa 12 – 13 godina bila jako mršava, prijateljica A. F. da je u 7.razredu smršavila, pa se nakon toga udebljala, a sada je opet mršava, a njena teta S. B. je izjavila da je 2013. smršavila 4 kg. Međutim imajući u vidu razdoblje puberteta kada se događaju fizičke promjene na mladima pa i na način da naglo smršave, izdulje se i slično, sud smatra da ova okolnost nije bitna za utvrđivanje važnih činjenica u ovom postupku, te da nije utvrđeno da bi bila u direktnoj uzročno-posljedičnoj vezi sa onim za što se okrivljenik tereti.

Nije prihvaćen niti prijedlog da sud ponovno pozove psihijatra dr. D. Z. na dostavu medicinske dokumentacije, te da ga se u svojstvu svjedoka sasluša iz razloga jer je pročitao dopis ovog vještaka, a osim toga nije sporno da oštećenica M. D. odlazi kod psihijatra dr. D. Z. na psihoterapiju, a stalni sudski vještak prof.dr.sc. K. R., psihijatar iskazala je da su prilikom dopune nalaza i mišljenja imali na uvid potvrdu psihijatra dr. Z. gdje oštećenica provodi psihoterapiju, te da psihoterapeuti imaju svoj jedinstven i svojstven način zapisivanja onoga što čuju od pacijenta tijekom seansi, određene "črčkarije" koje samo oni znaju interpretirati i tumačiti i da je kojim slučajem dr. Z. i dostavio tu dokumentaciju ona je nikada

ne bi mogla interpretirati. Sigurna je da niti od stručnjaka koji rade psihoterapiju u KBC-u isto tako ne bi dobili dokumentaciju, jer ona kao takva ne postoji upravo zbog naprijed navedenog.

Odbijen je konačno i dokazni prijedlog da se provede vještačenje po stalnom sudskom vještaku bravarske struke radi utvrđivanja da li se može ući u stan, odnosno otključati bravu kada je ključ iznutra u bravi, jer iz iskaza oštećenice je utvrđeno da je okr. G. B. ulazio u stan na adresi ..., da ga je ona pitala kako je mogao ući ako je ključ s unutrašnje strane na što se on samo nasmijao. Iz iskaza oštećenice proizlazi da zaista postoji mogućnost da je okrivljenik uzeo ključ od tog stana kod njezinih none i nonota, te napravio duplikat. Oštećenica je decidirano navela "kada je prestala otvarati mu ulazna vrata stana, tetak je napravio ključ, a ona je zaključila da je uzeo njihov ključ od stana kod njihove bake. Kada je shvatila da tetak ima ključ stavila je ključ iznutra u bravi i mislila da neće moći zbog toga otvoriti vrata, ali je ipak on to uspio".

Po ocjeni ovoga suda oštećenica nije imala nikakve potrebe pričati ovakve detalje oko ključa i brave da se to zaista nije i događalo, mogla je primjerice jednostavno reći da mu je otvorila vrata, da je on otključao vrata, da su njeni roditelji zaboravili zaključati vrata kada su otišli na posao i slično, a ne se upuštati u komplikacije oko ključeva sa unutrašnje i vanjske strane, te mogućnosti otključavanja brave da se to zaista tako nije i dogodilo iz nekih tehničkih razloga. Osim toga iz iskaza njezine majke proizlazi da je u međuvremenu brava promijenjena, "bravu u stanu nikada nisu mijenjali, sve do sada nedavno, od ovih događaja", tako da se ne može vještačiti brava koja je postojala u inkriminiranom razdoblju.

Prilikom izbora vrste i mjere kazne sud je imao u vidu sve okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža, a osobito pobude iz kojih je kazneno djelo počinjeno, način i okolnosti počinjenja, a isto tako i raniji počiniteljev život.

Kao olakotno sud je tako okr. G. B. cijenio dosadašnju neosuđivanost, a kao otegotno okrivljeniku je uzeta u obzir upornost i dugotrajnost činjenja kaznenih djela prema djetetu, svojoj nećakinji, kroz razdoblje od tri i pol godine njezinog odrastanja.

Imajući u vidu utvrđene olakotne i otegotne okolnosti, te sve ostale okolnosti koje se tiču kaznenih djela i okrivljenika kao počinitelja istih, sud je najprije utvrdio pojedinačne kazne zatvora za svako pojedino kazneno djelo na način kao u izreci ove presude, a zatim je okrivljenik primjenom odredbi o stjecaju osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6 godina pri čemu sud smatra da će se tom kaznom izraziti društvena osuda zbog počinjenih kaznenih djela, ostvariti jačanje povjerenja građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava, te utjecati na počinitelja i sve druge da ne čine kaznena djela kroz jačanje svijesti o pogibeljnosti činjenja istih i o pravednosti kažnjavanja, te omogućiti počinitelju ponovno uključivanje u društvo.

U jedinstvenu kaznu zatvora temeljem odredbe čl. 54 KZ-a, okr. G. B. računa se i vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 9. listopada 2017. pa nadalje.

S obzirom da je okr. G. B. proglašen krivim, a ostvaruje primanja dužan je snositi troškove ovog kaznenog postupka koji se sastoje od paušalnog iznosa odmjerenog prema trajanju i složenosti ovog kaznenog postupka i imovinskim prilikama okrivljenika, te troškova vještaka i to psihijatra i psihologa koji su vještačili M. D. u iznosu od 11.918,40 kuna, psihijatra i psihologa koji su vještačili optuženika u iznosu od 16.082,00 kuna, vještaka

ginekologije i opstetricije u iznosu od 5.200,00 kuna, kao i sudskog vještaka za audiovizualna vještačenja u iznosu od 6.342,46 kuna, a sve u ukupnom iznosu kako je pobliže navedeno u izreci ove presude.

U odnosu na oslobađajući dio presude.

Opt. G. B. tereti se za ukupno 33 kaznena djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta. Osim pod točkom 1), prvo kazneno djelo pod točkom 2) i kaznena djela pod točkama 3) i 4) nije opisano na koji način su se dogodila, nije opisano u čemu bi se sastojala sila ili prijetnja, već se optuženik za ta kaznena djela, a radi se o djelima pod točkama 2) i 3) optužnice za koja se može izreći kazna zatvora i do 15 godina tereti paušalno sa terminologijom "u više navrata" iako bi, kada se navodi da je djelo primjerice pod točkom 2) optuženik počinio u najmanje 15 navrata, trebalo biti označeno što je i kada i u koliko navrata učinio, odnosno u koliko navrata je bilo spolnih odnosa, u koliko navrata je bilo bludnih radnji, odnosno dodirivanja u spavaćoj sobi, na krevetu, u koliko navrata je došlo do spolnih odnošaja u R., A. P..

U optužnici se pod točkom 2) optuženiku stavlja na teret da je počinio kaznena djela u 15 navrata, dakle 15 samostalnih kaznenih djela, a zatim se opisujući ta djela opisuje jedno kazneno djelo pod alinejom jedan, zatim se opisuje više kaznenih djela pod alinejom dva i alinejom tri, ali tako da se ne navodi koliko je tih kaznenih djela bilo pod alinejom dva i koliko je tih kaznenih djela bilo pod alinejom tri, već se kaže "u više navrata", tako da nije jasno koja sve kaznena djela čine brojkju 15.

Isto tako je i kod kaznenih djela pod točkom 3) optužnice gdje se u uvodnom dijelu navodi da bi optuženik počinio najmanje 15 optuženih kaznenih djela, a zatim se ista svrstavaju u tri grupe, u prvom slučaju se navodi da je bilo 5 navrata, a u drugom i trećem slučaju ponovno se koristi termin "u više navrata" tako da niti ovdje nije jasno za točno koliko kaznenih djela pobliže opisanih se optuženik tereti pod pojedinim "crticama".

Takva optužnica ostala je na snazi do okončanja rasprave bez da je državno odvjetništvo smatralo da istu treba izmijeniti ili precizirati.

U odnosu na kaznena djela pod točkom 2) sud je opt. G. B. proglasio krivim za jedno kazneno djelo opisano pod alinejom jedan iz čl. 158 st. 1 KZ/11, za pet kaznenih djela opisanih pod alinejom dva, iz čl. 158 st. 1 KZ/11 i zbog dva kaznena djela opisana pod alinejom 3 iz čl. 158 st. 1 i 2 KZ/11. Dakle, sud je utvrdio da je opt. G. B. pod točkom 2) počinio ukupno 8 kaznenih djela pobliže opisanih u izreci ove presude, slijedom čega nije utvrdio da bi počinio još 7 kaznenih djela kako je to optuženo iz čl. 158 st. 1 i 5 KZ/11, a razlozi za navedeno dati su u osuđujućem dijelu presude u kojem je točno navedeno iz kojih razloga sud smatra utvrđenim da je optuženik pod točkom 2) al.2 počinio upravo 5 kaznenih djela, a pod točkom 2) al.3 upravo 2 kaznena djela.

Na temelju provedenih dokaza nije sa sigurnošću utvrđeno da bi opt. G. B. kaznena djela koja su činjenično opisana u optužnici pod točkom 2) počinio u inkriminiranom razdoblju u još 7 navrata. S obzirom da je utvrđeno i dokazano kako je optuženik pod točkom 2) izreke ove presude počinio ukupno 8 kaznenih djela (1 + 5 + 2), međutim pravno kvalificiranih drugačije nego u optužnici, o čemu je također dato obrazloženje u osuđujućem dijelu presude, za preostalih 7 kaznenih djela sud je optuženika oslobodio od optužbe na način kako je to opisano u izreci ove presude.

U odnosu na kaznena djela pod točkom 3) optuženik se tereti da je počinio ista kaznena djela iz čl. 158 st. 1 i 5 KZ/11 u najmanje 15 navrata od rujna 2011. pa do konca ožujka 2012.

U odnosu na vremensko razdoblje kada je on ta djela mogao počinuti također je dato obrazloženje u osuđujućem dijelu presude.

Ponovno se napominje da je oštećenica kada je davala svoj iskaz opisivala događaje koji su se u R. zbivali od razdoblja kada je išla u 8.razred osmogodišnje škole pa sve do njene 17 godine kada je rekla da je to prestalo, a inkriminiran je samo neznatan dio tog razdoblja. Sud je utvrdio i obrazložio da je u odnosu na kaznena djela pod toč. 3) optuženik kaznena djela mogao počinuti u 2 navrata za što je i osuđen, dok je sukladno tome za preostalih 13 navrata, u nedostatku dokaza oslobođen optužbe.

Činjenični navodi pod točkom 3) optužnice kao primjerice da ju je neutvrđenog dana, u više navrata, pritisnuo na krevet, rukama uhvatio u predjelu ramena, te skinuo odjeću sa sebe i nje, milovao ju i ljubio po tijelu nisu dokazani, jer o tome oštećenica nije iskazivala vezano za događaje u R..

U razdoblju od rujna 2011. pa do 21.ožujka 2012. nije se moglo dogoditi da bi optuženik počinio kaznena djela u više od dva navrata, kako je i osuđen, jer je utvrđeno u koliko je navrata optuženik u tom razdoblju boravio u RH, a kako prema iskazu oštećenice, tako i prema iskazu okrivljenika, svjedoka S. B. i uvidom u putovnicu optuženika.

Točno je da iz iskaza oštećenice proizlazi da je okrivljenik i u stanu u R. tražio da ga ona oralno zadovolji, opisala je da ju je istovremeno i podučavao kako će to činiti, kojom brzinom, da ne koristi zube, davajući joj upute kako će ga po spolovilu milovati i natezati rukama i lizati jezikom, što bi ona i učinila, nakon čega bi joj govorio i da je s vremenom sve bolja, međutim nije utvrđeno da se to dogodilo upravo u razdoblju od rujna 2011. do 21.ožujka 2012., jer je prema iskazu oštećenice u R. sve to trajalo dok nije navršila 17 godina, dakle do 2014., tako da je to moglo biti i nakon 21.ožujka 2012. pa sve do 21.ožujka 2014.

Ukoliko se u pojedinim slučajevima radilo o identičnom postupanju optuženika trebalo je u optužnici točno navesti u koliko navrata je bilo spolnih odnosa ili sa spolnim odnosom izjednačene spolne radnje, u koliko navrata je bilo dodirivanja i milovanja u spavaćoj sobi, te u koliko navrata je došlo do spolnih odnosa i ostalog u R. u A.P..

Slijedom svega iznijetog sud je opt. G. B. oslobodio optužbe za ukupno 20 kaznenih djela iz čl. 158 st. 1 i 5 KZ/11.

U oslobađajućem dijelu presude nisu nastali posebni troškovi kaznenog postupka.

Rijeka 16.travnja 2019.

Zapisničar
Marijana Žic Crnjaković, v.r.

Predsjednica vijeća
Jesenka Kovačić v.r.

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU: Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi u 3 (tri) primjerka putem ovog suda Vrhovnom sudu Republike Hrvatske.

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik
Marijana Žic Crnjaković